

Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ISSN 0250-8168

L 56

39ο έτος

6 Μαρτίου 1996

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1995 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας 1
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 385/96 του Συμβουλίου της 29ης Ιανουαρίου 1996 για την άμυνα κατά της ζημιογόνου τιμολόγησης των πλοίων 21

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 384/96 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 22ας Δεκεμβρίου 1995****για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 113,

τους κανονισμούς περί κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών, καθώς και τους κανονισμούς που έχουν εκδοθεί βάσει του άρθρου 235 της συνθήκης και εφαρμόζονται για τα εμπορεύματα που προκύπτουν από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων, και ιδίως τις διατάξεις των κανονισμών αυτών που επιτρέπουν παρεκκλίσεις από τη γενική αρχή της αντικατάστασης όλων των προστατευτικών μέτρων στα σύνορα από τα μέτρα και μόνο που προβλέπεται στους εν λόγω κανονισμούς,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88⁽³⁾ το Συμβούλιο θέσπισε κοινό καθεστώς για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·
- (2) ότι το εν λόγω καθεστώς θεσπίστηκε με βάση τις υφιστάμενες διεθνείς υποχρεώσεις, και ιδίως αυτές που απορρέουν από το άρθρο VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (GATT), από τη συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της GATT (κώδικας αντιντάμπινγκ του 1979) και από τη συμφωνία περί της ερμηνείας και της εφαρμογής των άρθρων VI, XVI και XXIII της GATT (κώδικας για τις επιδοτήσεις και τους αντισταθμιστικούς δασμούς)·
- (3) ότι οι πολυμερείς εμπορικές διαπραγματεύσεις οι οποίες ολοκληρώθηκαν το 1994 οδήγησαν στη σύναψη νέων συμφωνιών σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου VI της GATT και ότι, συνεπώς, είναι σκόπιμη η τροποποίηση των κοινοτικών κανόνων με γνώμονα τις νέες αυτές συμφωνίες· ότι επίσης θα ήταν

προτιμότερο, λαμβανομένου υπόψη του διαφορετικού χαρακτήρα των νέων κανόνων για το ντάμπινγκ, αφενός, και για τις επιδοτήσεις, αφετέρου, να θεσπισθούν χωριστοί κοινοτικοί κανόνες για τους δύο αυτούς τομείς, με αποτέλεσμα οι νέοι κανόνες για την άμυνα κατά των επιδοτήσεων και τους αντισταθμιστικούς δασμούς να αποτελούν αντικείμενο χωριστού κανονισμού·

- (4) ότι, κατά την εφαρμογή των εν λόγω κανόνων, είναι απαραίτητο, προκειμένου να διατηρηθεί η ισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που προβλέπονται από τη συμφωνία της GATT, να ληφθεί υπόψη από την Κοινότητα η ερμηνεία που δίδουν στους κανόνες αυτούς οι σημαντικότεροι εμπορικοί της εταίροι·
- (5) ότι η νέα συμφωνία για το ντάμπινγκ, και συγκεκριμένα η συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (εφεξής, συμφωνία αντιντάμπινγκ του 1994) περιέχει νέους και λεπτομερείς κανόνες, οι οποίοι αφορούν, ιδίως, τον υπολογισμό του ντάμπινγκ, τις διαδικασίες έναρξης και διεξαγωγής της έρευνας, συμπεριλαμβανομένης της διαπίστωσης και αξιολόγησης των πραγματικών περιστατικών, την επιβολή προσωρινών μέτρων, την επιβολή και είσπραξη δασμών αντιντάμπινγκ, τη διάρκεια ισχύος και την επανεξέταση των μέτρων αντιντάμπινγκ, καθώς και τη διάθεση στο κοινό στοιχείων σχετικών με έρευνες αντιντάμπινγκ· ότι, ενόψει της έκτασης των αλλαγών και προκειμένου να διασφαλισθεί η ενδεδειγμένη και διαφανής εφαρμογή των νέων κανόνων, θα έπρεπε το κείμενο των νέων συμφωνιών να ενσωματωθεί κατά το δυνατόν στην κοινοτική νομοθεσία·
- (6) ότι είναι επιθυμητό να καθιερωθούν σαφείς και λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τον υπολογισμό της «κοινοτικής αξίας», και ειδικότερα να προβλεφθεί ότι σε όλες τις περιπτώσεις ο υπολογισμός βασίζεται σε αντιπροσωπευτικές πωλήσεις στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων στη χώρα εξαγωγής· ότι είναι σκόπιμο να προσδιορισθούν οι συνθήκες υπό τις οποίες είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι οι εγχώριες πωλήσεις πραγματοποιούνται επί ζημία και δεν λαμβάνονται υπόψη, και υπό τις οποίες λαμβάνονται υπόψη οι υπόλοιπες πωλήσεις ή μια κατασκευασμένη κανονική αξία ή οι πωλήσεις προς κάποια τρίτη χώρα· ότι είναι επίσης επιθυμητό να προβλέπεται ο ενδεικνυόμενος κατολογισμός των δαπανών, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων έναρξης λειτουργίας

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 319 της 30. 11. 1995.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 17 της 22. 1. 1996.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 209 της 2. 8. 1988, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 522/94 (ΕΕ αριθ. L 66 της 10. 3. 1994, σ. 10).

- γίας όπου ενδείκνυται επίσης να θεσπισθούν κατευθυντήριες διατάξεις σχετικά με τον ορισμό της έναρξης λειτουργίας, καθώς και σχετικά με την έκταση και τη μέθοδο του καταλογισμού· ότι είναι επίσης αναγκαίο, όταν κατασκευάζεται η κανονική αξία, να επισημαίνεται η μέθοδος που πρόκειται να εφαρμοσθεί για τον προσδιορισμό των ποσών που αντιστοιχούν στα έξοδα πώλησης, στα γενικά και διοικητικά έξοδα και στο περιθώριο κέρδους και τα οποία πρέπει να περιληφθούν στην αξία·
- (7) ότι, όταν ο καθορισμός της κανονικής αξίας αφορά χώρες χωρίς οικονομία αγοράς, φαίνεται ορθότερο να καθιερωθούν κανόνες για την επιλογή της κατάλληλης τρίτης χώρας με οικονομία αγοράς που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για το σκοπό αυτό, όταν δε δεν είναι δυνατή η εξεύρεση κατάλληλης τρίτης χώρας, να προβλέπεται ότι η κανονική αξία είναι δυνατό να καθορίζεται με οποιονδήποτε άλλο εύλογο τρόπο·
- (8) ότι είναι σκόπιμο να καθοριστεί η τιμή εξαγωγής και να απαριθμηθούν οι προσαρμογές που πρέπει να γίνονται σε περιπτώσεις κατά τις οποίες κρίνεται αναγκαίο να ανασκευασθεί η τιμή αυτή με βάση την πρώτη τιμή στην ελεύθερη αγορά·
- (9) ότι, για να εξασφαλισθεί η δίκαιη σύγκριση μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας, είναι χρήσιμο να γίνει απαρίθμηση των παραγόντων που ενδέχεται να επηρεάζουν τις τιμές και τη συγκρισιμότητα των τιμών, και να θεσπισθούν ειδικοί κανόνες σχετικά με το χρόνο και τον τρόπο πραγματοποίησης των προσαρμογών, να επισημανθεί δε ότι πρέπει να αποφεύγεται η επανάληψη προσαρμογών· ότι είναι ακόμη αναγκαίο να προβλέπεται η δυνατότητα διεξαγωγής συγκρίσεως με τη χρήση μέσων τιμών, αν και οι επιμέρους τιμές εξαγωγής είναι δυνατό να συγκρίνονται με μια μέση κανονική αξία, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι επιμέρους τιμές εξαγωγής ποικίλλουν ανάλογα με τον πελάτη, την περιφέρεια ή τη χρονική περίοδο·
- (10) ότι είναι ευκατό να καθιερωθούν σαφείς και λεπτομερείς κατευθυντήριες ρυθμίσεις σχετικά με τους παράγοντες που είναι δυνατό να χρησιμεύσουν για τη διαπίστωση του κατά πόσον οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ έχουν προξενήσει σημαντική ζημία ή υπάρχει ο κίνδυνος να προξενήσουν σημαντική ζημία· ότι, όταν γίνεται προσπάθεια να αποδειχθεί ότι ο όγκος και το ύψος των τιμών των επίμαχων εισαγωγών ευθύνονται για τη ζημία που προξενείται στην κοινοτική βιομηχανία, πρέπει να δίδεται προσοχή στην επίδραση άλλων παραγόντων, και ειδικότερα των συνθηκών που υφίστανται στην κοινοτική αγορά·
- (11) ότι είναι χρήσιμο να προσδιορισθεί η έννοια του όρου «κοινοτική βιομηχανία» και να προβλεφθεί ότι τα μέρη που συνδέονται με εξαγωγείς είναι δυνατό να εξαιρούνται από αυτή τη βιομηχανία, καθώς επίσης να προσδιορισθεί η έννοια του όρου «συνδεόμενος»· ότι είναι επίσης αναγκαίο να προβλεφθεί η δυνατότητα λήψης μέτρων αντιντάμπινγκ για λογαριασμό των παραγωγών μιας περιφέρειας της Κοινότητας και να θεσπιστούν κατευθυντήριες ρυθμίσεις σχετικά με τον ορισμό μιας τέτοιας «περιφέρειας»·
- (12) ότι είναι απαραίτητο να καθοριστεί ποιοι δύνανται να υποβάλλουν καταγγελία αντιντάμπινγκ, ο απαιτούμενος βαθμός υποστήριξης της καταγγελίας από την κοινοτική βιομηχανία, καθώς και τα στοιχεία που κάθε καταγγελία πρέπει να περιέχει σχετικά με το ντάμπινγκ, τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια· ότι είναι επίσης σκόπιμο να καθοριστούν οι διαδικασίες για την απόρριψη των καταγγελιών ή την κίνηση σχετικής διαδικασίας·
- (13) ότι πρέπει να προβλεφθεί ο τρόπος με τον οποίο οι ενδιαφερόμενοι θα ενημερώνονται σχετικά με τις πληροφορίες που χρειάζονται οι αρχές, θα τους παραχωρείται ευρεία δυνατότητα υποβολής κάθε συναφούς αποδεικτικού στοιχείου, καθώς και πλήρης δυνατότητα υπεράσπισης των συμφερόντων τους· ότι είναι επίσης επιθυμητό να καθιερωθούν ευκρινώς οι κανόνες και οι διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται κατά τη διάρκεια της έρευνας, και ειδικότερα να ορίζονται οι κανόνες σύμφωνα με τους οποίους οι ενδιαφερόμενοι οφείλουν να αναγγέλλονται, να εκθέτουν τις απόψεις τους και να παρέχουν πληροφορίες εντός των τασσομένων προθεσμιών προκειμένου οι εν λόγω απόψεις και πληροφορίες να λαμβάνονται υπόψη· ότι ενδείκνυται επίσης να καθοριστούν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένας ενδιαφερόμενος είναι δυνατό να αποκτήσει πρόσβαση σε πληροφορίες που έχουν παρασχεθεί από άλλους ενδιαφερομένους και να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του σχετικά· ότι, επιπλέον, πρέπει να υπάρχει συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής για τη συγκέντρωση των πληροφοριών·
- (14) ότι είναι αναγκαίο να καθοριστούν οι προϋποθέσεις της επιβολής προσωρινών δασμών περιλαμβανομένης της προϋποθέσεως ότι η επιβολή τους δεν επιτρέπεται πριν από την πάροδο 60 ημερών από την κίνηση της σχετικής διαδικασίας, ούτε μετά την πάροδο εννέα μηνών από αυτήν· ότι, για διοικητικούς λόγους, είναι ομοίως απαραίτητο να προβλέπεται ότι αυτοί οι δασμοί είναι δυνατό να επιβάλλονται σε όλες τις περιπτώσεις από την Επιτροπή είτε απευθείας για διάστημα εννέα μηνών, είτε σε δύο στάδια διάρκειας έξι και τριών μηνών·
- (15) ότι είναι αναγκαίο να προσδιορισθούν οι διαδικασίες αποδοχής αναλήψεων υποχρεώσεων, με τις οποίες εξαλείφεται το ντάμπινγκ και η ζημία, αντί της επιβολής προσωρινών ή οριστικών δασμών· ότι ενδείκνυται επίσης να οριστούν οι συνέπειες της μη τήρησης ή της ανάκλησης μιας αναλήψεως υποχρέωσης, καθώς και να προβλεφθεί ότι είναι δυνατή η επιβολή προσωρινών δασμών σε περιπτώσεις που υπάρχουν υπόνοιες για μη τήρηση ή όταν απαιτείται περαιτέρω έρευνα για τη συμπλήρωση των πορισμάτων· ότι κατά την αποδοχή μιας ανάληψης υποχρέωσης πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα ώστε οι προτεινόμενες αναλήψεις υποχρεώσεων και η τήρησή τους να μην οδηγούν σε συμπεριφορά αντί στον ανταγωνισμό·
- (16) ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί η περάτωση των υποθέσεων, συνήθως εντός δώδεκα μηνών και πάντως όχι μετά την παρέλευση 15 μηνών από την έναρξη της έρευνας· ότι οι έρευνες ή οι διαδικασίες πρέπει να περατούνται όταν το ντάμπινγκ είναι ασήμαντο ή όταν η ζημία είναι αμελητέα, και ότι είναι σκόπιμο να διευκρινισθούν οι όροι αυτοί· ότι, όταν πρόκειται να επιβληθούν μέτρα, είναι αναγκαίο, ανεξάρτητα αν θα ληφθούν ή όχι οριστικά μέτρα, να προβλέπεται η περάτωση των ερευνών και να ορίζεται ότι τα μέτρα πρέπει να αφορούν ποσό κατώτερο του περιθωρίου του ντάμπινγκ, εφόσον το κατώτερο

- αυτό ποσό αρκεί για την εξάλειψη της ζημίας, όπως επίσης να προσδιορίζεται η μέθοδος υπολογισμού του επιπέδου των μέτρων σε περιπτώσεις δειγματοληψίας:
- (17) ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί η δυνατότητα αναδρομικής εισπραξης προσωρινών δασμών αν κρίνεται ενδεδειγμένο και να καθοριστούν οι συνθήκες που μπορούν να αποτελέσουν το έναυσμα για την αναδρομική εφαρμογή δασμών, προκειμένου να αποτραπεί η υπονόμευση της αποτελεσματικότητας των οριστικών μέτρων που σχεδιάζεται να εφαρμοσθούν: ότι είναι επίσης ανάγκη να προβλεφθεί ότι η αναδρομική εφαρμογή δασμών επιτρέπεται σε περιπτώσεις παραβίασης ή ανάκλησης αναλήψεων υποχρεώσεων:
- (18) ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί ότι τα μέτρα παύουν να ισχύουν μετά την πάροδο πενταετίας, εκτός αν διαπιστωθεί, από την επανεξέτασή τους, ότι είναι σκόπιμη η διατήρησή τους σε ισχύ: ότι είναι ακόμη ανάγκη να προβλεφθεί ότι, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες έχουν υποβληθεί επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη μεταβολή των συνθηκών, διενεργείται επανεξέταση ή έρευνα, προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον επιβάλλεται η επιστροφή δασμών αντιντάμπινγκ: ότι, επιπλέον, ενδείκνυται να προβλεφθεί ότι σε περίπτωση επανυπολογισμού του ντάμπινγκ, για τον οποίον απαιτείται η ανακατασκευή των τιμών εξαγωγής, οι δασμοί δεν αντιμετωπίζονται ως δαπάνη προκύψασα μεταξύ της εισαγωγής και της μεταπώλησης, υπό την προϋπόθεση ότι ο εκάστοτε δασμός αντανakλάται στις τιμές των προϊόντων που υπόκεινται σε μέτρα στην Κοινότητα:
- (19) ότι είναι απαραίτητο να προβλεφθεί ρητώς η δυνατότητα επανεκτίμησης των τιμών εξαγωγής και των περιθωρίων ντάμπινγκ σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ο δασμός απορροφάται από τον εξαγωγέα μέσω συμψηφιστικού διακανονισμού, ενώ τα επιβληθέντα μέτρα δεν αντανakλώνται στις τιμές των προϊόντων που υπόκεινται στα μέτρα αυτά στην Κοινότητα:
- (20) ότι η συμφωνία αντιντάμπινγκ του 1994 δεν περιλαμβάνει διατάξεις για το θέμα της καταστρατήγησης των μέτρων αντιντάμπινγκ, μολονότι σε χωριστή απόφαση υπουργών της GATT αναγνωρίζεται ότι οι καταστρατηγήσεις αποτελούν πρόβλημα, το οποίο παραπέμπεται προς επίλυση στην επιτροπή αντιντάμπινγκ της GATT: ότι, δεδομένης της μέχρι σήμερα αποτυχίας των πολυμερών διαπραγματεύσεων και εν αναμονή της έκβασης της παραπομπής του θέματος στην επιτροπή αντιντάμπινγκ της GATT, είναι ανάγκη να συμπεριληφθούν στην κοινοτική νομοθεσία νέες διατάξεις για την αντιμετώπιση ορισμένων πρακτικών, όπως είναι η απλή συναρμολόγηση στην Κοινότητα ή σε τρίτη χώρα, με τις οποίες αποσκοπείται πρωτίστως η καταστρατήγηση μέτρων αντιντάμπινγκ:
- (21) ότι ενδείκνυται να επιτρέπεται η αναστολή μέτρων αντιντάμπινγκ σε περίπτωση πρόσκαιρης μεταβολής των συνθηκών στην αγορά, η οποία αίρει προσωρινά τη σκοπιμότητα της συνέχισης επιβολής των εκάστοτε μέτρων:
- (22) ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί ότι οι εισαγωγές για τις οποίες διεξάγεται έρευνα είναι δυνατό να καταγράφονται κατά τη στιγμή που διενεργούνται ώστε να επιτρέπεται η μεταγενέστερη λήψη μέτρων κατ' αυτών:
- (23) ότι, για να διασφαλισθεί η προσήκουσα επιβολή των μέτρων, είναι απαραίτητο τα κράτη μέλη να παρακολουθούν και να υποβάλλουν στην Επιτροπή στοιχεία σχετικά με το εισαγωγικό εμπόριο προϊόντων που υπόκεινται σε έρευνα ή σε μέτρα, καθώς και σχετικά με τα ποσά των δασμών που εισπράττονται κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού:
- (24) ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί η διεξαγωγή διαβουλεύσεων στο πλαίσιο συμβουλευτικής επιτροπής σε τακτικά και προκαθορισμένα στάδια της έρευνας: ότι η επιτροπή απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών και έχει ως πρόεδρο εκπρόσωπο της Επιτροπής:
- (25) ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η δυνατότητα πραγματοποίησης επισκέψεων, με σκοπό την επαλήθευση και τον έλεγχο στοιχείων που έχουν υποβληθεί για το θέμα του ντάμπινγκ και της ζημίας, αν και οι επισκέψεις αυτού του είδους πρέπει να προϋποθέτουν την παραλαβή προσηκουσών απαντήσεων στα αποσταλμένα ερωτηματολόγια:
- (26) ότι έχει σημασία να προβλεφθεί η δυνατότητα δειγματοληψιών σε υποθέσεις με μεγάλο αριθμό συναλλασσομένων ή συναλλαγών, ούτως ώστε να είναι δυνατή η έγκαιρη ολοκλήρωση των ερευνών:
- (27) ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί ότι, όταν τα μέρη δεν συνεργάζονται κατά τρόπο ικανοποιητικό, είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν άλλα στοιχεία προς εξαγωγή συμπερασμάτων και ότι τα στοιχεία αυτά ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκά για τα μέρη από εκείνα που θα υπήρχαν αν αυτό είχε συνεργασθεί:
- (28) ότι πρέπει να προβλεφθεί ο τρόπος μεταχείρισης των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, ούτως ώστε να μη διαρρέουν επιχειρηματικά μυστικά:
- (29) ότι είναι σημαντικό να προβλεφθεί η προσήκουσα γνωστοποίηση των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και των διαπιστώσεων που έχουν προκύψει σε μέρη που νομιμοποιούνται να λάβουν γνώση των εν λόγω στοιχείων, καθώς και η πραγματοποίηση της γνωστοποίησης αυτής εντός χρονικού διαστήματος που επιτρέπει στα μέρη να υπερασπιστούν τα συμφέροντά τους, λαμβανομένης συγχρόνως υπόψη της διαδικασίας λήψης αποφάσεων που ισχύει στην Κοινότητα:
- (30) ότι θα ήταν φρόνιμο να καθιερωθεί ένα διοικητικό σύστημα που θα προβλέπει τη δυνατότητα προβολής επιχειρημάτων σχετικά με το κατά πόσον ένα μέτρο είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας, συμπεριλαμβανομένου του συμφέροντος των καταναλωτών, όπως επίσης να καθορισθούν, αφενός, οι προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει να υποβάλλονται τα σχετικά στοιχεία και, αφετέρου, τα δικαιώματα ενημέρωσης των ενδιαφερομένων μερών:
- (31) ότι το Συμβούλιο κατήργησε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2383/94 της 22ας Δεκεμβρίου 1994 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας⁽¹⁾ τον κανονισμό (ΕΟΚ)

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 349 της 31. 12. 1994, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1251/95 (ΕΕ αριθ. L 122 της 2. 6. 1995, σ. 1).

αριθ. 2423/88 και εγκαθίδρυσε ένα νέο σύστημα άμυνας κατά την εισαγωγή που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ από χώρες μη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

- (32) ότι κατά τη δημοσίευση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3238/94 κατέστησαν προφανή σημαντικά παροράματα:
- (33) ότι, επιπλέον, ο εν λόγω κανονισμός τροποποιήθηκε ήδη δύο φορές:
- (34) ότι, επομένως, για λόγους σαφήνειας, διαφάνειας και ασφάλειας του δικαίου ο εν λόγω κανονισμός πρέπει να καταργηθεί και να αντικατασταθεί, με την επιφύλαξη των διαδικασιών αντιντάμπινγκ που έχουν ήδη κινηθεί δυνάμει αυτού ή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αρχές

1. Δασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημιά.
2. Ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ όταν η τιμή εξαγωγής του στην Κοινότητα είναι χαμηλότερη από μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όπως έχει καθοριστεί για τη χώρα εξαγωγής κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις.
3. Ως χώρα εξαγωγής θεωρείται κατά κανόνα η χώρα καταγωγής. Εντούτοις, χώρα εξαγωγής ενδέχεται να είναι κάποια ενδιάμεση χώρα, εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες, επί παραδείγματι, τα εκάστοτε προϊόντα απλώς διαμετακομίζονται μέσω της χώρας αυτής ή δεν παράγονται σε αυτήν ή δεν υφίστανται γι' αυτά κάποια συγκρίσιμη τιμή στην εν λόγω χώρα.
4. Για τους σκοπούς της εφαρμογής τους παρόντος κανονισμού, με τον όρο «ομοειδές προϊόν» νοείται ένα πανομοιότυπο προϊόν, δηλαδή όμοιο από κάθε άποψη με το εξεταζόμενο προϊόν ή, ελλείψει τούτου, ένα άλλο προϊόν το οποίο, αν και όχι όμοιο από κάθε άποψη, έχει χαρακτηριστικά που παρουσιάζουν σημαντική ομοιότητα προς εκείνα του υπό εξέταση προϊόντος.

Άρθρο 2

Καθορισμός του ντάμπινγκ

A. ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

1. Η κανονική αξία βασίζεται κατ' αρχήν στις πληρωθείσες ή πληρωτέες τιμές, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, από ανεξάρτητους πελάτες στη χώρα εξαγωγής.
- Ωστόσο, στην περίπτωση που ο εξαγωγέας στη χώρα εξαγωγής δεν παράγει ή δεν πωλεί το ομοειδές προϊόν, η

κανονική αξία είναι δυνατό να καθορίζεται με βάση τις τιμές που εφαρμόζουν άλλοι πωλητές ή παραγωγοί.

Οι τιμές που εφαρμόζονται μεταξύ μερών που φαίνεται ότι συνδέονται μεταξύ τους ή ότι έχουν συνάψει μεταξύ τους συμφηφιστικό διακανονισμό είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι αντιστοιχούν σε συνήθεις εμπορικές πράξεις και να χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας μόνον εφόσον διαπιστώνεται ότι δεν επηρεάζονται από τη μεταξύ των μερών σχέση.

2. Οι πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος, για εγχώρια κατανάλωση, χρησιμοποιούνται κατ' αρχήν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, υπό την προϋπόθεση ότι ο όγκος των εν λόγω πωλήσεων αντιπροσωπεύει ποσοστό 5% τουλάχιστον του όγκου πωλήσεων του υπό εξέταση προϊόντος προς την Κοινότητα. Εντούτοις, είναι δυνατό να χρησιμοποιηθεί και μικρότερος όγκος πωλήσεων, όταν, επί παραδείγματι, οι εφαρμοζόμενες τιμές θεωρούνται αντιπροσωπευτικές της οικείας αγοράς.

3. Όταν δεν υπάρχουν πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων ή όταν αυτές δεν είναι επαρκείς ή όταν οι πωλήσεις αυτές δεν επιτρέπουν τη διεξαγωγή ορθής σύγκρισης εξαιτίας των ειδικών συνθηκών που επικρατούν στην αγορά, η κανονική αξία του ομοειδούς προϊόντος υπολογίζεται με βάση το κόστος παραγωγής στη χώρα καταγωγής συν ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πώλησης, τα γενικά και διοικητικά έξοδα και τα κέρδη ή με βάση τις τιμές εξαγωγής, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, προς μια κατάλληλη τρίτη χώρα, υπό την προϋπόθεση ότι οι τιμές αυτές είναι αντιπροσωπευτικές.

4. Οι πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος στην εγχώρια αγορά της χώρας εξαγωγής ή οι εξαγωγικές πωλήσεις προς μια τρίτη χώρα, σε τιμές χαμηλότερες από το (πάγιο και μεταβλητό) κόστος παραγωγής ανά μονάδα, προσαυξημένα κατά τα έξοδα πώλησης και τα γενικά και διοικητικά έξοδα, είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι δεν πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων εξαιτίας της τιμής τους και να μη ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό της κανονικής αξίας μόνον εφόσον αποδεικνύεται ότι οι πωλήσεις αυτές έχουν πραγματοποιηθεί επί παρατεταμένο χρονικό διάστημα και σε σημαντικές ποσότητες και ότι οι τιμές τους δεν επιτρέπουν την ολοσχερή κάλυψη του κόστους μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα.

Στην περίπτωση τιμών που υπολείπονται του κόστους κατά το χρόνο της πώλησης, αλλά είναι υψηλότερες από το μέσο σταθμισμένο κόστος κατά την περίοδο έρευνας, γίνεται δεκτό ότι οι τιμές αυτές επιτρέπουν την κάλυψη του κόστους μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα.

Ως παρατεταμένο θεωρείται κατά κανόνα χρονικό διάστημα ενός έτους, ενώ σε καμία περίπτωση δεν αρκεί χρονικό διάστημα βραχύτερο του εξαμήνου: επίσης, για να γίνει δεκτό ότι πωλήσεις σε τιμές κάτω του κόστους ανά μονάδα έχουν πραγματοποιηθεί σε σημαντικές ποσότητες εντός του εν λόγω χρονικού διαστήματος, πρέπει να αποδεικνύεται ότι η μέση σταθμισμένη τιμή πώλησης είναι κατώτερη του μέσου σταθμισμένου κόστους ανά μονάδα ή ότι ο όγκος των πωλήσεων σε τιμές κάτω του κόστους ανά μονάδα αντιπροσωπεύει ποσοστό 20% τουλάχιστον των πωλήσεων που λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της κανονικής αξίας.

5. Το κόστος υπολογίζεται κατ' αρχήν με βάση τα στοιχεία που τηρεί το μέρος σε σχέση με το οποίο διεξάγεται έρευνα, υπό την προϋπόθεση ότι τα στοιχεία αυτά ανταποκρίνονται στις γενικώς παραδεδεδυμένες αρχές της λογιστικής που ισχύουν στην οικεία χώρα και ότι αποδεικνύεται πώς τα στοιχεία αντανακλούν σε ικανοποιητικό βαθμό τις δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και πώληση του υπό εξέταση προϊόντος.

Τυχόν αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προσκομισθεί σε σχέση με το θέμα της ορθής κατανομής του κόστους λαμβάνονται υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύεται πως η εκάστοτε κατανομή του κόστους ανταποκρίνεται σε πάγια πρακτική. Εφόσον δεν υπάρχει καταλληλότερη μέθοδος, προκρίνεται η κατανομή του κόστους με βάση τον κύκλο εργασιών. Το κόστος αναπροσαρμόζεται καταλλήλως, προκειμένου να ληφθούν υπόψη μη επαναλαμβανόμενα στοιχεία του κόστους που ευνοούν τη μελλοντική ή/και την τρέχουσα παραγωγή, εκτός αν αυτά αντικατοπτρίζονται ήδη στην κατανομή του κόστους βάσει του δεύτερου εδαφίου.

Σε περίπτωση που το κόστος που αντιστοιχεί σε τμήμα της περιόδου κάλυψης του κόστους επηρεάζεται από τη χρήση νέων παραγωγικών εγκαταστάσεων, οι οποίες προϋποθέτουν σημαντικές πρόσθετες επενδύσεις και χαμηλά ποσοστά χρησιμοποίησης ικανότητας, ως αποτέλεσμα της έναρξης λειτουργίας της επιχείρησης που λαμβάνει χώρα κατά την έρευνα ή κατά τη διάρκεια ενός τμήματος αυτής, ως μέσο κόστος του σταδίου έναρξης λειτουργίας θεωρείται εκείνο που ισχύει, βάσει των προαναφερθέντων κανόνων κατανομής, κατά τη λήξη του εν λόγω σταδίου· το μέσο αυτό κόστος, στην τιμή που έχει προκύψει γι' αυτό συνυπολογίζεται, για την οικεία χρονική περίοδο, στο μέσο σταθμισμένο κόστος για το οποίο γίνεται λόγος στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4. Η διάρκεια του σταδίου έναρξης λειτουργίας καθορίζεται με βάση τα δεδομένα που ισχύουν για τον εκάστοτε παραγωγό ή εξαγωγέα, αλλά δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει ένα ενδεδειγμένο αρχικό τμήμα της περιόδου κάλυψης του κόστους. Για τους σκοπούς της αναπροσαρμογής του κόστους που ισχύει κατά την περίοδο έρευνας, λαμβάνονται υπόψη τυχόν πληροφορίες που αφορούν το στάδιο έναρξης λειτουργίας πέραν της ως άνω καθοριζόμενης περιόδου, κατά το μέτρο που τα στοιχεία αυτά έχουν υποβληθεί πριν από την πραγματοποίηση επιτόπιων επαληθεύσεων και εντός τριών μηνών από την έναρξη της έρευνας.

6. Τα ποσά που αντιστοιχούν στα έξοδα πώλησης, στα γενικά και διοικητικά έξοδα και στα κέρδη υπολογίζονται με βάση πραγματικά στοιχεία για την παραγωγή και τις πωλήσεις, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, του ομοειδούς προϊόντος, που έχει πραγματοποιήσει ο εξαγωγέας ή ο παραγωγός τον οποίο αφορά η έρευνα. Όταν τα παραπάνω ποσά δεν είναι δυνατό να υπολογισθούν με αυτή τη βάση, επιτρέπεται ο υπολογισμός τους με βάση:

- α) το σταθμισμένο μέσο όρο των πραγματικών ποσών που έχουν καθορισθεί για άλλους εξαγωγείς ή παραγωγούς ως προς τους οποίους γίνεται η έρευνα όσον αφορά την παραγωγή και τις πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος στην εγχώρια αγορά της χώρας καταγωγής·
- β) τα πραγματικά ποσά που εφαρμόζονται από τον εκάστοτε εξαγωγέα ή παραγωγό στην παραγωγή και τις πωλήσεις, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, της ίδιας γενικής κατηγορίας προϊόντων στην εγχώρια αγορά της χώρας καταγωγής·

γ) οποιαδήποτε άλλη εύλογη μέθοδο, υπό την προϋπόθεση ότι το προκύπτον βάσει αυτής ποσό κέρδους δεν υπερβαίνει το κέρδος που πραγματοποιούν υπό κανονικές συνθήκες άλλοι εξαγωγείς ή παραγωγοί σε σχέση με τις πωλήσεις προϊόντων της ίδιας γενικής κατηγορίας στην εγχώρια αγορά της χώρας καταγωγής.

7. Στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν διαθέτουν οικονομία της αγοράς, και ιδιαίτερα από χώρες για τις οποίες εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 519/94 του Συμβουλίου⁽¹⁾, η κανονική αξία καθορίζεται με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε μια τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς ή με βάση την τιμή που μια τέτοια τρίτη χώρα εφαρμόζει έναντι άλλων χωρών, συμπεριλαμβανομένης της Κοινότητας, ή, όταν τίποτε από τα παραπάνω δεν είναι εφικτό, με βάση οποιοδήποτε άλλο εύλογο δεδομένο, όπως είναι η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή του ομοειδούς προϊόντος στην Κοινότητα, αναπροσαρμοσμένη καταλλήλως, εφόσον χρειάζεται, για να συμπεριλαμβάνει εύλογο περιθώριο κέρδους.

Μια ενδεδειγμένη τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς επιλέγεται, κατά τρόπο μη στερούμενο λογικής, αφού ληφθούν δεόντως υπόψη όλα τα αξιόπιστα ενημερωτικά στοιχεία που είναι διαθέσιμα κατά το χρόνο της επιλογής. Επίσης, επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη τυχόν προθεσμίες και, όταν ενδείκνυται, επιλέγεται μια τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, η οποία υποβάλλεται στην ίδια έρευνα.

Τα μέρη τα οποία αφορά η έρευνα ενημερώνονται λίγο χρόνο μετά την έναρξη της σχετικά με την τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς που σχεδιάζεται να επιλεγεί, και τους χορηγείται προθεσμία δέκα ημερών για να διατυπώσουν τυχόν παρατηρήσεις τους.

B. ΤΙΜΗ ΕΞΑΓΩΓΗΣ

8. Ως τιμή εξαγωγής θεωρείται η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή του προϊόντος κατά την πώλησή του προς εξαγωγή από τη χώρα εξαγωγής στην Κοινότητα.

9. Όταν δεν υπάρχει τιμή εξαγωγής ή όταν προκύπτει ότι η τιμή εξαγωγής δεν είναι δυνατό να ληφθεί ως αξιόπιστη βάση εξαιτίας κάποιου συνδέσμου ή συμψηφιστικού διακανονισμού μεταξύ του εξαγωγέα και του εισαγωγέα ή ενός τρίτου, η τιμή εξαγωγής είναι δυνατό να κατασκευάζεται με βάση την τιμή στην οποία το εισαγόμενο προϊόν μεταπωλείται για πρώτη φορά σε ανεξάρτητο αγοραστή ή, αν το προϊόν δεν μεταπωλείται σε ανεξάρτητο αγοραστή ή δεν μεταπωλείται στην κατάσταση στην οποία εισήχθη, με οποιαδήποτε εύλογη βάση.

Στις παραπάνω περιπτώσεις, για τον καθορισμό μιας αξιόπιστης τιμής εξαγωγής στο επίπεδο των συνόρων της Κοινότητας πραγματοποιούνται προσαρμογές, για όλα τα έξοδα που έχουν ανακύψει μεταξύ εισαγωγής και μεταπώλησης, συμπεριλαμβανομένων των δασμών και των φόρων, καθώς και για τα πραγματοποιούμενα κέρδη.

Οι δαπάνες για τις οποίες πραγματοποιείται προσαρμογή συμπεριλαμβάνουν εκείνες που επιβαρύνουν κανονικά τον εισαγωγέα, αλλά έχουν καταβληθεί από οποιονδήποτε τρί-

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 67 της 10. 3. 1994, σ. 89.

το, είτε στο εσωτερικό της Κοινότητας, είτε εκτός αυτής, ο οποίος εμφανίζεται να συνδέεται ή να έχει συνάψει συμφηφιστικό διακανονισμό με τον εισαγωγέα ή τον εξαγωγέα, περιλαμβάνουν δε τη συνήθη μεταφορά, την ασφάλιση, τις εργασίες διεκπεραίωσης και φόρτωσης, καθώς και τα παρεπόμενα έξοδα τους δασμούς, τους τυχόν δασμούς αντιτάμπινγκ και τους λοιπούς φόρους που είναι πληρωτέοι στη χώρα εισαγωγής εξαιτίας της εισαγωγής ή της πώλησης των εμπορευμάτων και ένα εύλογο περιθώριο για τα έξοδα πώλησης, τα γενικά και διοικητικά έξοδα και το κέρδος.

Γ. ΣΥΓΚΡΙΣΗ

10. Μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας διεξάγεται δίκαιη σύγκριση. Η σύγκριση αυτή αφορά το ίδιο στάδιο εμπορίας και πωλήσεις πραγματοποιηθείσες σε ημερομηνίες όσο το δυνατόν εγγύτερες, λαμβάνονται δε δεόντως υπόψη άλλες διαφορές που επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών. Όταν η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής που διαμορφώνεται δεν πληρούν αυτές τις προϋποθέσεις σύγκρισης, πραγματοποιούνται προσαρμογές για κάθε περίπτωση, με βάση τα ατομικά της στοιχεία προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη διαφορές των παραγόντων για τους οποίους προβάλλεται ο ισχυρός και αποδεικνύεται ότι επηρεάζουν τις τιμές και, κατ'ελάχιστον, τη συγκρισιμότητα των τιμών. Πρέπει να αποφεύγεται οιαδήποτε επανάληψη προσαρμογής που έχει ήδη γίνει, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για εκπτώσεις επί της τιμής και επιστροφές, για τις ποσότητες και για το στάδιο εμπορίας. Όταν πληρούνται οι προκαθορισμένες προϋποθέσεις, είναι δυνατό να πραγματοποιούνται προσαρμογές, όσον αφορά τους ακόλουθους παράγοντες:

α) Φυσικά χαρακτηριστικά

Πραγματοποιείται προσαρμογή για τις διαφορές των φυσικών χαρακτηριστικών του οικείου προϊόντος. Το ύψος της προσαρμογής αντιστοιχεί σε εύλογη εκτίμηση της αγοραίας αξίας της διαφοράς.

β) Επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή και έμμεσοι φόροι

Η κανονική αξία προσαρμόζεται κατά ποσό που αντιστοιχεί στις τυχόν επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή ή στους έμμεσους φόρους στους οποίους υπόκειται το ομοειδές προϊόν, καθώς και τα φυσικώς ενσωματωμένα σε αυτό υλικά, όταν το προϊόν προορίζεται για κατάναλωση στη χώρα εξαγωγής και όταν οι εν λόγω επιβαρύνσεις και φόροι δεν εισπράττονται ή επιστρέφονται για το εξαγόμενο στην Κοινότητα προϊόν.

γ) Εκπτώσεις επί της τιμής, επιστροφές και ποσότητες

Πραγματοποιείται προσαρμογή για διαφορές όσον αφορά τις εκπτώσεις επί της τιμής και τις επιστροφές, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που παρέχονται με βάση διαφορές στις ποσότητες, υπό την προϋπόθεση ότι αυτές είναι εκπεφρασμένες με τον δέοντα τρόπο σε αριθμούς και συνδέονται άμεσα με τις υπό εξέταση πωλήσεις. Επίσης είναι δυνατό να πραγματοποιείται προσαρμογή για να ληφθούν υπόψη εκπτώσεις επί της τιμής και επιστροφές επί προθεσμίας, εφόσον η σχετική αίτηση στηρίζεται σε πάγια πρακτική κατά τις περιόδους που προηγήθηκαν, πληρούνται δε και προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν για να γεννηθεί δικαίωμα για έκπτωση ή επιστροφή.

δ) Στάδιο εμπορίας

Παρέχεται η δυνατότητα πραγματοποίησης προσαρμογής για διαφορές στα στάδια εμπορίας, συμπεριλαμβανομένων των διαφορών που είναι δυνατόν να προκύψουν από πωλήσεις των κατασκευαστών αναλόγου εξοπλισμού (ΚΑΕ), σε περιπτώσεις κατά τις οποίες αποδεικνύεται, προκειμένου περί του κυκλώματος διανομής και στις δύο αγορές, ότι η τιμή εξαγωγής, συμπεριλαμβανομένης κάποιας κατασκευασμένης τιμής εξαγωγής, αντιστοιχεί σε διαφορετικό στάδιο εμπορίας εν συγκρίσει με την κανονική αξία και ότι η διαφορά αυτή έχει επηρεάσει τη συγκρισιμότητα των τιμών, πράγμα το οποίο αποδεικνύεται από τις σταθερές και σαφείς διαφορές όσον αφορά τις λειτουργίες που εκπληρώνει και τις τιμές που εφαρμόζει ο πωλητής στα διάφορα στάδια εμπορίας στην εγχώρια αγορά της χώρας εξαγωγής. Το ύψος της προσαρμογής υπολογίζεται με βάση την αγοραία αξία της διαφοράς.

ε) Έξοδα μεταφοράς, ασφάλισης, διεκπεραίωσης, φόρτωσης και παρεπόμενα έξοδα

Πραγματοποιείται προσαρμογή για διαφορές όσον αφορά τις άμεσες δαπάνες για τη μεταφορά του εκάστοτε προϊόντος από τις εγκαταστάσεις του εξαγωγέα σε έναν ανεξάρτητο αγοραστή, εφόσον τα εν λόγω έξοδα συμπεριλαμβάνονται στις εφαρμοζόμενες τιμές. Στις δαπάνες αυτές περιλαμβάνονται τα έξοδα μεταφοράς, ασφάλισης, διεκπεραίωσης, φόρτωσης, καθώς και τα παρεπόμενα έξοδα.

στ) Συσκευασία

Πραγματοποιείται προσαρμογή για διαφορές στις δαπάνες που συνδέονται άμεσα με τη συσκευασία του εκάστοτε προϊόντος.

ζ) Πίστωση

Πραγματοποιείται προσαρμογή για διαφορές στο κόστος των πιστώσεων που έχουν ενδεχομένως χορηγηθεί για τις υπό εξέταση πωλήσεις, υπό την προϋπόθεση ότι ο συγκεκριμένος παράγοντας λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό των εφαρμοζόμενων τιμών.

η) Έξοδα μετά την πώληση

Πραγματοποιείται προσαρμογή για διαφορές στις άμεσες δαπάνες για την παροχή εγγυήσεων, ασφαλειών, τεχνικής βοήθειας και υπηρεσιών, σύμφωνα με όσα προβλέπει ο νόμος ή/και η σύμβαση πώλησης.

θ) Προμήθειες

Πραγματοποιείται προσαρμογή για διαφορές στις προμήθειες που έχουν καταβληθεί σε σχέση με τις υπό εξέταση πωλήσεις.

ι) Μετατροπές νομισμάτων

Όταν για τη σύγκριση της τιμής απαιτείται μετατροπή νομισμάτων, η μετατροπή αυτή διενεργείται με τη χρήση της συναλλαγματικής ισοτιμίας κατά την ημερομηνία της πώλησης, εκτός αν μια πώληση συναλλάγματος σε προθεσμιακές αγορές συνδέεται άμεσα με την υπό εξέταση εξαγωγική πώληση, λαμβάνεται υπόψη η συναλλαγματική ισοτιμία της προθεσμιακής πώλησης. Κατά κανόνα, ως ημερομηνία πώλησης λαμβάνεται η ημερομηνία του τιμολογίου, αλλά είναι δυνατόν να ληφθεί υπόψη η ημερομηνία της συμβάσεως, της εντολής αγοράς ή της επιβεβαίωσης εντολής, αν οι τελευταίες

ες αυτές ημερομηνίες κρίνονται καταλληλότερες για τον καθορισμό των ουσιωδών όρων της πώλησης. Δεν λαμβάνονται υπόψη τυχόν διακυμάνσεις των συναλλαγματικών ισοτιμιών, ενώ στους εξαγωγείς παραχωρούνται 60 ημέρες προκειμένου να προσαρμοστούν σε σταθερές αυξομειώσεις των συναλλαγματικών ισοτιμιών κατά τη διάρκεια της υπό έρευνα περιόδου.

Δ. ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΝΤΑΜΠΙΝΓΚ

11. Με την επιφύλαξη των συναφών διατάξεων που διέπουν το θέμα της δίκαιης σύγκρισης, η ύπαρξη περιθωρίων ντάμπινγκ κατά την περίοδο έρευνας προσδιορίζεται κατά κανόνα με βάση τη σύγκριση μιας μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας με το σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών όλων των συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές στην Κοινότητα ή με βάση τη σύγκριση επιμέρους κανονικών αξιών και επιμέρους τιμών εξαγωγής στην Κοινότητα για κάθε συναλλαγή ξεχωριστά. Παρόλα αυτά, όταν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας έχει ληφθεί ως βάση ο σταθμισμένος μέσος όρος, η κανονική αυτή αξία είναι δυνατό να συγκρίνεται με τις τιμές όλων των επιμέρους συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές στην Κοινότητα, υπό την προϋπόθεση ότι εφαρμόζονται συστηματικά τιμές εξαγωγής οι οποίες διαφέρουν σημαντικά ανάλογα με τον αγοραστή, την περιοχή ή τη χρονική περίοδο, ενώ η εφαρμογή των μεθόδων που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου δεν θα οδηγούσε στη διαπίστωση των εφαρμοζόμενων πρακτικών ντάμπινγκ σε όλη της την έκταση. Η παρούσα παράγραφος δεν αποκλείει τη χρήση δειγματοληψιών σύμφωνα με το άρθρο 17.

12. Ως περιθώριο ντάμπινγκ λογίζεται το ποσό κατά το οποίο η κανονική αξία υπερβαίνει την τιμή εξαγωγής. Όταν τα περιθώρια ντάμπινγκ ποικίλλουν, είναι δυνατό να καθορίζεται ένα μέσο σταθμισμένο περιθώριο ντάμπινγκ.

Άρθρο 3

Προσδιορισμός της ζημίας

1. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και εφόσον δεν ορίζεται κάτι διαφορετικό, ο όρος «ζημία» σημαίνει τη σημαντική ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία, τον κίνδυνο πρόκλησης σημαντικής ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία ή την αισθητή καθυστέρηση της δημιουργίας μιας τέτοιας βιομηχανίας· η ερμηνεία του όρου διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Ο προσδιορισμός της ζημίας γίνεται με βάση θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση τόσο α) του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επίδρασής τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Κοινότητας, όσο και β) των συνεπειών των εισαγωγών αυτών για την κοινοτική βιομηχανία.

3. Προκειμένου περί του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, εξετάζεται κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική αύξηση των εισαγωγών αυτών, είτε σε απόλυτα μεγέθη, είτε σε συνάρτηση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην Κοινότητα. Προκειμένου περί της επίδρασης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ επί των τιμών, εξετάζεται κατά πόσον έχουν πραγματοποιηθεί εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ σε τιμές αισθητά κατώτερες από τις τιμές που εφαρμόζει για τα ομοειδή προϊόντα η κοινοτική βιομηχανία ή κατά πόσον εισαγωγές αυτού του είδους προκαλούν με οποιονδήποτε τρόπο τη συμπίεση των τιμών σε σημαντικό βαθμό ή τη σε σημαντικό βαθμό παρακώλυση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση. Κανένας από

τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε περισσότεροι από αυτούς δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

4. Όταν διεξάγονται ταυτοχρόνως έρευνες ανταντάμπινγκ σε σχέση με τις εισαγωγές δεδομένου προϊόντος από περισσότερες τις μίας χώρες, οι επιπτώσεις των εισαγωγών αυτών αξιολογούνται σωρευτικώς μόνον εφόσον διαπιστώνεται ότι α) το περιθώριο ντάμπινγκ που προκύπτει για τις εισαγωγές από κάθε χώρα ξεχωριστά υπερβαίνει το ελάχιστο όριο που ορίζεται από το άρθρο 9 παράγραφος 3 και ότι ο όγκος των εισαγωγών από κάθε χώρα ξεχωριστά δεν είναι αμελητέος, καθώς και ότι β) η σωρευτική αξιολόγηση των επιπτώσεων των επίμαχων εισαγωγών είναι η ενδεδειγμένη, ενόψει των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των εισαγόμενων προϊόντων, όπως επίσης των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των εισαγόμενων προϊόντων και του ομοειδούς κοινοτικού προϊόντος.

5. Η εξέταση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για την οικεία κοινοτική βιομηχανία περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας· σε αυτούς συμπεριλαμβάνονται: το γεγονός ότι η μια βιομηχανία εξακολουθεί να διέρχεται φάση ανάκτησης των δυνάμεων της μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ ή επιδοτήσεις· το μέγεθος του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ, η πραγματική ή δυνητική μείωση των πωλήσεων, των κερδών, της παραγωγής, του μεριδίου αγοράς, της παραγωγικότητας, της αποδοτικότητας των επενδύσεων και της χρησιμοποίησης ικανότητας· παράγοντες επηρεάζοντες τις κοινοτικές τιμές· οι πραγματικές ή δυνητικές αρνητικές συνέπειες για τις ταμειακές ροές, τα αποθέματα, την απασχόληση, τους μισθούς, την ανάπτυξη, την ικανότητα άντλησης κεφαλαίων ή τις επενδύσεις. Η παραπάνω απαρίθμηση δεν είναι εξαντλητική και κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

6. Πρέπει να αποδεικνύεται, με βάση το σύνολο των συναφών αποδεικτικών στοιχείων που έχουν υποβληθεί σε σχέση με την παράγραφο 2, ότι οι εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ προκαλούν ζημία κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού. Ειδικότερα, είναι απαραίτητο να αποδεικνύεται ότι ο όγκος ή/και το επίπεδο των τιμών, όπως αυτά έχουν καθοριστεί βάσει της παραγράφου 3, ευθύνονται για τις συνέπειες επί της κοινοτικής βιομηχανίας, κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 5, όπως επίσης ότι οι συνέπειες αυτές είναι τέτοιας έκτασης, ώστε να είναι δυνατό να θεωρηθούν σημαντικές.

7. Άλλοι γνωστοί παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, οι οποίοι προξενούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, εξετάζονται ομοίως, προκειμένου να διαπιστωθεί ότι η προκαλούμενη από τους εν λόγω άλλους παράγοντες ζημία δεν αποδίδεται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ κατ' εφαρμογή της παραγράφου 6. Στους παράγοντες που είναι δυνατό να ληφθούν υπόψη εν προκειμένω περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο όγκος και οι τιμές εισαγωγών πωλούμενων σε τιμές που δεν απορρέουν από πρακτικές ντάμπινγκ, η τυχόν συρρίκνωση της ζήτησης ή μεταβολές των δεδομένων κατανάλωσης, τυχόν περιοριστικές εμπορικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί τρίτων χωρών και της Κοινότητας και ο μεταξύ τους ανταγωνισμός, οι τεχνολογικές εξελίξεις, καθώς και οι εξαγωγικές επιδόσεις και η παραγωγικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας.

8. Οι επιπτώσεις των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ αξιολογούνται σε συνάρτηση με την παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος από την κοινοτική βιομηχανία, εφόσον υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία τα οποία επιτρέπουν το χωριστό προσδιορισμό της εν λόγω παραγωγής βάσει ορισμένων κριτηρίων, όπως είναι η μέθοδος παραγωγής, οι πωλήσεις των παραγωγών και τα κέρδη. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατός ο χωριστός προσδιορισμός της εν λόγω παραγωγής, οι επιπτώσεις των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ αξιολογούνται μέσω της εξέτασης της παραγωγής της πλέον περιορισμένης ομάδας ή φάσματος προϊόντων, που περιλαμβάνει το ομοειδές προϊόν και σε σχέση με την οποία ομάδα ή φάσμα προϊόντων είναι δυνατό να συγκεντρωθούν οι απαραίτητες πληροφορίες.

9. Για να διαπιστωθεί κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας, λαμβάνονται υπόψη τα πραγματικά περιστατικά, και όχι απλώς τυχόν ισχυρισμοί, εικασίες ή μεμακρυσμένες πιθανότητες. Οποιαδήποτε μεταβολή των περιστάσεων, που θα δημιουργούσε κατάσταση υπό την οποία είναι πιθανή η πρόκληση ζημίας από το ντάμπινγκ, πρέπει να είναι δυνατόν να προβλεφθεί με βεβαιότητα και να είναι επικείμενη.

Όταν εξετάζεται κατά πόσον υπάρχει κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθοι παράγοντες:

- α) τυχόν αύξηση σε σημαντικό ποσοστό των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ στην αγορά της Κοινότητας, η οποία αποτελεί ένδειξη για την πιθανότητα ουσιαστικής αύξησης των εισαγωγών·
- β) η ύπαρξη επαρκούς, ελεύθερα διαθέσιμης ικανότητας του εξαγωγέα ή η επικείμενη σημαντική αύξηση της ικανότητάς του, από την οποία προκύπτει ως πιθανή σημαντική αύξηση των εξαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ προς την Κοινότητα, λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης άλλων εξαγωγικών αγορών, οι οποίες θα μπορούσαν ενδεχομένως να απορροφήσουν τυχόν πρόσθετες εξαγωγές·
- γ) το κατά πόσον τα εισαγόμενα προϊόντα εισέρχονται σε τιμές που θα είχαν ως αποτέλεσμα τη σε σημαντικό βαθμό συμπίεση ή παρεμπόδιση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση και οι οποίες είναι πιθανό να οδηγήσουν σε αύξηση της ζήτησης για επιπλέον εισαγωγές και
- δ) τα αποθέματα του υπό διεύρυνση προϊόντος.

Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες δεν έχει κατά ανάγκη αποφασιστική σημασία, αλλά όλοι οι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη πρέπει να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι επίκειται η πραγματοποίηση περαιτέρω εξαγωγών με πρακτικές ντάμπινγκ και ότι είναι πιθανή η πρόκληση σημαντικής ζημίας αν δεν ληφθούν προστατευτικά μέτρα.

Άρθρο 4

Ορισμός της κοινοτικής βιομηχανίας

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ο όρος «κοινοτική βιομηχανία» θεωρείται ότι περιλαμβάνει το σύνολο των κοινοτικών παραγωγών ομοειδών προϊόντων ή εκείνους εξ αυτών των οποίων αθροιστικά η παραγωγή αντιπροσωπεύει το μεγαλύτερο μέρος της συνολικής κοινοτικής παραγωγής των εν λόγω προϊόντων, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 4, με τις ακόλουθες εξαιρέσεις:

- α) όταν κάποιος παραγωγός συνδέεται με τους εξαγωγείς ή τους εισαγωγείς ή είναι οι ίδιοι εισαγωγείς του προϊόντος που εικάζεται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, ο όρος «κοινοτική βιομηχανία» είναι δυνατό να θεωρείται ότι περιλαμβάνει μόνο τους υπόλοιπους παραγωγούς·
- β) σε εξαιρετικές περιπτώσεις, το έδαφος της Κοινότητας είναι δυνατό, σε ό,τι αφορά την υπό εξέταση παραγωγή, να διαιρεθεί σε δύο ή περισσότερες ανταγωνιστικές αγορές, και οι παραγωγοί κάθε επιμέρους αγοράς είναι δυνατό να θεωρηθούν ως ξεχωριστή βιομηχανία, εφόσον i) οι παραγωγοί κάθε επιμέρους αγοράς πωλούν το σύνολο ή σχεδόν το σύνολο των ποσοτήτων του υπό εξέταση προϊόντος που παράγουν στη συγκεκριμένη αγορά και ii) η ζήτηση στη συγκεκριμένη αγορά δεν καλύπτεται υπολογισμα από παραγωγούς του υπό εξέταση προϊόντος εγκατεστημένους σε διαφορετικό σημείο της Κοινότητας. Όταν συντρέχουν οι ανωτέρω προϋποθέσεις, είναι δυνατό να γίνει δεκτό ότι προκαλείται ζημία ακόμη και αν μείζον μέρος του συνόλου της κοινοτικής βιομηχανίας δεν υφίστανται ζημία, υπό την προϋπόθεση ότι παρατηρείται συγκέντρωση των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ σε μια τόσο απομονωμένη αγορά και επιπροσθέτως ότι οι επίμαχες εισαγωγές προξενούν ζημία στους παραγωγούς του συνόλου ή σχεδόν του συνόλου της παραγωγής στη συγκεκριμένη αγορά.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, γίνεται δεκτό ότι ένας παραγωγός συνδέεται με κάποιον εξαγωγέα ή εισαγωγέα μόνον εφόσον α) ο ένας από αυτούς ελέγχει άμεσα ή έμμεσα τον άλλον ή β) και οι δύο ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από κάποιον τρίτο ή γ) από κοινού ελέγχουν άμεσα ή έμμεσα κάποιον τρίτο, υπό την προϋπόθεση ότι συντρέχουν λόγοι για να πιστευθεί ή να υπομνησθεί ότι κανείς από αυτούς η επίδραση της σχέσης είναι τέτοια ώστε ο εκάστοτε παραγωγός να συμπεριφέρεται διαφορετικά εν συγκρίσει με τους μη συνδεδεμένους παραγωγούς. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου γίνεται δεκτό ότι μια οντότητα ελέγχει κάποια άλλη, όταν η πρώτη έχει τη δυνατότητα, είτε νομικώς, είτε λειτουργικώς, να θέτει περιορισμούς στη δεύτερη ή να κατευθύνει τις ενέργειές της.

3. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες έχει οριστεί ότι η κοινοτική βιομηχανία περιλαμβάνει τους παραγωγούς συγκεκριμένης περιφέρειας, παρέχεται στους οικείους εξαγωγείς η ευκαιρία να προτείνουν την ανάληψη εκ μέρους τους υποχρεώσεων, κατ'εφαρμογή του άρθρου 8, αναφορικά με την εν λόγω περιφέρεια. Σε τέτοιες περιπτώσεις, κατά την εκτίμηση του κοινοτικού συμφέροντος των μέτρων συνεκτιμάται ιδίως το συμφέρον της περιφέρειας. Αν δεν υποβληθεί αμελλητί πρόταση για ανάληψη κατάλληλης υποχρέωσης ή αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 8 παράγραφοι 9 και 10, είναι δυνατή η επιβολή προσωρινού ή οριστικού δασμού για το σύνολο της Κοινότητας. Στις περιπτώσεις αυτές, οι δασμοί ενδέχεται, εφόσον είναι πρακτικώς εφικτό, να αφορούν μόνο συγκεκριμένους παραγωγούς ή εξαγωγείς.

4. Στο παρόν άρθρο εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 8.

Άρθρο 5

Έναρξη της διαδικασίας

1. Με την επιφύλαξη όσων προβλέπονται στην παράγραφο 6, η έναρξη έρευνας για να διαπιστωθούν η ύπαρξη,

η έκταση και οι επιπτώσεις των τυχόν εικαζόμενων πρακτικών ντάμπινγκ προϋποθέτει γραπτή καταγγελία εκ μέρους κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου, καθώς και κάθε ένωσης χωρίς νομική προσωπικότητα, που ενεργεί επ' ονόματι της κοινοτικής βιομηχανίας.

Η καταγγελία είναι δυνατό να υποβάλλεται προς την Επιτροπή ή προς ένα κράτος μέλος, το οποίο τη διαβιβάζει στην Επιτροπή. Η Επιτροπή αποστέλλει στα κράτη μέλη αντίγραφο κάθε καταγγελίας την οποία λαμβάνει. Η καταγγελία τεκμαίρεται ότι έχει υποβληθεί την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά την παράδοσή της στην Επιτροπή υπό μορφή συστημένης επιστολής ή μετά την πράξη με την οποία η Επιτροπή πιστοποιεί ότι έλαβε την καταγγελία.

Όταν, χωρίς να έχει υποβληθεί κάποια καταγγελία, ένα κράτος μέλος έχει στην κατοχή του επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το ντάμπινγκ και τη ζημία που αυτό προκαλεί στην κοινοτική βιομηχανία, τα κοινοποιεί αμέσως στην Επιτροπή.

2. Κάθε καταγγελία που υποβάλλεται βάσει της παραγράφου 1 πρέπει να περιλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το ντάμπινγκ, τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που υποτίθεται ότι αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της υποτιθέμενης ζημίας. Η καταγγελία περιέχει τα στοιχεία που μπορεί ευλόγως να συγκεντρώσει ο καταγγέλλων σχετικά με τα ακόλουθα θέματα:

- α) την ταυτότητα του καταγγέλλοντος και στοιχεία για τον όγκο και την αξία της κοινοτικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος από τον καταγγέλλοντα. Όταν υποβάλλεται γραπτή καταγγελία επ' ονόματι της κοινοτικής βιομηχανίας, η καταγγελία πρέπει να προσδιορίζει τη βιομηχανία επ' ονόματι της οποίας υποβάλλεται η καταγγελία, με την απαρίθμηση όλων των γνωστών κοινοτικών παραγωγών του ομοειδούς προϊόντος (ή των ενώσεων που έχουν συστήσει οι κοινοτικοί παραγωγοί του ομοειδούς προϊόντος)· επίσης πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να περιέχει στοιχεία για τον όγκο και την αξία του τμήματος της κοινοτικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος το οποίο αντιπροσωπεύουν οι συγκεκριμένοι παραγωγοί·
- β) πλήρη περιγραφή του προϊόντος που υποτίθεται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, το όνομα της εμπλεκόμενης χώρας ή των χωρών καταγωγής ή εξαγωγής, την ταυτότητα όλων των γνωστών εξαγωγέων ή αλλοδαπών παραγωγών, καθώς και κατάλογο των προσώπων που είναι γνωστό ότι εισάγουν το υπό κρίση προϊόν·
- γ) στοιχεία για τις τιμές στις οποίες πωλείται το υπό κρίση προϊόν, για κατανάλωση στις εγχώριες αγορές της χώρας ή των χωρών καταγωγής ή εξαγωγής (ή, κατά περίπτωση, στοιχεία για τις τιμές στις οποίες το εκάστοτε προϊόν πωλείται από τη χώρα ή τις χώρες καταγωγής ή εξαγωγής προς κάποια τρίτη χώρα ή τρίτες χώρες, ή για την κατασκευασμένη αξία του εν λόγω προϊόντος)· επίσης, στοιχεία για τις τιμές εξαγωγής ή, κατά περίπτωση, για τις τιμές στις οποίες το προϊόν μεταπωλείται για πρώτη φορά προς έναν ανεξάρτητο αγοραστή στην Κοινότητα·
- δ) στοιχεία σχετικά με τις μεταβολές του όγκου των εισαγωγών που εικάζεται ότι αποτελούν αντικείμενο ντά-

μπινγκ, σχετικά με την επίδραση των εν λόγω εισαγωγών επί των τιμών του ομοειδούς προϊόντος στην αγορά της Κοινότητας και σχετικά με τα επακόλουθα των εισαγωγών για την κοινοτική βιομηχανία, όπως προκύπτουν με βάση τους συναφείς παράγοντες και δείκτες που έχουν σημασία για την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας, όπως εκείνοι που απαριθμούνται στο άρθρο 3 παράγραφοι 3 και 5.

3. Η Επιτροπή εξετάζει, στο μέτρο του δυνατού, την ακρίβεια και την πληρότητα των αποδεικτικών στοιχείων που περιέχονται στην καταγγελία, προκειμένου να διαπιστώσει κατά πόσον υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν την έναρξη έρευνας.

4. Η έναρξη έρευνας βάσει της παραγράφου 1 επιτρέπεται μόνον αφού έχει διαπιστωθεί, μετά από εξέταση του βαθμού στήριξης της καταγγελίας ή αντίθεσης προς αυτήν που έχουν εκφράσει οι κοινοτικοί παραγωγοί του ομοειδούς προϊόντος, ότι η καταγγελία έχει υποβληθεί εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας. Γίνεται δεκτό ότι η καταγγελία έχει υποβληθεί «εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας», αν υποστηρίζεται από κοινοτικούς παραγωγούς των οποίων η αθροιστική παραγωγή αντιπροσωπεύει ποσοστό άνω του 50% της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος που πραγματοποιεί εκείνο το τμήμα της κοινοτικής βιομηχανίας το οποίο είτε εκφράζει την υποστήριξη του προς την καταγγελία, είτε αντιτίθεται σε αυτήν. Εντούτοις, η έναρξη έρευνας δεν είναι δυνατή, όταν οι κοινοτικοί παραγωγοί που υποστηρίζουν ρητώς την καταγγελία αντιπροσωπεύουν ποσοστό κατώτερο του 25% της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος που πραγματοποιεί η κοινοτική βιομηχανία.

5. Οι αρχές αποφεύγουν, εκτός αν έχει ληφθεί απόφαση για την έναρξη έρευνας, να δίδουν οποιαδήποτε δημοσιότητα στην καταγγελία για την έναρξη έρευνας. Εντούτοις, μετά την παραλαβή μιας δεόντως τεκμηριωμένης καταγγελίας και πριν γίνουν οι αναγκαίες ενέργειες για την έναρξη έρευνας, πρέπει να ενημερώνεται σχετικά η κυβέρνηση της οικείας χώρας εξαγωγής.

6. Αν, υπό ειδικές περιστάσεις, αποφασίζεται από την Επιτροπή η έναρξη έρευνας χωρίς να έχει ληφθεί γραπτή καταγγελία εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας με αίτημα την έναρξη τέτοιας έρευνας, η απόφαση αυτή πρέπει να στηρίζεται στην ύπαρξη επαρκών αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με το ντάμπινγκ, τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια, όπως ορίζεται στην παράγραφο 2, τα οποία να δικαιολογούν την έναρξη έρευνας.

7. Τα αποδεικτικά στοιχεία τα σχετικά τόσο με το ντάμπινγκ, όσο και με τη ζημία αξιολογούνται ταυτοχρόνως στο πλαίσιο της απόφασης περί έναρξης ή μη έρευνας. Η καταγγελία απορρίπτεται όταν δεν υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το ντάμπινγκ ή τη ζημία, τα οποία να δικαιολογούν την περαιτέρω εξέταση της υπόθεσης. Δεν κινείται διαδικασία κατά χωρών των οποίων οι εισαγωγές αντιπροσωπεύουν μερίδιο αγοράς κατώτερο του 1%, εκτός αν αυτές οι χώρες αντιπροσωπεύουν αθροιστικά 3% ή και περισσότερο της κοινοτικής κατανάλωσης.

8. Μια καταγγελία είναι δυνατό να ανακαλείται πριν από την έναρξη σχετικής έρευνας, οπότε λογίζεται ως μη υποβληθείσα.

9. Σε περίπτωση κατά την οποία, μετά από διαβουλεύσεις, καθίσταται προφανές ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία δικαιολογούν την έναρξη της σχετικής διαδικασίας, η Επιτροπή κινεί τη σχετική διαδικασία εντός 45 ημερών από την υποβολή της καταγγελίας και δημοσιεύει σχετική ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Όταν υποβληθούν ανεπαρκή αποδεικτικά στοιχεία, το γεγονός αυτό γνωστοποιείται, μετά από διαβουλεύσεις, στον καταγγέλλοντα εντός 45 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η καταγγελία υπεβλήθη στην Επιτροπή.

10. Στην ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας αναγγέλεται η έναρξη έρευνας, κατονομάζονται το προϊόν και οι χώρες που πρόκειται να αποτελέσουν αντικείμενο της έρευνας, παρουσιάζονται περιληπτικά οι ληφθείσες πληροφορίες και ορίζεται ότι όλα τα συναφή στοιχεία πρέπει να κοινοποιηθούν στην Επιτροπή· επίσης καθορίζονται οι προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει να αναγγελθούν τα ενδιαφερόμενα μέρη, να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους και να υποβάλουν τυχόν στοιχεία, προκειμένου οι εν λόγω απόψεις και τα στοιχεία να ληφθούν υπόψη κατά την έρευνα· ακόμη καθορίζει την προθεσμία εντός της οποίας τα ενδιαφερόμενα μέρη δύνανται να ζητήσουν να γίνουν δεκτά σε ακρόαση από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 5.

11. Η Επιτροπή ενημερώνει τους εξαγωγείς, τους εισαγωγείς και αντιπροσωπευτικές ενώσεις τους που γνωρίζει ότι ενδιαφέρονται, καθώς και τους εκπροσώπους της χώρας εξαγωγής και τους καταγγέλλοντες σχετικά με την έναρξη της διαδικασίας· επίσης, χωρίς να προβλέπεται η ανάγκη προστασίας εμπιστευτικών πληροφοριών, παρέχει το πλήρες κείμενο της γραπτής καταγγελίας που έχει λάβει βάσει της παραγράφου 1 στους γνωστούς εξαγωγείς και στις αρχές της χώρας εξαγωγής, και ακόμη το θέτει, εφόσον της ζητηθεί, στη διάθεση των άλλων εμπλεκόμενων ενδιαφερομένων μερών για την υπόθεση. Όταν ο αριθμός των εμπλεκόμενων εξαγωγέων είναι ιδιαίτερα μεγάλος, είναι δυνατόν το πλήρες κείμενο της γραπτής καταγγελίας, σε αντίθεση με τα προβλεπόμενα παραπάνω, να παρέχεται μόνο στις αρχές της χώρας εξαγωγής ή στην οικεία εμπορική ένωση.

12. Η διεξαγωγή έρευνας αντιντάμπινγκ δεν εμποδίζει την εξέλιξη των διαδικασιών εκτελωνισμού.

Άρθρο 6

Έρευνα

1. Μετά την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή, ενεργώντας σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, αρχίζει έρευνα σε επίπεδο Κοινότητας. Η έρευνα αυτή αφορά τόσο το ντάμπινγκ, όσο και τη ζημία, και διεξάγεται και για τα δύο ταυτοχρόνως. Προκειμένου να εξαχθούν αντιπροσωπευτικά συμπεράσματα, επιλέγεται μια περίοδος έρευνας η οποία, στην περίπτωση του ντάμπινγκ, συνήθως καλύπτει διάστημα όχι βραχύτερο των έξι μηνών αμέσως πριν από την έναρξη της διαδικασίας. Κατά κανόνα, τυχόν πληροφορίες που αναφέρονται σε χρονικό διάστημα μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας δεν λαμβάνονται υπόψη.

2. Στα μέρη που λαμβάνουν τα ερωτηματολόγια που χρησιμοποιούνται σε έρευνα αντιντάμπινγκ τάσσεται προ-

θεσμία 30 ημερών τουλάχιστον για να απαντήσουν. Για τους εξαγωγείς η προθεσμία άρχεται από την ημερομηνία παραλαβής του ερωτηματολογίου, το οποίο εν προκειμένω τεκμαίρεται ότι λαμβάνεται μία εβδομάδα μετά την ημερομηνία αποστολής του στον εξαγωγέα ή διαβίβασης του στον ενδεδειγμένο διπλωματικό εκπρόσωπο της χώρας εξαγωγής. Είναι δυνατό να επιτραπεί παράταση της ανωτέρω τριακονθήμερης προθεσμίας, αφού ληφθούν δεόντως υπόψη οι προθεσμίες που ισχύουν για την έρευνα εφόσον το μέρος αποδεικνύει ότι υπάρχουν βάσιμοι λόγοι για την παράταση από άποψη ειδικών περιστάσεων.

3. Η Επιτροπή δύναται να ζητεί από τα κράτη μέλη να παρέχουν ορισμένα πληροφοριακά στοιχεία και τα κράτη μέλη προβαίνουν σε κάθε πρόσφορη ενέργεια για την ικανοποίηση των αιτήσεων αυτών. Τα κράτη μέλη αποστέλλουν στην Επιτροπή τα ζητούμενα πληροφοριακά στοιχεία, μαζί με τα πορίσματα όλων των επιθεωρήσεων, ελέγχων και ερευνών που διενεργήθηκαν. Όταν τα εν λόγω στοιχεία παρουσιάζουν γενικό ενδιαφέρον ή όταν η διαβίβασή τους έχει ζητηθεί από ένα κράτος μέλος, η Επιτροπή τα διαβιβάζει στα κράτη μέλη, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω στοιχεία δεν είναι εμπιστευτικά· στην αντίθετη περίπτωση, διαβιβάζεται μη εμπιστευτική περίληψή τους.

4. Η Επιτροπή δύναται να ζητεί από τα κράτη μέλη να διενεργούν όλους τους αναγκαίους ελέγχους και επιθεωρήσεις, ιδιαίτερα προκειμένου περί των εισαγωγέων, των εμπόρων και των κοινοτικών παραγωγών, καθώς και να διεξάγουν έρευνες σε τρίτες χώρες, υπό την προϋπόθεση ότι οι οικείες επιχειρήσεις παρέχουν τη συγκατάθεσή τους και ότι η κυβέρνηση της οικείας χώρας έχει ενημερωθεί επισήμως σχετικά και δεν προβάλλει αντίρρηση. Τα κράτη μέλη προβαίνουν σε κάθε πρόσφορη ενέργεια για την ικανοποίηση της Επιτροπής. Μετά από αίτηση της Επιτροπής ή ενός κράτους μέλους, είναι δυνατό να επιτρέπεται σε υπαλλήλους της Επιτροπής να επικουρούν τους υπαλλήλους των κρατών μελών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

5. Τα ενδιαφερόμενα μέρη τα οποία έχουν αναγγεληθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 10, είναι δυνατόν να γίνουν δεκτά σε ακρόαση, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν υποβάλει γραπτή αίτηση ακρόασης εντός της προθεσμίας που τάσσεται στην ανακοίνωση που έχει δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και αποδεικνύουν ότι είναι πράγματι ενδιαφερόμενα, μέρη που ενδέχεται να θιγούν από την έκβαση της διαδικασίας και ότι η ακρόασή τους επιβάλλεται ένεκα ειδικών λόγων.

6. Στους εισαγωγείς, τους εξαγωγείς, τους εκπροσώπους της κυβέρνησης της χώρας εξαγωγής και τους καταγγέλλοντες, οι οποίοι έχουν αναγγεληθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 10, παρέχονται, εφόσον το ζητήσουν, δυνατότητες να συναντήσουν εκείνα τα μέρη τα οποία έχουν συμφέροντα αντιτιθέμενα στα δικά τους, ούτως ώστε να είναι δυνατή η ανάπτυξη των αντικρουόμενων απόψεων και η προβολή επιχειρημάτων προς αντίκρουση των ισχυρισμών της άλλης πλευράς. Κατά την παραχώρηση των ανωτέρω δυνατοτήτων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη προστασίας του απορρήτου και διευκόλυνσης των ενδιαφερομένων. Κανένα μέρος δεν υποχρεούται να παρίσταται σε συγκεκριμένη συνάντηση, ενώ η μη συμμετοχή σε μια συνάντηση δεν έχει αρνητικές συνέπειες για την υπόθεση του απόντος μέρους. Τυχόν πληροφορίες που υποβάλλονται πληροφορικά βάσει της παρούσας παραγράφου λαμβάνονται υπόψη στο μέτρο που εκ των υστέρων επιβεβαιώνεται εγγάφως.

7. Οι καταγγέλλοντες, οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις τους, οι χρήστες και οι οργανώσεις καταναλωτών, που έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 10, καθώς και οι εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής δύνανται, κατόπιν γραπτής αιτήσεως, να εξετάζουν όλα τα πληροφορικά στοιχεία που έχουν διατεθεί από οποιοδήποτε από τα μέρη που μετέχουν στην έρευνα, τα οποία είναι δυνατό να χρησιμοποιήσουν για την παρουσίαση των απόψεών τους, δεν είναι εμπιστευτικά κατά την έννοια του άρθρου 19 και χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της έρευνας· το δικαίωμα αυτό δεν ισχύει για τα έγγραφα εσωτερικής χρήσης που καταρτίζουν οι αρχές της Κοινότητας ή των κρατών μελών της. Τα μέρη έχουν τη δυνατότητα να διατυπώσουν παρατηρήσεις σχετικά με τα εν λόγω στοιχεία, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη καθόσον είναι επαρκώς τεκμηριωμένες.

8. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 18, ελέγχεται κατά το δυνατόν διεξοδικότερα η ακρίβεια των πληροφοριών που παρέχουν τα ενδιαφερόμενα μέρη και επί των οποίων στηρίζονται τα συμπεράσματά.

9. Για διαδικασίες κινηθείσες κατά το άρθρο 5 παράγραφος 9, η έρευνα περατούται ει δυνατόν εντός έτους. Οι έρευνες περατούνται εντός 15 μηνών από την έναρξη της διαδικασίας βάσει των πορισμάτων που εξάγονται σύμφωνα με τα άρθρα 8 ή 9.

Άρθρο 7

Προσωρινά μέτρα

1. Είναι δυνατόν να επιβληθούν προσωρινοί δασμοί εφόσον έχει αρχίσει η διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 5, έχει εκδοθεί δημόσια ανακοίνωση, έχει παρασχεθεί στα ενδιαφερόμενα μέρη κατάλληλη δυνατότητα για να υποβάλλουν πληροφορίες και να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 10, έχει διατυπωθεί προσωρινό συμπέρασμα με το οποίο επιβεβαιώνεται η ύπαρξη ντάμπινγκ και η εξ αυτού πρόκληση ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία και εφόσον το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει τη λήψη μέτρων για την αποτροπή της ζημίας. Δεν επιτρέπεται επιβολή προσωρινών δασμών ούτε πριν από την πάροδο 60 ημερών αλλά ούτε και μετά την παρέλευση εννέα μηνών από την έναρξη της διαδικασίας.

2. Το ύψος του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το προσωρινώς καθορισθέν περιθώριο ντάμπινγκ, και θα πρέπει να είναι κατώτερο του εν λόγω περιθωρίου, αν η επιβολή δασμού χαμηλότερου ύψους κρίνεται επαρκής για την εξάλειψη της ζημίας που υφίσταται η κοινοτική βιομηχανία.

3. Οι προσωρινοί δασμοί εξασφαλίζονται με εγγύηση, ενώ η θέση των σχετικών προϊόντων σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα προϋποθέτει την παροχή παρόμοιας εγγύησης.

4. Η Επιτροπή επιβάλλει προσωρινούς δασμούς μετά από διαβουλεύσεις ή, σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, αφού ενημερώσει τα κράτη μέλη. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, διεξάγονται διαβουλεύσεις το αργότερο δέκα ημέρες μετά την ημερομηνία κοινοποίησης στα κράτη μέλη των μέτρων που έχει λάβει η Επιτροπή.

5. Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος ζητεί την άμεση επέμβαση της Επιτροπής και πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, η Επιτροπή αποφασίζει, εντός πέντε το πολύ εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αιτήσεως, κατά πόσον είναι σκόπιμη η επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ.

6. Η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη σχετικά με κάθε απόφαση που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή των παραγράφων 1 έως 5. Το Συμβούλιο δύναται, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση.

7. Οι προσωρινοί δασμοί είναι δυνατόν να επιβληθούν για ένα εξάμηνο που μπορεί να παραταθεί για ένα τρίμηνο, ή είναι δυνατόν να επιβληθούν για ένα εννεάμηνο. Εντούτοις μπορούν να παραταθούν ή να επιβληθούν για εννεάμηνη περίοδο μόνον εφόσον το ζητούν εξαγωγείς που αντιπροσωπεύουν σημαντικό ποσοστό του σχετικού όγκου συναλλαγών ή εφόσον έχουν ενημερωθεί σχετικά από την Επιτροπή και δεν προβάλλουν αντίρρηση.

Άρθρο 8

Αναλήψεις υποχρεώσεων

1. Η έρευνα είναι δυνατόν να περατούται χωρίς την επιβολή προσωρινών ή οριστικών δασμών σε περίπτωση που οποιοσδήποτε εξαγωγέας αναλάβει κατά τρόπο ικανοποιητικό υποχρεώσεις με αντικείμενο την αναθέωση των τιμών που αυτός εφαρμόζει ή τη διακοπή των εξαγωγών προς την εκάστοτε περιοχή σε τιμές που απορρέουν από πρακτικές ντάμπινγκ και εφόσον η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις, πείθεται ότι με τον τρόπο αυτό πρόκειται να εξαλειφθούν οι ζημιόγones συνέπειες του ντάμπινγκ. Οι αυξήσεις τιμών βάσει αναλήψεων υποχρεώσεων αυτού του είδους δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερες από αυτές που χρειάζονται για την άρση του περιθωρίου ντάμπινγκ, και μάλιστα θα πρέπει να υπολείπονται του περιθωρίου ντάμπινγκ, εφόσον οι αυξήσεις αυτής της κλίμακας θα ήταν αρκετές για την άρση της ζημίας που υφίσταται η κοινοτική βιομηχανία.

2. Η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να εισηγείται την ανάληψη υποχρεώσεων, αλλά κανείς εξαγωγέας δεν είναι δυνατό να υποχρεωθεί να αναλάβει τέτοιες υποχρεώσεις. Το γεγονός ότι ένας εξαγωγέας δεν προτείνει την ανάληψη εκ μέρους του υποχρέωσης ή δεν ανταποκρίνεται σε σχετική πρόκληση που του έχει απευθυνθεί, δεν προδικάζει με κανένα τρόπο την αξιολόγηση των δεδομένων της υπόθεσης. Παρόλα αυτά, είναι δυνατό να διαπιστώνεται ότι είναι πιθανότερο να ελεγχθεί ζημία αν συνεχισθούν οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Δεν επιτρέπεται να ζητείται ή να γίνεται αποδεκτή ανάληψη υποχρέωσης εκ μέρους εξαγωγέων, παρά μόνον εφόσον έχει διατυπωθεί προσωρινό συμπέρασμα το οποίο επιβεβαιώνει την ύπαρξη ντάμπινγκ και την εξ αυτού πρόκληση ζημίας. Εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις, η προσφορά για ανάληψη υποχρεώσεων δεν είναι δυνατή μετά τη λήξη της προθεσμίας που τάσσεται στους ενδιαφερομένους προκειμένου να προβούν σε παραστάσεις, βάσει του άρθρου 20 παράγραφος 5.

3. Οι προτεινόμενες αναλήψεις υποχρεώσεων είναι δυνατό να μη γίνονται δεκτές σε περίπτωση που κρίνεται ότι η αποδοχή τους παρουσιάζει πρακτικές δυσκολίες, επί παραδείγματι αν ο αριθμός των πραγματικών ή δυνητικών

εξαγωγών είναι υπερβολικά μεγάλος ή για άλλους λόγους, συμπεριλαμβανομένων λόγων που ανάγονται στην ακολουθούμενη γενική πολιτική. Ο ενδιαφερόμενος εξαγωγέας δύναται να πληροφορείται τους λόγους για τους οποίους σχεδιάζεται η υποβολή πρότασης για την απόρριψη της προσφοράς δεδομένης ανάληψης υποχρέωσης· επίσης ενδέχεται να του παραχωρείται η δυνατότητα να διατυπώσει τυχόν παρατηρήσεις σχετικά. Οι λόγοι της απόρριψης πρέπει να μνημονεύονται στην οριστική απόφαση.

4. Τα μέρη που προσφέρονται να αναλάβουν κάποια υποχρέωση οφείλουν να παρέχουν μη εμπιστευτική περιγραφή της ανάληψης υποχρέωσης, ώστε να είναι δυνατόν να την πληροφορούνται τα ενδιαφερόμενα μέρη που μετέχουν στην έρευνα.

5. Όταν μια ανάληψη υποχρέωσης γίνεται, μετά από διαβουλεύσεις, αποδεκτή και δεν περιβάλλονται σχετικές αντιρρήσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, η έρευνα περατούται. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η Επιτροπή υποβάλλει πάραυτα στο Συμβούλιο έκθεση σχετική με τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων και μαζί πρόταση για την περάτωση της έρευνας. Η έρευνα λογίζεται περατωθείσα αν εντός ενός μηνός το Συμβούλιο δεν λάβει αντίθετη απόφαση με ειδική πλειοψηφία.

6. Όταν γίνεται δεκτή μια ανάληψη υποχρέωσης, η έρευνα για το ντάμπινγκ και για τη ζημία πρέπει κανονικά να ολοκληρώνεται. Στην περίπτωση αυτή, όταν διατυπώνεται αποφαστικό συμπέρασμα για το ντάμπινγκ ή τη ζημία, η ανάληψη υποχρέωσης παύει αυτοδικαίως να ισχύει, εκτός αν το συμπέρασμα αυτό οφείλεται κατά μεγάλο μέρος στην ύπαρξη της ανάληψης υποχρέωσης. Στις περιπτώσεις αυτές είναι δυνατόν να απαιτηθεί η διατήρηση σε ισχύ της ανάληψης υποχρέωσης για εύλογο χρονικό διάστημα. Όταν το συμπέρασμα για το ντάμπινγκ και τη ζημία είναι καταφατικό, η ανάληψη υποχρέωσης παραμένει σε ισχύ με βάση το περιεχόμενό της και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

7. Η Επιτροπή υποχρεούται να ζητεί από κάθε εξαγωγέα, από τον οποίον έχει γίνει δεκτή ανάληψη υποχρέωσης, να υποβάλει ανά τακτά χρονικά διαστήματα στοιχεία σχετικά με την τήρηση της αναληφθείσας υποχρέωσης και να επιτρέπει την εξακρίβωση των συναφών στοιχείων. Τυχόν μη συμμόρφωση προς τις παραπάνω υποχρεώσεις εκλαμβάνεται ως παραβίαση της ανάληψης υποχρέωσης.

8. Όταν στο πλαίσιο διεξαγόμενης έρευνας γίνονται δεκτές αναλήψεις υποχρεώσεων εκ μέρους ορισμένων εξαγωγέων, για τους σκοπούς του άρθρου 11, τεκμαίρεται ότι αυτές τίθενται σε ισχύ από την ημερομηνία περάτωσης της έρευνας ως προς την οικεία χώρα εξαγωγής.

9. Σε περίπτωση παραβίασης ή ανάκλησης μιας ανάληψης υποχρέωσης από οποιοδήποτε μέρος, επιβάλλεται οριστικός δασμός σύμφωνα με το άρθρο 9, με βάση τα πραγματικά περιστατικά που βεβαιώθηκαν στο πλαίσιο της έρευνας η οποία οδήγησε στην ανάληψη υποχρέωσης, υπό την προϋπόθεση ότι η έρευνα αυτή ολοκληρώθηκε με τη διατύπωση οριστικού συμπεράσματος για το ντάμπινγκ και τη ζημία και ότι έχει προσχεθεί στον οικείο εξαγωγέα η δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις σχετικά, εκτός αν ανακληθεί μια ανάληψη υποχρέωσης.

10. Επιτρέπεται η επιβολή, μετά από διαβουλεύσεις, προσωρινού δασμού δυνάμει του άρθρου 7 με βάση τα

καλύτερα διαθέσιμα στοιχεία, όταν υπάρχουν ενδείξεις ότι δεδομένη ανάληψη υποχρέωσης παραβιάζεται ή, σε περιπτώσεις παραβίασης ή ανάκλησης μιας ανάληψης υποχρέωσης, όταν δεν έχει ολοκληρωθεί η έρευνα που οδήγησε στην ανάληψη υποχρέωσης.

Άρθρο 9

Περάτωση χωρίς τη λήψη μέτρων· επιβολή οριστικών δασμών

1. Σε περίπτωση ανάκλησης της καταγγελίας, η διαδικασία είναι δυνατό να περατούται, εκτός αν κρίνεται ότι η περάτωση της δεν είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας.

2. Όταν, μετά από διαβουλεύσεις, διαπιστώνεται ότι δεν είναι αναγκαία η λήψη μέτρων και δεν προβάλλεται σχετική αντίρρηση στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, η έρευνα ή η διαδικασία περατούται. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η Επιτροπή υποβάλλει πάραυτα στο Συμβούλιο έκθεση σχετική με τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων και μαζί πρόταση για την περάτωση της διαδικασίας. Η διαδικασία λογίζεται περατωθείσα αν εντός ενός μηνός το Συμβούλιο δεν λάβει αντίθετη απόφαση με ειδική πλειοψηφία.

3. Για όλες τις διαδικασίες που κινούνται βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 9, η ζημία θεωρείται κατά κανόνα αμελητέα, εφόσον διαπιστώνεται ότι οι επίμαχες εισαγωγές αντιπροσωπεύουν ποσοστό κατώτερο αυτού που ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 7. Εξάλλου, κάθε διαδικασία αυτής της μορφής περατούται αμέσως, αν διαπιστώνεται ότι το περιθώριο ντάμπινγκ, εκλεπτυσμένο ως ποσοστό της τιμής εξαγωγής, είναι κατώτερο του 2%, αλλά γίνεται δεκτό ότι η περάτωση, όταν το περιθώριο για κάθε εξαγωγέα χωριστά είναι κατώτερο του 2%, αφορά μόνο την έρευνα· κάθε επιμέρους εξαγωγέας δεν παύει να συμπεριλαμβάνεται στο αντικείμενο της όλης διαδικασίας, ενώ ως προς αυτόν είναι δυνατόν να διεξαχθεί και νέα έρευνα στο πλαίσιο τυχόν μεταγενέστερης εξέτασης, η οποία διενεργείται ως προς την οικεία χώρα κατ' εφαρμογή του άρθρου 11.

4. Όταν από τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν διαπιστωθεί τελικώς, προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ και ότι εξ αυτού προκαλείται ζημία, καθώς και ότι το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει επέμβαση σύμφωνα με το άρθρο 21, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με απλή πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και μετά από διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, επιβάλλει οριστικό δασμό ανταντάμπινγκ. Σε περίπτωση που επιβάλλονται ήδη προσωρινοί δασμοί, υποβάλλεται στο Συμβούλιο πρόταση για τη λήψη οριστικών μέτρων το αργότερο ένα μήνα πριν από τη λήξη ισχύος των προσωρινών δασμών. Το ύψος του δασμού ανταντάμπινγκ δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το περιθώριο ντάμπινγκ που έχει διαπιστωθεί, αλλά θα πρέπει να είναι κατώτερο του εν λόγω περιθωρίου, αν η επιβολή δασμού χαμηλότερου ύψους κρίνεται επαρκής για την εξάλειψη της ζημίας που υφίσταται η κοινοτική βιομηχανία.

5. Ο δασμός ανταντάμπινγκ επιβάλλεται στο ύψος που αναλογεί σε κάθε περίπτωση χωρίς διάκριση στις εισαγωγές ενός προϊόντος από κάθε πηγή ως προς τις οποίες αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και προξενούν ζημία, με εξαίρεση τις εισαγωγές από εκείνες τις πηγές από τις οποίες έχουν γίνει δεκτές αναλήψεις υποχρεώσεων κατ'

εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού. Ο κανονισμός περί επιβολής του δασμού καθορίζει το δασμό που αντιστοιχεί σε κάθε προμηθευτή ή, αν αυτό είναι πρακτικώς ανέφικτο και, γενικά, στις περιπτώσεις που προβλέπει το άρθρο 2 παράγραφος 7, την οικεία προμηθεύτρια χώρα.

6. Όταν η Επιτροπή έχει περιστείλει το αντικείμενο της εξέτασης κατ'εφαρμογή του άρθρου 17, οποιοσδήποτε δασμός αντιντάμπινγκ, ο οποίος επιβάλλεται στις εισαγωγές που προέρχονται από εξαγωγείς ή παραγωγούς οι οποίοι έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 17 αλλά δεν έχουν συμπεριληφθεί στην έρευνα, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το μέσο σταθμισμένο περιθώριο ντάμπινγκ που έχει καθοριστεί για τις επιχειρήσεις που ελεγήσαν για τη δειγματοληψία. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή δεν λαμβάνει υπόψη οποιαδήποτε περιθώρια είναι είτε μηδενικά, είτε ασήμαντα, είτε έχουν καθοριστεί υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 18. Μεμονωμένοι δασμοί επιβάλλονται για τις εισαγωγές που προέρχονται από οποιοδήποτε εξαγωγέα ή παραγωγό στον οποίο επιφυλάσσεται ιδιαίτερη μεταχείριση, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 17.

Άρθρο 10

Αναδρομική ισχύς

1. Προσωρινά μέτρα και οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ εφαρμόζονται μόνον ως προς προϊόντα που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία μετά το χρόνο θέσης σε ισχύ της απόφασης που λαμβάνεται βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 και του άρθρου 9 παράγραφος 4, αντιστοίχως, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπει ο παρών κανονισμός.

2. Όταν έχει επιβληθεί προσωρινός δασμός και από τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν δαπιστωθεί τελικώς, προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ και ζημία, το Συμβούλιο αποφασίζει, ανεξάρτητα από τα κατά πόσον πρέπει να επιβληθεί οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ, σχετικά με το ποσοστό του προσωρινού δασμού που εισπράττεται οριστικώς. Εν προκειμένω, ο όρος «ζημία» δεν περιλαμβάνει την αισθητή καθυστέρηση της δημιουργίας κοινωνικής βιομηχανίας, ούτε τον κίνδυνο πρόκλησης σοβαρής ζημίας, εκτός αν διαπιστώνεται ότι χωρίς τα προσωρινά μέτρα θα προκαλείτο πράγματι σοβαρή ζημία. Σε όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις, στις οποίες διαπιστώνεται η ύπαρξη του παραπάνω κινδύνου ή η καθυστέρηση, τα ποσά που έχουν ενδεχομένως εισπραχθεί προσωρινώς αποδεσμεύονται, ενώ η επιβολή οριστικών δασμών επιτρέπεται μόνον από την ημερομηνία διατύπωσης τελικού συμπεράσματος για τον κίνδυνο ή την αισθητή καθυστέρηση.

3. Αν ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ είναι υψηλότερος από τον προσωρινό δασμό, η διαφορά δεν εισπράττεται. Αν ο οριστικός δασμός είναι χαμηλότερος από τον προσωρινό δασμό, ο δασμός υπολογίζεται εκ νέου. Αν το τελικό συμπέρασμα είναι αποφατικό, ο προσωρινός δασμός δεν επικυρώνεται.

4. Επιτρέπεται η επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ ως προς προϊόντα που ετέθησαν σε κατανάλωση το πολύ 90 ημέρες πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος των προσωρινών μέτρων, αλλά όχι πριν από την έναρξη της έρευνας, υπό την προϋπόθεση ότι οι εισαγωγές κατα-

γράφηκαν συμφώνως προς το άρθρο 14 παράγραφος 5, ότι η Επιτροπή έχει προσφέρει στους ενδιαφερομένους εισαγωγείς την ευκαρία να διατυπώσουν τυχόν παρατηρήσεις τους και επιπλέον εφόσον:

α) κατά το παρελθόν έχουν ασκηθεί πρακτικές ντάμπινγκ ως προς το συγκεκριμένο προϊόν επί παρατεταμένο χρονικό διάστημα ή ο εισαγωγέας γνώριζε ή οφείλει να γνωρίζει την ύπαρξη του ντάμπινγκ και συγκεκριμένα την έκταση του ντάμπινγκ και την εικονιζόμενη ή αποδεδειγμένη ζημία και

β) πέρα από τον όγκο των εισαγωγών που προκάλεσαν ζημία κατά την περίοδο έρευνας, έχει σημειωθεί περαιτέρω σημαντική αύξηση των εισαγωγών, η οποία, λαμβανομένου υπόψη του χρόνου κατά τον οποίον πραγματοποιήθηκαν, του όγκου τους και των λοιπών περιστάσεων, είναι πιθανό να εξουδετερώσει σε μεγάλο βαθμό την επανορθωτική επίδραση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που πρόκειται να επιβληθεί.

5. Σε περιπτώσεις παραβίασης ή ανάκλησης μιας ανάληψης υποχρέωσης, είναι δυνατόν να επιβάλλονται οριστικοί δασμοί ως προς προϊόντα που ετέθησαν σε ελεύθερη κυκλοφορία το πολύ ενενήντα ημέρες πριν από την έναρξη ισχύος των προσωρινών μέτρων, υπό την προϋπόθεση ότι οι εισαγωγές καταγράφηκαν συμφώνως προς το άρθρο 14 παράγραφος 5 και ότι κάθε τέτοια εκτίμηση με αναδρομικό αποτέλεσμα δεν επιτρέπεται να αφορά τις εισαγωγές προϊόντων που ετέθησαν σε κατανάλωση πριν από την παραβίαση ή την ανάκληση της ανάληψης υποχρέωσης.

Άρθρο 11

Διάρκεια ισχύος, επανεξέταση και επιστροφές

1. Κάθε μέτρο αντιντάμπινγκ παραμένει σε ισχύ μόνο για όσο χρόνο και στην έκταση που χρειάζεται για την εξουδετέρωση των ζημιολογών συνεπειών του ντάμπινγκ.

2. Κάθε οριστικό μέτρο αντιντάμπινγκ παύει να ισχύει πέντε έτη από την επιβολή του ή από την ημερομηνία ολοκλήρωσης της πλέον πρόσφατης διαδικασίας επανεξέτασης η οποία κάλυψε τόσο το ντάμπινγκ, όσο και τη ζημία, εκτός αν η επανεξέταση οδήγησε στο συμπέρασμα ότι τυχόν λήξη της ισχύος του μέτρου είναι πιθανόν να οδηγήσει στη συνέχιση ή στην επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας. Κάθε επανεξέταση ενόψει της λήξης της ισχύος ενός μέτρου αρχίζει με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή μετά από αίτηση που υποβάλλεται εκ μέρους ή για λογαριασμό των κοινοτικών παραγωγών, ενώ το μέτρο παραμένει σε ισχύ μέχρι να ολοκληρωθεί η επανεξέταση.

Για να αρχίσει επανεξέταση ενόψει της λήξης της ισχύος των μέτρων, πρέπει η σχετική αίτηση να περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η λήξη ισχύος των μέτρων είναι πιθανόν να οδηγήσει στη συνέχιση ή την επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας. Η πιθανότητα αυτή μπορεί, παραδείγματος χάριν, να στηρίζεται σε στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το ντάμπινγκ και η ζημία συνεχίζονται ή ότι η εξάλειψη της ζημίας οφείλεται εν μέρει ή εξ ολοκλήρου στην ύπαρξη των μέτρων ή ότι η κατάσταση των εξαγωγών ή οι συνθήκες που επικρατούν στην αγορά ενδέχεται να οδηγήσουν σε περαιτέρω άσκηση ζημιολογών πρακτικών ντάμπινγκ.

Κατά τη διεξαγωγή των ερευνών βάσει της παρούσας παραγράφου, παρέχεται στους εξαγωγείς, τους εισαγωγείς, τους εκπροσώπους της χώρας εξαγωγής και τους κοινοτικούς παραγωγούς η δυνατότητα να προβάλουν περαιτέρω επιχειρήματα ή αντεπιχειρήματα ή να διατυπώνουν παρατηρήσεις σχετικά με τα θέματα που τίγονται στην αίτηση επανεξέτασης, ενώ για την εξαγωγή συμπερασμάτων λαμβάνονται καταλλήλως υπόψη όλα τα συναφή και δεόντως τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία που έχουν υποβληθεί σχετικά με το αν τυχόν λήξη ισχύος μέτρων είναι ή όχι πιθανόν να οδηγήσει σε συνέχιση ή σε επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας.

Στο πλαίσιο εφαρμογής της παρούσας παραγράφου, ανακοίνωση για την επικείμενη λήξη ισχύος του εκάστοτε μέτρου δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σε ενδεδειγμένο χρόνο κατά το τελευταίο έτος της περιόδου εφαρμογής των μέτρων, κατά τα προβλεπόμενα στην παρούσα παράγραφο. Εν συνεχεία, οι κοινοτικοί παραγωγοί αποκτούν, το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου, το δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση επανεξέτασης σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο. Επίσης, δημοσιεύεται ανακοίνωση για την πραγματική λήξη ισχύος των μέτρων δυνάμει της παρούσας παραγράφου.

3. Η ανάγκη διατήρησης σε ισχύ δεδομένου μέτρου είναι επίσης δυνατόν να αποτελέσει αντικείμενο επανεξέτασης, όταν κρίνεται δικαιολογημένη, με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους ή, ακόμη, εφόσον έχει παρέλθει εύλογο χρονικό διάστημα ενός τουλάχιστον έτους από την επιβολή του οριστικού μέτρου, μετά από αίτηση οποιαδήποτε εξαγωγέα ή εισαγωγέα ή των κοινοτικών παραγωγών, η οποία περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν τη σκοπιμότητα μιας τέτοιας ενδιάμεσης επανεξέτασης.

Ενδιάμεση επανεξέταση αρχίζει όταν η αίτηση περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι η διατήρηση σε ισχύ του μέτρου δεν είναι πλέον απαραίτητη για την εξουδετέρωση του ντάμπινγκ ή/και ότι είναι απίθανο να συνεχισθεί ή να επαναληφθεί η ζημία σε περίπτωση άρσης ή διαφοροποίησης του μέτρου ή το υφιστάμενο μέτρο δεν αρκεί ή δεν αρκεί πλέον για την εξουδετέρωση των ζημιωγόνων συνεπειών του ντάμπινγκ.

Κατά τη διεξαγωγή των ερευνών δυνάμει της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή δύναται, μεταξύ άλλων, να εξετάζει κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική μεταβολή των συνθηκών όσον αφορά το ντάμπινγκ και τη ζημία ή κατά πόσον με τα υφιστάμενα μέτρα επιτυγχάνονται τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα ως προς την εξάλειψη της ζημίας που έχει ήδη διαπιστωθεί κατ'εφαρμογή του άρθρου 3 του παρόντος κανονισμού. Στο πλαίσιο αυτό, για την εξαγωγή τελικού συμπεράσματος λαμβάνονται υπόψη όλα τα συναφή και δεόντως τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία.

4. Επανεξέταση διενεργείται επίσης προκειμένου να καθοριστούν χωριστά περιθώρια ντάμπινγκ για νέους εξαγωγείς στην οικεία χώρα εξαγωγής οι οποίοι δεν πραγματοποίησαν εξαγωγές του προϊόντος κατά την περίοδο έρευνας που ελήφθη ως βάση για την επιβολή των μέτρων.

Η επανεξέταση αρχίζει εφόσον ο νέος εξαγωγέας ή παραγωγός είναι σε θέση να αποδείξει ότι δεν συνδέεται με

κανέναν από τους εξαγωγείς ή παραγωγούς της χώρας εξαγωγής οι οποίοι υποκείνται στα μέτρα ανταντάμπινγκ επί του προϊόντος και ότι πράγματι πραγματοποίησε εξαγωγές στην Κοινότητα μετά την προαναφερθείσα περίοδο έρευνας ή εφόσον είναι σε θέση να αποδείξει ότι έχει αναλάβει αμετάκλητη συμβατική υποχρέωση για την εξαγωγή σημαντικής ποσότητας στην Κοινότητα.

Επανεξέταση για κάποιον νέο εξαγωγέα αρχίζει και διεξάγεται με ταχεία διαδικασία μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή και αφού παρασχεθεί στους κοινοτικούς παραγωγούς η δυνατότητα να υποβάλουν παρατηρήσεις. Ο κανονισμός της Επιτροπής για την έναρξη επανεξέτασης καταργεί τον ισχύοντα δασμό έναντι του οικείου νέου εξαγωγέα, μέσω της τροποποίησης του κανονισμού με τον οποίο επεβλήθη ο δασμός και της καταγραφής των εισαγωγών κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 14 παράγραφος 5, προκειμένου να εξασφαλισθεί η δυνατότητα επιβολής δασμών ανταντάμπινγκ αναδρομικά από την ημερομηνία έναρξης της επανεξέτασης και τούτο σε περίπτωση που από την επανεξέταση προκύψει ότι ο συγκεκριμένος εξαγωγέας ασκεί πρακτικές ντάμπινγκ.

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται όταν ο δασμός έχει επιβληθεί δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 6.

5. Οι συναφείς διατάξεις του παρόντος κανονισμού οι σχετικές με τις διαδικασίες και τη διεξαγωγή των ερευνών, με εξαίρεση εκείνες που αναφέρονται στις σχετικές προθεσμίες, εφαρμόζονται σε κάθε επανεξέταση η οποία διενεργείται δυνάμει των παραγράφων 2, 3 και 4. Κάθε τέτοια επανεξέταση διενεργείται χωρίς χρονοτριβή και πρέπει υπό κανονικές συνθήκες να ολοκληρώνεται εντός δωδεκαμήνου από την ημερομηνία έναρξης της.

6. Κάθε επανεξέταση βάσει του παρόντος άρθρου εγκαινιάζεται από την Επιτροπή μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή. Όταν κρίνεται δικαιολογημένο, μετά από σχετική επανεξέταση, το όργανο της Κοινότητας που είναι αρμόδιο για την επιβολή του εκάστοτε μέτρου το καταργεί ή το διατηρεί βάσει της παραγράφου 2 ή το καταργεί, το διατηρεί ή το τροποποιεί βάσει των παραγράφων 3 και 4. Σε περίπτωση κατάργησης ενός μέτρου έναντι μεμονωμένων εξαγωγέων αλλά όχι έναντι της χώρας στο σύνολό της, οι εξαγωγείς αυτοί εξακολουθούν να αποτελούν αντικείμενο της διαδικασίας, και είναι δυνατόν, αυτοδικαίως, να διεξαχθεί ως προς αυτούς νέα έρευνα στο πλαίσιο επανεξέτασης που διενεργείται ενδεχομένως μεταγενέστερα για τη συγκεκριμένη χώρα βάσει του παρόντος άρθρου.

7. Όταν κατά τη λήξη της περιόδου εφαρμογής ενός μέτρου, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2, βρίσκεται σε εξέλιξη διαδικασία επανεξέτασης του μέτρου δυνάμει της παραγράφου 3, η εν λόγω επανεξέταση καλύπτει επίσης τις περιστάσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2.

8. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, ένας εισαγωγέας δύναται να ζητήσει την επιστροφή δασμών που έχουν ήδη εισπραχθεί, εφόσον αποδεικνύεται ότι το περιθώριο ντάμπινγκ που ελήφθη ως βάση για την καταβολή των δασμών έχει εξαλειφθεί ή μειωθεί σε επίπεδο κατώτερο του ύψους του ισχύοντος δασμού.

Προκειμένου να ζητήσει την επιστροφή δασμών ανταντάμπινγκ, ο εισαγωγέας υποβάλλει σχετική αίτηση στην Επιτροπή. Η αίτηση υποβάλλεται μέσω του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου τα προϊόντα ετέθησαν σε ελεύθερη

κυκλοφορία, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία οι αρμόδιες αρχές καθόρισαν με τον προβλεπόμενο τρόπο το ύψος των προς επιβολή οριστικών δασμών ή από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης για την οριστική είσπραξη των ποσών που έχουν καταβληθεί ως εγγύηση υπό μορφή προσωρινού δασμού. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν πάραυτα την αίτηση στην Επιτροπή.

Μια αίτηση επιστροφής θεωρείται ως δεόντως τεκμηριωμένη βάσει αποδεικτικών στοιχείων τότε μόνον όταν περιέχει ακριβείς πληροφορίες σχετικά με το ποσό της ζητούμενης επιστροφής δασμών αντντάμπινγκ, καθώς και το σύνολο των τελωνειακών εγγράφων που αναφέρονται στον υπολογισμό και την καταβολή του εν λόγω ποσού. Επίσης, πρέπει να περιέχει αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία να καλύπτουν αντιπροσωπευτικό χρονικό διάστημα, σχετικά με τις κανονικές αξίες και τις τιμές εξαγωγής προς την Κοινότητα που ισχύουν για τον υποκείμενο στο δασμό εξαγωγέα ή παραγωγό. Στις περιπτώσεις που ο εισαγωγέας δεν συνδέεται με τον εκάστοτε εξαγωγέα ή παραγωγό και τα αναγκαία πληροφοριακά στοιχεία δεν είναι δυνατό να διατεθούν αμέσως ή σε περίπτωση που ο εκάστοτε εξαγωγέας ή παραγωγός δεν είναι διατεθειμένος να τα καταστήσει γνωστά στον εισαγωγέα, η αίτηση πρέπει να διαλαμβάνει δήλωση του εξαγωγέα ή του παραγωγού στην οποία να αναφέρεται ότι το περιθώριο ντάμπινγκ έχει ελαττωθεί ή εξαλειφθεί, κατά τα προβλεπόμενα στο παρόν άρθρο, και ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που απαιτούνται για την υποστήριξη της αίτησης πρόκειται να υποβληθούν στην Επιτροπή. Αν τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία δεν υποβληθούν από τον εξαγωγέα ή τον παραγωγό εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, η αίτηση απορρίπτεται.

Η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, αποφασίζει αν και σε ποιο βαθμό πρέπει να κάνει δεκτή την αίτηση· επίσης, δύναται οποτεδήποτε να αποφασίσει την έναρξη ενδιάμεσης επανεξέτασης, τα δε στοιχεία και τα πορίσματα που θα προκύψουν από την επανεξέταση αυτή, η οποία διενεργείται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται για τέτοιου είδους επανεξετάσεις, χρησιμοποιούνται για να αποφασισθεί αν και σε ποιο βαθμό δικαιολογείται η επιστροφή. Κάθε επιστροφή δασμών πραγματοποιείται κατά κανόνα εντός δώδεκα μηνών και πάντως όχι μετά την παρέλευση 18 μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία ο εισαγωγέας του προϊόντος το οποίο αφορά ο επιβληθείς δασμός αντντάμπινγκ υπέβαλε την αίτηση επιστροφής, τεκμηριώνοντάς την με τα κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία. Τα κράτη μέλη προβαίνουν κατά κανόνα στην καταβολή της εγκριθείσας επιστροφής εντός 90 ημερών από τη λήξη της ανωτέρω απόφασης.

9. Για όλες τις επανεξετάσεις και τις έρευνες που διεξάγονται για το θέμα της επιστροφής δυνάμει του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εφαρμόζει, υπό τον όρο ότι δεν έχει επέλθει μεταβολή των συνθηκών, την ίδια μέθοδο που έχει εφαρμοσθεί και για την έρευνα που οδήγησε στην επιβολή του δασμού, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του άρθρου 2, και ιδιαίτερα των παραγράφων 11 και 12 του εν λόγω άρθρου, όπως επίσης των διατάξεων του άρθρου 17.

10. Στο πλαίσιο κάθε έρευνας που διεξάγεται βάσει του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εξετάζει την αξιοπιστία των τιμών εξαγωγής κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 2. Εντούτοις, όταν αποφασίζεται η κατασκευή της τιμής εξαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 9, η Επιτροπή υποχρεούται να υπολογίζει την τιμή εξαγωγής χωρίς να αφαιρεί το ποσό των καταβληθέντων δασμών αντντά-

μπινγκ, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν υποβληθεί πειστικά αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι ο δασμός αντανάκλαται δεόντως στις τιμές μεταπώλησης και στις μεταγενέστερες τιμές πώλησης στην Κοινότητα.

Άρθρο 12

1. Όταν η κοινοτική βιομηχανία έχει υποβάλει ικανοποιητικές πληροφορίες από τις οποίες προκύπτει ότι ένα μέτρο δεν έχει οδηγήσει σε μεταβολή ή σε επαρκή μεταβολή των τιμών μεταπώλησης ή των μεταγενέστερων τιμών πώλησης στην Κοινότητα, είναι δυνατό να αποφασισθεί, μετά από διαβουλεύσεις, νέα διεξαγωγή της έρευνας, προκειμένου να εξετασθεί κατά πόσον το μέτρο έχει επιδράσει επί των προαναφερθεισών τιμών.

2. Όταν διεξάγεται εκ νέου έρευνα βάσει του παρόντος άρθρου, παρέχεται στους εξωγωγείς, τους εισαγωγείς και τους κοινοτικούς παραγωγούς η δυνατότητα να διευκρινίσουν τα δεδομένα που αναφέρονται στις τιμές μεταπώλησης και στις μεταγενέστερες τιμές πώλησης· σε περίπτωση που συμπεραίνεται ότι το μέτρο έπρεπε να είχε προκαλέσει μεταβολή των εν λόγω τιμών, ούτως ώστε να εξαλειφθεί η ζημία που είχε ήδη προσδιορισθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 3, τότε οι τιμές εξαγωγής επανεκτιμώνται σύμφωνα με το άρθρο 2, ενώ τα περιθώρια ντάμπινγκ υπολογίζονται εκ νέου προκειμένου να λαμβάνουν υπόψη τις τιμές εξαγωγής που προκύπτουν από την επανεκτίμηση. Όταν γίνεται δεκτό ότι η μη μεταβολή των τιμών στην Κοινότητα οφείλεται σε πτώση των τιμών εξαγωγής η οποία σημειώθηκε πριν από την επιβολή των μέτρων ή μετά από αυτή, τα περιθώρια ντάμπινγκ είναι δυνατό να επανυπολογίζονται, προκειμένου να λαμβάνουν υπόψη τις εν λόγω χαμηλότερες τιμές εξαγωγής.

3. Σε περίπτωση που από τη διεξαχθείσα, βάσει του παρόντος άρθρου, νέα έρευνα προκύψει αύξηση του ντάμπινγκ, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με απλή πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, τροποποιεί τα ισχύοντα μέτρα, ώστε αυτά να εκφράζουν τα νέα πορίσματα για τις τιμές εξαγωγής.

4. Για κάθε επανεξέταση που διενεργείται βάσει του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται οι συναφείς διατάξεις των άρθρων 5 και 6, με την εξαίρεση ότι οι επανεξετάσεις αυτού του είδους διενεργούνται με ταχείες διαδικασίες και πρέπει κανονικά να ολοκληρώνονται εντός εξαμήνου από την ημερομηνία έναρξης της νέας έρευνας.

5. Τυχόν ισχυρισμοί περί μεταβολών της κανονικής αξίας λαμβάνονται τότε μόνον υπόψη, βάσει του παρόντος άρθρου, όταν εντός της προθεσμίας που τάσσεται στην ανακοίνωση για την έναρξη έρευνας προσκομίζονται στην Επιτροπή πλήρη στοιχεία τα οποία αναφέρονται στις αναθεωρημένες κανονικές αξίες και συνοδεύονται από τη δέουσα τεκμηρίωση. Όταν η έρευνα περιλαμβάνει επανεξέταση των κανονικών αξιών, οι εισαγωγές είναι δυνατό να καταγράφονται συμφώνως προς το άρθρο 14 παράγραφος 5 μέχρις ότου ολοκληρωθεί εκ νέου η έρευνα.

Άρθρο 13

Καταστρατήγηση

1. Όταν σημειώνεται καταστρατήγηση των μέτρων που έχουν τεθεί σε ισχύ, οι δασμοί αντντάμπινγκ που επιβάλ-

λονται βάσει του παρόντος κανονισμού είναι δυνατό να επεκταθούν και έναντι των εισαγωγών ομοειδών προϊόντων ή μερών αυτών από τρίτες χώρες. Με τον όρο «καταστράτηγηση» νοείται κάθε μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής εμπορικών συναλλαγών μεταξύ τρίτων χωρών και της Κοινότητας, η οποία απορρέει από μια πρακτική, διαδικασία ή εργασία, για την οποία δεν υφίσταται ικανός αποχρών λόγος ή άλλη οικονομική δικαιολογία, πλην της επιβολής του δασμού, ενώ παράλληλα υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι εξουδετερώνονται οι επανορθωτικές συνέπειες του δασμού όσον αφορά τις τιμές ή/και τις ποσότητες του ομοειδούς προϊόντος και ότι υπάρχει ντάμπινγκ σχετικά με τις κανονικές αξίες που έχουν ήδη προσδιορισθεί για το ομοειδές προϊόν.

2. Μια συναρμολόγηση στην Κοινότητα ή σε τρίτη χώρα γίνεται δεκτό ότι καταστράτηγεί τα ισχύοντα μέτρα όταν:

- α) η συναρμολόγηση άρχισε ή αυξήθηκε σημαντικά από την έναρξη της έρευνας αντιντάμπινγκ ή αμέσως πριν από αυτήν, και τα χρησιμοποιούμενα μέρη προέρχονται από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα και
- β) τα μέρη αντιπροσωπεύουν ποσοστό 60 % τουλάχιστον της συνολικής αξίας των μερών του συναρμολογημένου προϊόντος, αν και σε καμία περίπτωση δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι υπάρχει καταστράτηγηση, αν η προστιθέμενη αξία των μερών που χρησιμοποιούνται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας συναρμολόγησης ή συμπλήρωσης υπερβαίνει το 25 % του κόστους κατασκευής και
- γ) οι επανορθωτικές συνέπειες του δασμού όσον αφορά τις τιμές ή/και τις ποσότητες του συναρμολογημένου ομοειδούς προϊόντος εξουδετερώνονται και υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ σχετικά με τις κανονικές αξίες που έχουν ήδη προσδιορισθεί για το ομοειδές προϊόν.

3. Για να αρχίσουν έρευνες βάσει του παρόντος άρθρου, πρέπει η αίτηση να περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα θέματα για τα οποία γίνεται λόγος στην παράγραφο 1. Έρευνα αρχίζει, μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, με κανονισμό της Επιτροπής, με τον οποίον επιπλέον καλούνται οι τελωνειακές αρχές να υποβάλουν τις εισαγωγές σε καταγραφή σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 5 ή να απαιτήσουν την παροχή εγγυήσεων. Οι έρευνες διεξάγονται από την Επιτροπή, η οποία είναι δυνατό να επικουρείται από τις τελωνειακές αρχές, και πρέπει να ολοκληρώνονται εντός εννέα μηνών. Όταν τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν εξακριβωθεί τελικώς, δικαιολογούν την επέκταση των μέτρων, τα μέτρα αυτά επιβάλλονται από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει με απλή πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής: η ισχύς των μέτρων ανάγεται στην ημερομηνία επιβολής της καταγραφής σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 5 ή διατύπωσης του αιτήματος για την παροχή εγγυήσεων. Κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται οι συναφείς διαδικαστικές διατάξεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό για την έναρξη και τη διεξαγωγή ερευνών.

4. Ένα προϊόν δεν υπόκειται σε καταγραφή σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 5 ή σε μέτρα, εφόσον συνοδεύεται από πιστοποιητικό τελωνείου στο οποίο δηλώνεται ότι η εισαγωγή του συγκεκριμένου προϊόντος δεν αποτελεί καταστράτηγηση. Τα πιστοποιητικά αυτά χορηγούνται

στους εισαγωγείς, κατόπιν γραπτής αιτήσεως, είτε μετά από σχετική έγκριση με απόφαση της Επιτροπής που εκδίδεται μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, είτε μετά την απόφαση του Συμβουλίου για την επιβολή των μέτρων. Κάθε πιστοποιητικό παραμένει σε ισχύ για όσο χρόνο και υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται σε αυτό.

5. Καμία διάταξη του παρόντος άρθρου δεν αποκλείει την κανονική εφαρμογή των διατάξεων που ισχύουν για τους δασμούς.

Άρθρο 14

Γενικές διατάξεις

1. Οι δασμοί αντιντάμπινγκ, προσωρινοί ή οριστικοί, επιβάλλονται με κανονισμό και εισπράττονται από τα κράτη μέλη υπό τη μορφή, στο ύψος και με βάση τα λοιπά κριτήρια που προβλέπει ο κανονισμός με τον οποίο επιβάλλονται οι δασμοί. Επίσης οι δασμοί αντιντάμπινγκ εισπράττονται ανεξάρτητα από τους τελωνειακούς δασμούς, τους φόρους και τις λοιπές επιβαρύνσεις που επιβάλλονται συνήθως στις εισαγωγές. Κανένα προϊόν δεν υπόκειται ταυτόχρονα σε δασμούς αντιντάμπινγκ και σε αντισταθμιστικούς δασμούς για την αντιμετώπιση των συνεπειών μιας και της αυτής κατάστασης, η οποία είναι αποτέλεσμα πρακτικής ντάμπινγκ ή επιδότησης των εξαγωγών.

2. Οι κανονισμοί για την επιβολή προσωρινών ή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ, καθώς και οι κανονισμοί και οι αποφάσεις για την αποδοχή αναλήψεων υποχρεώσεων ή την περάτωση ερευνών ή διαδικασιών δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Οι εν λόγω κανονισμοί και αποφάσεις περιέχουν, μεταξύ άλλων, λαμβανομένης δεόντως υπόψη της ανάγκης προστασίας των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, τα ονόματα των εμπλεκόμενων εξαγωγέων, αν αυτό είναι πρακτικώς δυνατό, ή χωρών, περιγραφή του οικείου προϊόντος, καθώς και περίληψη των ουσιαστών πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού επί των οποίων στηρίζονται τα συμπεράσματα για το ντάμπινγκ και τη ζημία. Σε κάθε περίπτωση, αντίγραφο του κανονισμού ή της απόφασης αποστέλλεται στα μέρη που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται κατ' αναλογία και για τις επανεξετάσεις.

3. Βάσει του παρόντος κανονισμού είναι δυνατό να θεσπιστούν ειδικές διατάξεις, ιδίως όσον αφορά τον κοινό ορισμό της έννοιας της καταγωγής, όπως αυτός περιέχεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου⁽¹⁾.

4. Για λόγους προστασίας του συμφέροντος της Κοινότητας, τα μέτρα που επιβάλλονται βάσει του παρόντος κανονισμού είναι δυνατό, μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, να αναστέλλονται με απόφαση της Επιτροπής για χρονικό διάστημα εννέα μηνών. Η αναστολή μπορεί να παραταθεί για επιπλέον χρονικό διάστημα το οποίο δεν θα υπερβαίνει το ένα έτος με απόφαση του Συμβουλίου δι' απλής πλειοψηφίας κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής. Αναστολή χωρεί μόνον αν οι συνθήκες της αγοράς αλλάξουν προσωρινά σε βαθμό που η ζημία να είναι απίθανο να επαναληφθεί συνεπεία της αναστολής και

(¹) ΕΕ αριθ. L 302 της 19. 10. 1992, σ. 1.

υπό την προϋπόθεση ότι έχει παρασχεθεί στην κοινοτική βιομηχανία η δυνατότητα να διατυπώσει τυχόν παρατηρήσεις οι οποίες και συνεκτιμώνται. Τα μέτρα είναι δυνατό να επαναφέρονται σε ισχύ ανά πάσα στιγμή και μετά από διαβουλεύσεις, αν παύσει να συντρέχει ο λόγος της αναστολής τους.

5. Η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα, μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, να ζητήσει από τις τελωνειακές αρχές να προβούν στις κατάλληλες ενέργειες για την καταγραφή των εισαγωγών, έτσι ώστε να είναι δυνατή η μεταγενέστερη επιβολή μέτρων έναντι των εισαγωγών αυτών με ισχύ από την ημερομηνία καταγραφής τους. Οι εισαγωγές είναι δυνατό να καταγράφονται μετά από σχετική αίτηση της κοινοτικής βιομηχανίας η οποία να περιλαμβάνει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν αυτή την ενέργεια. Η καταγραφή θεσπίζεται με κανονισμό ο οποίος διευκρινίζει το σκοπό της εν λόγω ενέργειας και, αν χρειάζεται, το υπολογιζόμενο ποσό στο οποίο θα ανέρχεται η ενδεχόμενη μελλοντική οφειλή. Οι εισαγωγές δεν υποβάλλονται σε καταγραφή για χρονική περίοδο μεγαλύτερη των εννέα μηνών.

6. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή σε μηνιαία βάση τα στοιχεία για το εισαγωγικό εμπόριο των προϊόντων σε σχέση με τα οποία διεξάγεται έρευνα ή έχουν επιβληθεί μέτρα, καθώς και για το ύψος των δασμών που εισπράττονται βάσει του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 15

Διαβουλεύσεις

1. Οι διαβουλεύσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συμβουλευτικής επιτροπής, αποτελούμενης από εκπροσώπους κάθε κράτους μέλους, υπό την προεδρία εκπροσώπου της Επιτροπής. Διαβουλεύσεις διεξάγονται αμέσως, είτε μετά από αίτηση κράτους μέλους, είτε με πρωτοβουλία της Επιτροπής και σε κάθε περίπτωση εντός χρονικού πλαισίου το οποίο να επιτρέπει την τήρηση των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός.

2. Τη συμβουλευτική επιτροπή συγκαλεί ο πρόεδρος, ο οποίος παρέχει το συντομότερο δυνατό στα κράτη μέλη όλα τα χρήσιμα πληροφοριακά στοιχεία.

3. Όταν είναι αναγκαίο, οι διαβουλεύσεις είναι δυνατό να διεξάγονται μόνο γραπτώς· στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη και τάσσει προθεσμία εντός της οποίας τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να διατυπώνουν τις απόψεις τους ή να ζητούν τη διεξαγωγή διαβουλεύσεων και προφορικών· ο πρόεδρος φροντίζει για τη διεξαγωγή προφορικών διαβουλεύσεων, υπό την προϋπόθεση ότι αυτές είναι δυνατό να πραγματοποιηθούν εντός χρονικού πλαισίου που να επιτρέπει την τήρηση των προβλεπόμενων από τον παρόντα κανονισμό προθεσμιών.

4. Οι διαβουλεύσεις καλύπτουν ιδίως:

- α) την ύπραξη ντάμπινγκ και τις μεθόδους καθορισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ·
- β) την ύπαρξη και έκταση της ζημίας·

- γ) την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας·
- δ) τα μέτρα τα οποία, υπό τις δεδομένες συνθήκες, προσφέρονται για την αποτροπή ή την αποκατάσταση της ζημίας που έχει προκληθεί από το ντάμπινγκ, καθώς και τις λεπτομέρειες θέσης σε εφαρμογή των μέτρων αυτών.

Άρθρο 16

Επιτόπιες επαληθεύσεις

1. Η Επιτροπή, όποτε το κρίνει σκόπιμο, πραγματοποιεί επιτόπιες επαληθεύσεις προκειμένου να εξετάσει τα στοιχεία που τηρούν οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς, οι έμποροι, οι αντιπρόσωποι, οι παραγωγοί και οι εμπορικές ενώσεις και οργανισμοί, και να επαληθεύσει τα στοιχεία που έχουν προσκομισθεί για το ντάμπινγκ και τη ζημία. Η επιτόπια επαλήθευση είναι δυνατόν να μην πραγματοποιηθεί εφόσον δεν έχει παρασχεθεί προσήκουσα και εμπρόθεσμη απάντηση.

2. Η Επιτροπή δύναται, όταν είναι αναγκαίο, να διενεργεί έρευνες σε τρίτες χώρες, υπό την προϋπόθεση ότι εξασφαλίζει τη συγκατάθεση των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων και επιπλέον ότι έχει ενημερώσει τους εκπροσώπους της κυβέρνησης της οικείας χώρας, χωρίς αυτή η τελευταία να διατυπώσει αντίρρηση για τη διενέργεια της έρευνας. Το συντομότερο δυνατό μετά την εξασφάλιση της συγκατάθεσης των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, η Επιτροπή οφείλει να γνωστοποιεί στις αρχές της χώρας εξαγωγής τις ονομασίες και τις διευθύνσεις των επιχειρήσεων στις εγκαταστάσεις των οποίων πρόκειται να πραγματοποιηθεί επιτόπια επαλήθευση, καθώς και τις συμφωνηθείσες ημερομηνίες.

3. Οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις ενημερώνονται σχετικά με το χαρακτήρα των στοιχείων που πρόκειται να επαληθευτούν κατά τη διάρκεια της επιτόπιας επαλήθευσης, καθώς και σχετικά με οποιοδήποτε επιπλέον στοιχείο που πρέπει να παρασχεθεί κατά τη διάρκεια της επαλήθευσης αυτής, αν και αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι δυνατό να ζητούνται κατά τη διάρκεια της έρευνας περαιτέρω στοιχεία που κρίνονται χρήσιμα με βάση τις πληροφορίες που έχουν ήδη συγκεντρωθεί.

4. Κατά τις επιτόπιες έρευνες που διενεργούνται βάσει των παραγράφων 1, 2 και 3, η Επιτροπή επικουρείται από αξιωματούχους των κρατών μελών που υποβάλλουν σχετικό αίτημα.

Άρθρο 17

Δειγματοληψίες

1. Όταν είναι μεγάλος ο αριθμός των καταγγελλόντων, των εξαγωγέων ή των εισαγωγέων, των τύπων προϊόντος ή των συναλλαγών, η έρευνα είναι δυνατό να περιορίζεται σε εύλογο αριθμό ενδιαφερομένων μερών, προϊόντων ή συναλλαγών, με τη χρήση δειγματοληψιών που να ανταποκρίνονται στις αρχές της στατιστικής και λαμβάνοντας ως βάση τα στοιχεία που είναι διαθέσιμα κατά το χρόνο της επιλογής· εναλλακτικά η έρευνα είναι δυνατό να περιορίζεται στον μεγαλύτερο αντιπροσωπευτικό όγκο παραγωγής, πωλήσεων ή εξαγωγών, για τον οποίο μπορεί λογικά να διεξαχθεί έρευνα εντός του διαθέσιμου χρόνου.

2. Η τελική επιλογή των ενδιαφερομένων μερών των τύπων προϊόντος ή των συναλλαγών, η οποία πραγματο-

ποιείται για τους σκοπούς των δειγματοληψιών κατ' εφαρμογή των παρουσών διατάξεων, γίνεται από την Επιτροπή, αν και είναι προτιμότερο να επιλέγεται το δείγμα κατόπιν διαβουλεύσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη και με τη συγκατάθεσή τους, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω μέρη έχουν αναγγελλθεί και προσκομίζει εντός τριών εβδομάδων από την έναρξη της έρευνας επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία να επιτρέπουν την επιλογή αντιπροσωπευτικού δείγματος.

3. Ακόμη και σε περιπτώσεις περιστολής του αντικείμενου της εξέτασης κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου, είναι υποχρεωτικό να υπολογίζεται ξεχωριστό περιθώριο ντάμπινγκ για κάθε εξαγωγή ή παραγωγή ο οποίος δεν συμπεριελήφθη στην αρχική επιλογή, αλλά ο οποίος υποβάλλει τις απαιτούμενες πληροφορίες εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός, εκτός αν ο αριθμός των εξαγωγών ή των παραγωγών είναι τόσο μεγάλος, ώστε να καθίσταται υπερβολικά επαχθής η ατομική εξέταση των δεδομένων καθενός και να παρεμποδίζεται η έγκαιρη ολοκλήρωση της έρευνας.

4. Όταν αποφασίζεται η διενέργεια δειγματοληψίας και υπάρχει κάποιος βαθμός άρνησης συνεργασίας εκ μέρους των υπεχθόντων ενδιαφερομένων μερών, ο οποίος είναι πιθανό να επηρεάσει σημαντικά τα πορίσματα της έρευνας, επιτρέπεται η επιλογή νέου δείγματος. Εντούτοις, αν εξακολουθεί να υφίσταται σημαντικός βαθμός άρνησης συνεργασίας ή δεν υπάρχει ο χρόνος που χρειάζεται για την επιλογή νέου δείγματος, εφαρμόζονται οι συναφείς διατάξεις του άρθρου 18.

Άρθρο 18

Άρνηση συνεργασίας

1. Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε απαραίτητες πληροφορίες ή γενικότερα δεν τις παρέχει εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, επιτρέπεται να συνάγονται προσωρινά ή τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Όταν διαπιστώνεται ότι ένα ενδιαφερόμενο μέρος έχει προσκομίσει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία, τα εν λόγω στοιχεία δεν λαμβάνονται υπόψη και είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν τα διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία. Τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να ενημερώνονται σχετικά με τις συνέπειες που επισύρει τυχόν άρνηση συνεργασίας.

2. Η μη παροχή απάντησης υπό μηχανογραφημένη μορφή δεν θεωρείται ως άρνηση συνεργασίας, υπό την προϋπόθεση ότι το οικείο ενδιαφερόμενο μέρος αποδεικνύει ότι η παρουσίαση της απάντησης υπό τη ζητούμενη μορφή θα καθίστατο επαχθέστερη ή θα συνεπαγόταν υπέρμετρο επιπρόσθετο κόστος.

3. Αν οι πληροφορίες που προσκομίζει ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν είναι ενδεχομένως άρτιες από κάθε άποψη, λαμβάνονται οπωσδήποτε υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδεχόμενες ελλείψεις δεν είναι τέτοιες, ώστε να δυσχεραίνουν υπέρμετρα τη συναγωγή συμπεράσματος με ικανοποιητική ακρίβεια και υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται με τον δέοντα τρόπο και εγκαίρως, ότι είναι επαληθεύσιμες και ότι το οικείο μέρος έχει επιδείξει κάθε δυνατή επιμέλεια.

4. Όταν δεν γίνονται δεκτά ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία ή ορισμένες πληροφορίες, το μέρος που τα έχει προ-

σκομίζει πρέπει να ενημερώνεται πάραυτα σχετικά με τους λόγους της μη αποδοχής· επίσης πρέπει να του δίδεται η δυνατότητα να παράσχει πρόσθετες εξηγήσεις εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας. Σε περίπτωση που οι εξηγήσεις αυτές δεν κριθούν ικανοποιητικές, πρέπει να καθίστανται γνωστοί οι λόγοι της απόρριψης των συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων ή πληροφοριών και να αναπτύσσονται στα δημοσιευόμενα πορίσματα.

5. Σε περίπτωση που τα συμπεράσματα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων για το θέμα της κανονικής αξίας, στηρίζονται στην εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που περιέχονται στην καταγγελία, πρέπει, όποτε είναι εφικτό και τηρουμένων των προθεσμιών που ισχύουν για την έρευνα, να ελέγχονται με βάση στοιχεία προερχόμενα από άλλες, ανεξάρτητες πηγές, τα οποία ενδεχομένως είναι διαθέσιμα, όπως τιμοκαταλόγους, επίσημα στατιστικά στοιχεία για τις εισαγωγές και τελωνειακές στατιστικές ή στοιχεία που έχουν προσκομίσει άλλα ενδιαφερόμενα μέρη κατά την έρευνα.

6. Αν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται να συνεργασθεί ή συνεργάζεται μεν, αλλά μόνον εν μέρει και με τον τρόπο αυτό εμποδίζεται η πρόσβαση σε χρήσιμες πληροφορίες, το τελικό αποτέλεσμα ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκό για το εν λόγω μέρος από ό,τι θα ήταν αν είχε δεχθεί να συνεργασθεί.

Άρθρο 19

Τήρηση του απορρήτου

1. Οι αρχές, όταν αποδεικνύεται η ύπαρξη σοβαρού λόγου, αντιμετωπίζουν ως απόρρητη κάθε πληροφορία η οποία από τη φύση της έχει τέτοιον χαρακτήρα (παραδείγματος χάρι, επειδή η γνωστοποίησή της θα προσπόριζε σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε κάποιον ανταγωνιστή ή επειδή η γνωστοποίησή της θα είχε σοβαρές αρνητικές συνέπειες για το πρόσωπο που έχει προσκομίσει το συγκεκριμένο στοιχείο ή για το πρόσωπο από το οποίο πληροφορήθηκε το συγκεκριμένο στοιχείο αυτός που το υποβάλλει) ή η οποία έχει υποβληθεί από κάποιο μέρος που μετέχει στην έρευνα με την επεξήγηση ότι πρόκειται για πληροφορία εμπιστευτικού χαρακτήρα.

2. Τα ενδιαφερόμενα μέρη που προσκομίζουν εμπιστευτικές πληροφορίες είναι υποχρεωμένα να υποβάλλουν μη εμπιστευτικού χαρακτήρα περιλήψεις των ίδιων πληροφοριών. Οι εν λόγω περιλήψεις πρέπει να είναι αρκούντως περιεκτικές, ώστε να επιτρέπουν την σε ικανοποιητικό βαθμό κατανόηση της ουσίας της εμπιστευτικού χαρακτήρα πληροφορίας που έχει προσκομισθεί. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, τα εν λόγω ενδιαφερόμενα μέρη επιτρέπεται συγχρόνως να δηλώνουν ότι πληροφορίες που προσκομίζουν δεν είναι δυνατό να παρουσιασθεί σε περιληπτική μορφή. Στις εξαιρετικές αυτές περιπτώσεις πρέπει να επισημαίνονται οι λόγοι για τους οποίους δεν είναι δυνατή η περιληπτική παρουσίαση της πληροφορίας.

3. Σε περίπτωση που κρίνεται ότι μια αίτηση τήρησης του απορρήτου είναι απορριπτή και ο παρέχων την πληροφορία είτε δεν είναι διατεθειμένος να καταστήσει ευρύτερα γνωστή την πληροφορία, είτε να επιτρέψει την κοινοποίησή της σε γενικόλογη ή περιληπτική μορφή, η πληροφορία αυτή είναι δυνατό να μη λαμβάνεται υπόψη, εκτός αν αποδεικνύεται από έγκυρες πηγές ότι είναι ορθή. Οι αιτήσεις για την τήρηση του απορρήτου δεν πρέπει να απορρίπτονται αυθαίρετα.

4. Το παρόν άρθρο δεν σημαίνει ότι απαγορεύεται στις αρχές της Κοινότητας να αποκαλύπτουν πληροφορίες γενικού χαρακτήρα, και ιδίως τους λόγους στους οποίους στηρίζονται οι αποφάσεις που λαμβάνονται βάσει του παρόντος κανονισμού, ή να αποκαλύπτουν τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στηρίχθηκαν οι αρχές της Κοινότητας, στο βαθμό που κάτι τέτοιο είναι αναγκαίο για την επεξήγηση των λόγων αυτών κατά τις διαδικασίες ενώπιον δικαστηρίου. Κάθε αποκάλυψη αυτής της μορφής πρέπει να λαμβάνει υπόψη το έννομο συμφέρον των ενδιαφερομένων μερών ώστε να μη διαρρέουν τα επιχειρηματικά τους απόρρητα.

5. Το Συμβούλιο, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη, καθώς και οι αξιωματούχοι αυτών, οφείλουν να μην αποκαλύπτουν κανένα στοιχείο το οποίο έχει υποβληθεί βάσει του παρόντος κανονισμού και του οποίου έχει ζητηθεί η εμπιστευτική μεταχείριση από το πρόσωπο που το υπέβαλε, χωρίς τη ρητή συγκατάθεση αυτού του τελευταίου. Τα στοιχεία που ανταλλάσσονται μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, τα στοιχεία που άπτονται των διαβουλεύσεων που διεξάγονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 15, καθώς και κάθε εσωτερικό έγγραφο που καταρτίζουν οι αρχές της Κοινότητας ή των κρατών μελών της δεν είναι δυνατό να αποκαλύπτεται παρά μόνο βάσει ρητής διάταξης του παρόντος κανονισμού.

6. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται βάσει του παρόντος κανονισμού χρησιμοποιούνται μόνο για το σκοπό για τον οποίον ζητήθηκαν.

Άρθρο 20

Αποκάλυψη

1. Οι καταγγέλλοντες, οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς, οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις και οι εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής δύνανται να ζητούν την αποκάλυψη αναλυτικών πληροφοριών για τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και για το σκεπτικό επί τη βάσει των οποίων έχουν επιβληθεί προσωρινά μέτρα. Οι σχετικές αιτήσεις πρέπει να υποβάλλονται γραπτώς αμέσως μετά την επιβολή των προσωρινών μέτρων, ενώ οι πληροφορίες πρέπει να κοινοποιούνται γραπτώς το συντομότερο δυνατό μετά την υποβολή της αίτησης.

2. Τα μέρη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δύνανται να ζητούν την τελική αποκάλυψη των ουσιαδών πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού επί τη βάσει των οποίων πρόκειται να διατυπωθεί εισήγηση για την επιβολή οριστικών μέτρων ή για την περάτωση της έρευνας ή της διαδικασίας άνευ επιβολής μέτρων· εν προκειμένω, λαμβάνεται ιδιαίτερη μέριμνα για τη γνωστοποίηση εκείνων των πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού που ενδεχομένως διαφέρουν από εκείνα που αποτέλεσαν τη βάση για την επιβολή των προσωρινών μέτρων.

3. Οι αιτήσεις για την τελική αποκάλυψη στοιχείων, η οποία ορίζεται στην παράγραφο 2, αποστέλλονται γραπτώς στην Επιτροπή και παραλαμβάνονται, σε περιπτώσεις που έχει ήδη επιβληθεί προσωρινός δασμός, το αργότερο ένα μήνα μετά τη δημοσίευση της πράξης επιβολής του εν λόγω δασμού. Αν δεν έχει επιβληθεί προσωρινός δασμός, παρέχεται στα μέρη η δυνατότητα να ζητήσουν την τελική αποκάλυψη στοιχείων εντός προθεσμίας που τάσσει η Επιτροπή.

4. Η τελική αποκάλυψη στοιχείων γίνεται γραπτώς λαμβανομένης δεόντως υπόψη της ανάγκης προστασίας των

πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, η τελική αποκάλυψη στοιχείων πρέπει να πραγματοποιείται το συντομότερο δυνατόν και, καταρχήν, το αργότερο ένα μήνα πριν από την οριστική απόφαση ή την υποβολή εκ μέρους της Επιτροπής οποιασδήποτε πρότασης για τη λήψη οριστικών μέτρων βάσει του άρθρου 9. Σε περίπτωση που η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να αποκαλύψει ορισμένα πραγματικά περιστατικά ή το σκεπτικό τη δεδομένη στιγμή, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν σε μεταγενέστερο στάδιο. Η αποκάλυψη αυτή δεν θίγει οιαδήποτε μεταγενέστερη απόφαση την οποία ενδεχομένως λαμβάνει η Επιτροπή ή το Συμβούλιο, αλλά αν η απόφαση αυτή στηρίζεται σε διαφορετικά πραγματικά περιστατικά και σε διαφορετικό σκεπτικό, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν.

5. Τυχόν παραστάσεις των ενδιαφερομένων μετά την τελική αποκάλυψη στοιχείων λαμβάνονται υπόψη εφόσον παραληφθούν εντός προθεσμίας που ορίζει η Επιτροπή κατά περίπτωση, η οποία δεν μπορεί να είναι βραχύτερη των δέκα ημερών, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του επειγόντος του θέματος.

Άρθρο 21

Συμφέρον της Κοινότητας

1. Κάθε συμπέρασμα σχετικά με το κατά πόσον το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει παρέμβαση πρέπει να βασίζεται σε συνολική εκτίμηση όλων των ποικίλων συμφερόντων, συμπεριλαμβανομένων των συμφερόντων της εγχώριας βιομηχανίας, των χρηστών και των καταναλωτών· η διατύπωση οποιουδήποτε συμπεράσματος βάσει του παρόντος άρθρου είναι δυνατή μόνον εφόσον έχει παρασχεθεί σε όλα τα μέρη η δυνατότητα να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους, όπως προβλέπει η παράγραφος 2. Κατά την παραπάνω εξέταση, αποδίδεται ιδιαίτερη σημασία στην ανάγκη εξάλειψης των φαινομένων νόθευσης των συναλλαγών που προκαλούν οι επιζήμιες πρακτικές ντάμπινγκ και αποκατάστασης γνήσιου ανταγωνισμού. Τα μέτρα που έχουν προοριστεί με βάση τις διαπιστώσεις για το ντάμπινγκ και τη ζημία είναι δυνατό να μην επιβάλλονται, σε περίπτωση που οι αρχές, με βάση όλες τις προσκομισθείσες πληροφορίες, καταλήγουν με ασφάλεια στο συμπέρασμα ότι η επιβολή των εν λόγω μέτρων δεν εξυπηρετεί το συμφέρον της Κοινότητας.

2. Προκειμένου να δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις ώστε οι αρχές να μπορούν να λάβουν υπόψη τους όλες τις απόψεις και όλα τα στοιχεία, πριν αποφασίσουν αν η επιβολή μέτρων εξυπηρετεί ή όχι το συμφέρον της Κοινότητας, παρέχεται το δικαίωμα στους καταγγέλλοντες, στους εισαγωγείς και τις αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις και σε αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των χρηστών και των καταναλωτών να αναγγελθούν εντός της προθεσμίας που τάσσεται στην ανακοίνωση για την έναρξη έρευνας αντιντάμπινγκ και να προσκομίσουν πληροφορίες στην Επιτροπή. Τα στοιχεία αυτά ή κατάλληλη περίληψη αυτών διατίθενται στα λοιπά μέρη που ορίζονται στο παρόν άρθρο, τα οποία έχουν το δικαίωμα να διατυπώνουν απόψεις και παρατηρήσεις σχετικά με τα στοιχεία αυτά.

3. Τα μέρη τα οποία έχουν ενεργήσει συμφώνως προς την παράγραφο 2 δύνανται να ζητήσουν να γίνουν δεκτά σε ακρόαση. Οι αιτήσεις ακρόασης γίνονται δεκτές, εφόσον έχουν υποβληθεί εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 2 και επιπλέον αναφέρουν τους ειδικούς λόγους για τους οποίους είναι επιβεβλημένη, από την

άποψη του κοινοτικού συμφέροντος, η ακρόαση των μερών.

4. Τα μέρη τα οποία έχουν ενεργήσει σύμφωνα με την παράγραφο 2 δύνανται να υποβάλλουν παρατηρήσεις σχετικά με την εφαρμογή των προσωρινών δασμών που έχουν ενδεχομένως επιβληθεί. Οι παρατηρήσεις αυτές πρέπει να παραλαμβάνονται εντός ενός μηνός από την έναρξη ισχύος των εκάστοτε μέτρων, προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη· επίσης, οι παρατηρήσεις αυτές ή κατάλληλη περίληψή τους διατίθενται στα άλλα μέρη που δικαιούνται να ανταπαντήσουν.

5. Η Επιτροπή εξετάζει τις πληροφορίες που έχουν υποβληθεί με τον προσηκόντα τρόπο, καθώς και το κατά πόσον αυτές είναι αντιπροσωπευτικές τα πορίσματα της ανάλυσης αυτής, μαζί με γνώμη σχετικά με την ουσία της υπόθεσης, διαβιβάζονται στη συμβουλευτική επιτροπή. Η στάθμιση των απόψεων που εκφράζονται στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής λαμβάνεται υπόψη από την Επιτροπή για τη διατύπωση οποιασδήποτε πρότασης δυνάμει του άρθρου 9.

6. Τα μέρη τα οποία έχουν ενεργήσει σύμφωνα με την παράγραφο 2 δύνανται να ζητήσουν να πληροφορηθούν τα πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό επί των οποίων είναι πιθανό να στηρίζονται οι τελικές αποφάσεις. Τα στοιχεία αυτά γνωστοποιούνται στο μέτρο που αυτό είναι δυνατό και χωρίς να θίγονται οι αποφάσεις που ενδεχομένως λαμβάνει στη συνέχεια η Επιτροπή ή το Συμβούλιο.

7. Μια πληροφορία λαμβάνεται υπόψη μόνον εφόσον θεμελιώνεται σε θετικά αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν την αξιοπιστία της.

Άρθρο 22

Τελικές διατάξεις

Ο παρών κανονισμός δεν αποκλείει την εφαρμογή:

- α) οιοδήποτε ειδικού κανόνα που προβλέπεται στις συμφωνίες οι οποίες συνάπτονται μεταξύ των Κοινοτήτων και τρίτων χωρών·
- β) των κοινοτικών κανονισμών στο γεωργικό τομέα, ούτε των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3448/93⁽¹⁾, (ΕΟΚ) αριθ. 2730/75⁽²⁾ και (ΕΟΚ) αριθ. 2783/

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 1995.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
L. ATIENZA SERNA

75⁽³⁾· ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται ως συμπλήρωμα των προαναφερθέντων κανονισμών και κατά παρέκκλιση των διατάξεών τους που ενδεχομένως αποκλείουν την εφαρμογή δασμών αντιντάμπινγκ·

- γ) ειδικών μέτρων, υπό την προϋπόθεση ότι αυτά δεν έρχονται σε αντίθεση με τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (GATT).

Άρθρο 23

Κατάργηση της ισχύουσας νομοθεσίας και νομοθετικά μέτρα

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3289/94 καταργείται με εξαίρεση την παράγραφο 1 του άρθρου 23.

Ωστόσο, η κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2383/94 δεν επηρεάζει το κύρος των διαδικασιών που έχουν κινηθεί δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.

Οι παραπομπές στους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88 και (ΕΚ) αριθ. 3283/94 νοούνται, όπου ενδείκνυται, ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 24

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ωστόσο, οι προθεσμίες που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 9, στο άρθρο 6 παράγραφος 9 και στο άρθρο 7 παράγραφος 1 εφαρμόζονται στις καταγγελίες που έχουν υποβληθεί, δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 9, από 1ης Σεπτεμβρίου 1995.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 318 της 20. 12. 1993, σ. 18.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 20. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 222/88 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 28 της 1. 2. 1988, σ. 1).

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 282 της 1. 11. 1975, σ. 104. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3290/94 (ΕΕ αριθ. L 349 της 31. 12. 1994, σ. 105).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 385/96 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Ιανουαρίου 1996

για την άμυνα κατά της ζημιογόνου τιμολόγησης των πλοίων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 113,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι οι πολυμερείς διαπραγματεύσεις οι οποίες διεξήχθησαν υπό την αιγίδα του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης κατέληξαν, στις 21 Δεκεμβρίου 1994, στη σύναψη συμφωνίας όσον αφορά τις κανονικές συνθήκες ανταγωνισμού στη βιομηχανία ναυπήγησης και επισκευής εμπορικών πλοίων (εφεξής καλούμενη «συμφωνία στο ναυπηγικό κλάδο»);
- (2) ότι, στο πλαίσιο της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο, γίνεται αποδεκτό ότι, λόγω των ειδικών χαρακτηριστικών των συναλλαγών για την αγορά πλοίων, δεν είναι δυνατή η εφαρμογή αντισταθμιστικών δασμών και δασμών αντιντάμπινγκ, όπως προβλέπεται δύναμι του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (ΓΣΔΕ) 1994, της συμφωνίας επί επιδοτήσεων και αντισταθμιστικών μέτρων και της συμφωνίας περί της εφαρμογής του άρθρου 6 της ΓΣΔΕ 1994, που προσαρτάται στη συμφωνία για την ίδρυση του Διεθνούς Οργανισμού Εμπορίου· ότι, επειδή έπρεπε να προβλεφθεί ένα αποτελεσματικό μέσο προστασίας κατά της πώλησης πλοίων σε τιμή χαμηλότερη της κανονικής τους αξίας που συνεπάγεται ζημία, συντάχθηκε κώδικας περί ζημιογόνου τιμολόγησης στο ναυπηγικό κλάδο ο οποίος, μαζί με τις βασικές αρχές, αποτελεί το παράρτημα III της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο (εφεξής καλούμενος «ο κώδικας ΖΤ»);
- (3) ότι το κείμενο κώδικα ΖΤ βασίζεται κυρίως στη συμφωνία περί της εφαρμογής του άρθρου VI της ΓΣΔΕ 1994, παρεκκλίνει όμως από τη συμφωνία αυτή εφόσον δικαιολογείται λόγω του ειδικού χαρακτήρα των συναλλαγών για την αγορά πλοίων· ότι, συνεπώς, είναι σκόπιμο ο κώδικας ΖΤ να αποτελέσει κοινοτική νομοθεσία, στο μέτρο που είναι δυνατό, με βάση το κείμενο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1995 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας⁽³⁾.

- (4) ότι η συμφωνία στο ναυπηγικό κλάδο και οι εξ αυτής απορρέουσες νομοθετικές διατάξεις είναι ουσιώδους σημασίας για το κοινοτικό δίκαιο·
- (5) ότι, για να διατηρηθεί η ισορροπία δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που ορίζει η συμφωνία στο ναυπηγικό κλάδο, η Κοινότητα θα πρέπει να αναλάβει δράση κατά παντός πλοίου το οποίο έχει αποτελέσει αντικείμενο πρακτικής ζημιογόνου τιμολόγησης, και η πώληση του οποίου σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας προκαλεί ζημία στην κοινοτική βιομηχανία·
- (6) ότι, έναντι των ναυπηγικών εταιρειών, των προερχόμενων από συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο, η πώληση πλοίου μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο έρευνας εκ μέρους της Κοινότητας, μόνον εφόσον ο αγοραστής του πλοίου είναι κοινοτικός και εφόσον δεν πρόκειται περί πολεμικού πλοίου·
- (7) ότι είναι επιθυμητό να καθιερωθούν σαφείς και λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τον υπολογισμό της κανονικής αξίας, και ειδικότερα να προβλεφθεί ότι, εφόσον είναι δυνατόν, ο υπολογισμός βασίζεται σε αντιπροσωπευτική πώληση ομοειδούς πλοίου στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων στη χώρα εξαγωγής· ότι είναι σκόπιμο να προσδιορισθούν οι συνθήκες υπό τις οποίες είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι μια εγχώρια πώληση πραγματοποιείται επί ζημία και δεν λαμβάνεται υπόψη, και υπό τις οποίες λαμβάνεται η πώληση ομοειδούς πλοίου σε τρίτη χώρα ή η κατασκευασμένη κανονική αξία· ότι είναι επίσης επιθυμητό να προβλέπεται ο ενδεικνυόμενος καταλογισμός των δαπανών, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων έναρξης λειτουργίας· ότι είναι επίσης αναγκαίο, όταν κατασκευάζεται η κανονική αξία, να επισημαίνεται η μέθοδος που πρόκειται να εφαρμοστεί για τον προσδιορισμό των ποσών που αντιστοιχούν στα έξοδα πώλησης, τα γενικά και διοικητικά έξοδα και το περιθώριο κέρδους, και τα οποία πρέπει να περιληφθούν στην αξία·
- (8) ότι, για να μπορέσει να εφαρμοστεί ορθώς το νέο νομοθέτημα περί καταπολέμησης της ζημιογόνου τιμολόγησης, η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα εξακρίβωσης του βάσιμου των λογιστικών χρεώσεων των μεγάλων ελεγχουσών εταιρειών ή ομίλων των τρίτων χωρών, όταν πρόκειται για την εκτίμηση της δομής της τιμής κόστους·
- (9) ότι, όταν ο καθορισμός της κανονικής αξίας αφορά χώρες χωρίς οικονομία αγοράς, φαίνεται ορθότερο να καθιερωθούν κανόνες για την επιλογή της κατάλληλης τρίτης χώρας με οικονομία αγοράς που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για το σκοπό αυτό και, όταν δεν είναι δυνατή η εξεύρεση κατάλληλης τρίτης χώρας, να προβλέπεται ότι η κανονική αξία είναι δυνατόν να καθορίζεται με οποιονδήποτε άλλο εύλογο τρόπο·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 13 της 18. 1. 1996, σ. 10.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 17 της 22. 1. 1996.⁽³⁾ Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- (10) ότι είναι σκόπιμο να καθοριστεί η τιμή εξαγωγής και να απαριθμηθούν οι προσαρμογές που πρέπει να γίνονται σε περιπτώσεις κατά τις οποίες κρίνεται αναγκαίο να ανακατασκευασθεί η τιμή αυτή με βάση την πρώτη τιμή στην ελεύθερη αγορά·
- (11) ότι, για να εξασφαλιστεί η δίκαιη σύγκριση μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας, είναι χρήσιμο να γίνει απαρίθμηση των παραγόντων, μεταξύ άλλων, των συμβατικών κυρώσεων, που ενδέχεται να επηρεάζουν τις τιμές και τη συγκρισιμότητα των τιμών·
- (12) ότι είναι ευκαίιο να καθιερωθούν σαφείς και λεπτομερείς κατευθυντήριες ρυθμίσεις σχετικά με τους παράγοντες που είναι δυνατόν να χρησιμεύσουν για τη διαπίστωση του κατά πόσον η πώληση που αποτελεί αντικείμενο ζημιολόγησης έχει προξενήσει σημαντική ζημία ή υπάρχει ο κίνδυνος να προξενήσει σημαντική ζημία· ότι, όταν γίνεται προσπάθεια να αποδειχθεί ότι η επίμαχη πώληση ευθύνεται για τη ζημία που προξενείται στην κοινοτική βιομηχανία, πρέπει να δίδεται προσοχή στην επίδραση άλλων παραγόντων, και ειδικότερα των συνθηκών που υφίστανται στην κοινοτική αγορά·
- (13) ότι είναι σκόπιμο να προσδιοριστεί η έννοια του όρου «κοινοτική βιομηχανία» με αναφορά στην ικανότητα κατασκευής ομοειδούς πλοίου και να προβλεφθεί ότι τα μέρη που συνδέονται με τους εξαγωγείς είναι δυνατό να εξαιρούνται από αυτή τη βιομηχανία, καθώς επίσης να προσδιορισθεί η έννοια του όρου «συνδέομενος»·
- (14) ότι είναι απαραίτητο να προβλεφθούν οι διαδικαστικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις για την υποβολή καταγγελίας ζημιολόγησης, μεταξύ άλλων ο απαιτούμενος βαθμός της υποστήριξης της καταγγελίας από την κοινοτική βιομηχανία, καθώς και τα στοιχεία που κάθε καταγγελία πρέπει να περιέχει σχετικά με τον αγοραστή του πλοίου, τη ζημιολόγηση, τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια· ότι είναι επίσης σκόπιμο να καθορισθούν οι διαδικασίες για την απόρριψη των καταγγελιών ή την κίνηση σχετικής διαδικασίας·
- (15) ότι, όταν ο αγοραστής πλοίου που αποτελεί αντικείμενο ζημιολόγησης είναι εγκατεστημένος στην επικράτεια άλλου συμβαλλόμενου μέρους της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο, η καταγγελία μπορεί επίσης να περιλαμβάνει αίτηση για την έναρξη έρευνας από τις αρχές αυτού του συμβαλλόμενου μέρους· ότι η εν λόγω αίτηση πρέπει να διαβιβάζεται στις αρχές του συμβαλλόμενου μέρους, εφόσον δικαιολογείται·
- (16) ότι, εφόσον είναι αναγκαίο, είναι επίσης δυνατή η έναρξη έρευνας κατόπιν γραπτής καταγγελίας από τις αρχές του συμβαλλόμενου μέρους της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και υπό τους όρους της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο·
- (17) ότι πρέπει να προβλεφθεί ο τρόπος με τον οποίο τα ενδιαφερόμενα μέρη θα ενημερώνονται σχετικά με τις πληροφορίες που χρειάζονται οι αρχές και θα τους παραχωρείται ευρεία δυνατότητα υποβολής κάθε συναφούς αποδεικτικού στοιχείου, καθώς και πλήρης δυνατότητα υπεράσπισης των συμφερόντων τους· ότι είναι επίσης επιθυμητό να καθιερωθούν ευκρινώς οι κανόνες και οι διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται κατά τη διάρκεια της έρευνας, και ειδικότερα να ορίζονται οι κανόνες σύμφωνα με τους οποίους οι ενδιαφερόμενοι οφείλουν να αναγγέλλονται, να εκθέτουν τις απόψεις τους και να παρέχουν πληροφορίες εντός των τασσόμενων προθεσμιών, προκειμένου οι εν λόγω απόψεις και πληροφορίες να λαμβάνονται υπόψη· ότι ενδείκνυται επίσης να καθοριστούν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένας ενδιαφερόμενος είναι δυνατόν να αποκτήσει πρόσβαση σε πληροφορίες που έχουν παρασχεθεί από άλλους ενδιαφερομένους και να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του σχετικά· ότι, επιπλέον, πρέπει να υπαχθεί συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής για τη συγκέντρωση των πληροφοριών·
- (18) ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθεί ότι η περάτωση των περιπτώσεων, ανεξάρτητα από το αν έχει επιβληθεί ή όχι τέλος ζημιολόγησης, πρέπει να πραγματοποιείται το αργότερο ένα έτος από την ημερομηνία έναρξης ή την ημερομηνία παράδοσης του πλοίου, ανάλογα με την περίπτωση· ότι οι έρευνες ή η διαδικασία πρέπει να περατώνονται όταν το περιθώριο της επιζήμιας τιμολόγησης είναι αμελητέο·
- (19) ότι η έρευνα μπορεί να περατωθεί χωρίς την επιβολή τέλους ζημιολόγησης, εφόσον η πώληση πλοίου που αποτέλεσε αντικείμενο ζημιολόγησης είναι οριστικά και άνευ όρων άκυρη, ή εφόσον έχει γίνει αποδεκτό ένα ισοδύναμο εναλλακτικό μέτρο επανόρθωσης· ότι πρέπει, ωστόσο, να ληφθεί ιδιαίτερος υπόψη η ανάγκη να αποφευχθεί η διακινδύνευση της μη πραγματοποίησης του στόχου που επιδιώκεται στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού·
- (20) ότι πρέπει να επιβληθεί, με απόφαση, τέλος ζημιολόγησης ίσο προς το ποσό του περιθωρίου ζημιολόγησης, στη ναυπηγική εταιρεία η οποία πώλησε πλοίο με ζημιολόγηση που προκάλεσε ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, εφόσον πληρούνται όλες οι προβλεπόμενες στον παρόντα κανονισμό προϋποθέσεις· ότι πρέπει να προβλεφθούν σαφείς και λεπτομερείς κανόνες για την εκτέλεση της απόφασης αυτής, μεταξύ άλλων όλα τα αναγκαία μέτρα για την πραγματική εφαρμογή της, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τη λήψη αντιμέτρων, στην περίπτωση κατά την οποία η ναυπηγική εταιρεία δεν καταβάλλει το τέλος ζημιολόγησης εντός της ισχύουσας προθεσμίας·
- (21) ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθούν σαφείς κανόνες όσον αφορά την άρνηση των δικαιωμάτων φόρτωσης και εκφόρτωσης στους κοινοτικούς λιμένες, στα πλοία τα οποία έχει κατασκευάσει η ναυπηγική εταιρεία έναντι της οποίας έχουν επιβληθεί αντίμετρα·
- (22) ότι η υποχρέωση καταβολής του τέλους ζημιολόγησης παύει μόνον αφού καταβληθεί εις ακέραιον το εν λόγω τέλος ή κατά τη λήξη της περιόδου κατά την οποία εφαρμόζονται τα αντίμετρα·

- (23) ότι κάθε ενέργεια που θα επιχειρείται δυνάμει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να μην αντιβαίνει στο κοινοτικό συμφέρον·
- (24) ότι η Κοινότητα, δρώντας δυνάμει του παρόντος κανονισμού, πρέπει να έχει κατά νουν ότι είναι αναγκαία η ταχεία και αποτελεσματική δράση·
- (25) ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί η διεξαγωγή διαβουλεύσεων στο πλαίσιο συμβουλευτικής επιτροπής σε τακτικά και προκαθορισμένα στάδια της έρευνας· ότι η επιτροπή απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών και έχει ως πρόεδρο εκπρόσωπο της Επιτροπής·
- (26) ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η πραγματοποίηση επισκέψεων επαλήθευσης, με σκοπό τον έλεγχο στοιχείων που έχουν υποβληθεί για τη ζημιογόνο τιμολόγηση και τη ζημία, αν και οι επισκέψεις αυτού του είδους πρέπει να προϋποθέτουν την παραλαβή προσηκουσών απαντήσεων στα αποσταλέντα ερωτηματολόγια·
- (27) ότι είναι ανάγκη να προβλεφθεί ότι, όταν τα μέρη δεν συνεργάζονται κατά τρόπο ικανοποιητικό, είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν άλλα στοιχεία προς συναγωγή συμπερασμάτων, και ότι τα στοιχεία αυτά ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκά για τα μέρη από εκείνα που θα υπήρχαν εάν αυτά είχαν συνεργαστεί·
- (28) ότι πρέπει να προβλεφθεί ο τρόπος μεταχείρισης των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, ούτως ώστε να μη διαρρέουν επιχειρηματικά μυστικά·
- (29) ότι είναι σημαντικό να προβλεφθεί η προσήκουσα γνωστοποίηση των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και των διαπιστώσεων που έχουν προκύψει σε μέρη που νομιμοποιούνται να λάβουν γνώση των εν λόγω στοιχείων, καθώς και η πραγματοποίηση της γνωστοποίησης αυτής εντός χρονικού διαστήματος που επιτρέπει στα μέρη να υπερασπιστούν τα συμφέροντά τους, λαμβανομένης συγχρόνως υπόψη της διαδικασίας λήψης αποφάσεων που ισχύει στην Κοινότητα.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αρχές και ορισμοί

1. Τέλος ζημιογόνου τιμολόγησης είναι δυνατόν να επιβάλλεται στον κατασκευαστή κάθε πλοίου που έχει αποτελέσει αντικείμενο ζημιογόνου τιμολόγησης, η πώληση του οποίου σε αγοραστή εκτός από αγοραστή της χώρας καταγωγής του πλοίου προκαλεί ζημία.
2. Ένα πλοίο θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ζημιογόνου τιμολόγησης όταν η τιμή εξαγωγής του πλοίου που πωλείται είναι χαμηλότερη από συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς πλοίου, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, όταν πωλείται σε αγοραστή της χώρας εξαγωγής.

3. Για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος κανονισμού:

- α) ως «πλοίο» ορίζεται κάθε αυτοπροωθούμενο ποντοπόρο πλοίο ολικής χωρητικότητας άνω των 100 κόρων, που χρησιμοποιείται για τη μεταφορά εμπορευμάτων ή προσώπων ή για την εκτέλεση εξειδικευμένης υπηρεσίας (για παράδειγμα, παγοθραυστικά και βυθοκόροι), καθώς και τα ρυμουλκά ισχύος 365 kW και άνω·
- β) ως «ομοειδές πλοίο» νοείται κάθε πλοίο του ίδιου τύπου, σκοπού και μεγέθους περίπου όπως και το υπό εξέταση πλοίο, και το οποίο διαθέτει χαρακτηριστικά που ομοιάζουν ιδιαίτερα με αυτά του υπό εξέταση πλοίου·
- γ) ως «ιδίας γενικής κατηγορίας πλοίο» νοείται κάθε πλοίο του ίδιου τύπου και σκοπού, σημαντικά διαφορετικού όμως μεγέθους·
- δ) η «πώληση» καλύπτει την απόκτηση ή τη μεταβίβαση ιδιοκτησιακών συμφερόντων επί του πλοίου, εκτός από τα ιδιοκτησιακά συμφέροντα τα οποία αποκτώνται ή αγοράζονται αποκλειστικά για την παροχή ασφάλειας ενός συνήθους εμπορικού δανείου·
- ε) η έννοια «ιδιοκτησιακά συμφέροντα» περιλαμβάνει όλα τα συμβατικά ή περιουσιακά συμφέροντα που επιτρέπουν στο δικαιούχο ή στους δικαιούχους να επωφεληθούν της εκμετάλλευσης του πλοίου εις τρόπον ουσιαστικά παρόμοιο με αυτόν ενός ιδιοκτήτη. Για τη διαπίστωση της ουσιαστικής συγκρισιμότητας, λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθοι παράγοντες:
- i) οι όροι και οι περιστάσεις της συναλλαγής,
 - ii) η εμπορική πρακτική του κλάδου,
 - iii) αν το πλοίο της συναλλαγής περιλαμβάνεται στις δραστηριότητες του δικαιούχου ή των δικαιούχων, και
 - iv) εάν στην πράξη είναι πιθανόν ο δικαιούχος ή οι δικαιούχοι των εν λόγω συμφερόντων να επωφεληθούν και να αναλάβουν τους κινδύνους από την εκμετάλλευση του πλοίου για σημαντικό μέρος της ζωής του πλοίου·
- στ) ως «αγοραστής» νοείται κάθε πρόσωπο ή εταιρεία που αποκτά ιδιοκτησιακό συμφέρον, μέσω, μεταξύ άλλων, χρηματοδοτικής μίσθωσης ή μακροπρόθεσμης ναύλωσης του πλοίου, σε συνδυασμό με την αρχική μεταβίβαση από τη ναυπηγική εταιρεία, άμεσα ή έμμεσα, περιλαμβανομένου του προσώπου ή της εταιρείας που κατέχει ή ελέγχει κάποιον αγοραστή, ή δίδει εντολές στον αγοραστή. Ένας αγοραστής «ανήκει» σε πρόσωπο ή εταιρεία εφόσον η συμμετοχή των τελευταίων υπερβαίνει το 50% των συμφερόντων του αγοραστή. Ένα πρόσωπο ή εταιρεία ελέγχει έναν αγοραστή εφόσον το πρόσωπο ή η εταιρεία είναι νομικά ή λειτουργικά σε θέση να περιορίσει ή να διαχειριστεί τον αγοραστή, που θεωρείται ότι αφορά ποσοστό 25% των συμφερόντων. Εφόσον αποδειχθεί ιδιοκτησιακό συμφέρον αγοραστή, εννοείται ότι δεν γίνεται χωριστός έλεγχος αυτού, εκτός εάν διαπιστωθεί το αντίθετο. Για ένα πλοίο μπορεί να υπάρχουν πλείονες αγοραστές·

- ζ) ως «εταιρεία» νοείται κάθε εταιρεία ή επιχείρηση που συνιστάται δυνάμει διάταξης του αστικού ή εμπορικού κώδικα, περιλαμβανομένων των συνεταιρικών εταιρειών και άλλων νομικών προσώπων που διέπονται από το ιδιωτικό ή δημόσιο δίκαιο, μεταξύ άλλων αυτών που δεν έχουν κερδοσκοπικό χαρακτήρα·
- η) ως «συμβαλλόμενο μέρος» νοείται κάθε τρίτη χώρα που είναι μέρος της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο.

Άρθρο 2

Καθορισμός της ζημιογόνου τιμολόγησης

A. Κανονική αξία

1. Η κανονική αξία βασίζεται κατ' αρχήν στις πληρωθείσες ή πληρωτέες τιμές, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, για ομοειδές πλοίο, από ανεξάρτητο αγοραστή στη χώρα εξαγωγής.
2. Οι τιμές που εφαρμόζονται μεταξύ μερών που φαίνεται ότι συνδέονται μεταξύ τους ή ότι έχουν συνάψει μεταξύ τους συμφωνητικό δικανονισμό, είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι αντιστοιχούν σε συνήθεις εμπορικές πράξεις και να χρησιμοποιηθούν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, μόνον εφόσον διαπιστώνεται ότι δεν επηρεάζονται από τη μεταξύ των μερών σχέση.
3. Όταν δεν υπάρχουν πωλήσεις ομοειδών πλοίων στο πλαίσιο των συνήθων εμπορικών πράξεων, ή όταν οι πωλήσεις αυτές δεν επιτρέπουν τη διεξαγωγή ορθής σύγκρισης εξαιτίας των ειδικών συνθηκών που επικρατούν στην αγορά, η κανονική αξία του ομοειδούς πλοίου υπολογίζεται με βάση την τιμή εξαγωγής ομοειδούς πλοίου, στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων, προς μια κατάλληλη τρίτη χώρα, υπό την προϋπόθεση ότι η τιμή αυτή είναι αντιπροσωπευτική. Εφόσον παρόμοιες πωλήσεις προς μια κατάλληλη τρίτη χώρα δεν πραγματοποιούνται ή δεν επιτρέπουν τη διεξαγωγή ορθής σύγκρισης, η κανονική αξία του ομοειδούς πλοίου υπολογίζεται με βάση το κόστος παραγωγής στη χώρα καταγωγής συν ένα εύλογο ποσό που αντιστοιχεί στα έξοδα πώλησης, στα γενικά και διοικητικά έξοδα και στα κέρδη.
4. Οι πωλήσεις ομοειδών πλοίων στην εγχώρια αγορά της χώρας εξαγωγής ή οι εξαγωγικές πωλήσεις προς μια τρίτη χώρα σε τιμές χαμηλότερες από το (πάγιο και μεταβλητό) κόστος παραγωγής ανά μονάδα, προσαυξημένο κατά τα έξοδα πώλησης και τα γενικά και διοικητικά έξοδα, είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι δεν πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων εξαιτίας της τιμής τους και να μη ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, μόνον εφόσον αποδεικνύεται ότι οι πωλήσεις αυτές έχουν πραγματοποιηθεί σε τιμές που δεν επιτρέπουν την ολοσχερή κάλυψη του κόστους μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, το οποίο συνήθως είναι πενταετές.
5. Το κόστος υπολογίζεται κατ' αρχήν με βάση τα στοιχεία που τηρεί η ναυπηγική εταιρεία σε σχέση με την οποία διεξάγεται έρευνα, υπό την προϋπόθεση ότι τα στοιχεία αυτά ανταποκρίνονται στις γενικώς παραδεγμένες αρχές της λογιστικής που ισχύουν στην οικεία χώρα και ότι αποδεικνύεται πως τα στοιχεία αντανakλούν σε ικανοποιητικό βαθμό τις δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση πλοίου.

Τυχόν αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προσκομιστεί σε σχέση με την ορθή κατανομή του κόστους λαμβάνονται

υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύεται πως η εκάστοτε κατανομή του κόστους ανταποκρίνεται σε πάγια τακτική. Εφόσον δεν υπάρχει καταλληλότερη μέθοδος, προκρίνεται η κατανομή του κόστους με βάση τον κύκλο εργασιών. Οι δαπάνες αναπροσαρμόζονται καταλλήλως όσον αφορά τα μη επαναλαμβανόμενα στοιχεία του κόστους που ευνοούν τη μελλοντική ή/και τρέχουσα παραγωγή, ή κατά τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι δαπάνες επηρεάζονται λόγω των λειτουργιών εκκίνησης, εκτός αν ήδη αντικατοπτρίζονται στην κατανομή του κόστους βάσει της παρούσας παραγράφου.

6. Τα ποσά που αντιστοιχούν στα έξοδα πώλησης, στα γενικά και διοικητικά έξοδα και στα κέρδη υπολογίζονται με βάση πραγματικά στοιχεία για την παραγωγή και τις πωλήσεις, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, ομοειδών πλοίων, που έχει πραγματοποιήσει η υπό εξέταση ναυπηγική εταιρεία. Όταν τα παραπάνω ποσά δεν είναι δυνατόν να υπολογιστούν με αυτή τη βάση, επιτρέπεται ο υπολογισμός τους με βάση:

- a) τον σταθμισμένο μέσο όρο των πραγματικών ποσών που έχουν καθοριστεί για άλλες ναυπηγικές εταιρείες της χώρας καταγωγής, όσον αφορά την παραγωγή και τις πωλήσεις των ομοειδών πλοίων στην εγχώρια αγορά αυτής της χώρας·
- β) τα πραγματικά ποσά που εφαρμόζονται στην παραγωγή και τις πωλήσεις, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, της ίδιας γενικής κατηγορίας πλοίων για την εν λόγω ναυπηγική εταιρεία στην εγχώρια αγορά της χώρας καταγωγής·
- γ) οποιαδήποτε άλλη εύλογη μέθοδο, υπό την προϋπόθεση ότι το προκύπτον βάσει αυτής ποσό κέρδους δεν υπερβαίνει το κέρδος που πραγματοποιούν υπό κανονικές συνθήκες άλλες ναυπηγικές εταιρείες, σε σχέση με τις πωλήσεις πλοίων της ίδιας γενικής κατηγορίας στην εγχώρια αγορά της χώρας καταγωγής.

Το κέρδος που προστίθεται για τον καθορισμό της κανονικής αξίας βασίζεται σε κάθε περίπτωση στο μέσο όρο του κέρδους που πραγματοποιείται σε εύλογη χρονική περίοδο κανονικά έξι μηνών, πριν και μετά την υπό εξέταση πώληση, και αντιστοιχεί σε εύλογο κέρδος κατά τον χρόνο που πραγματοποιήθηκε η πώληση αυτή. Κατά τον υπολογισμό αυτό, δεν λαμβάνεται υπόψη κάθε στρέβλωση που αποδεικνύεται ότι συμβάλλει σε κόστος, το οποίο δεν είναι εύλογο, κατά τη στιγμή της πώλησης.

7. Επειδή μεσολαβεί μεγάλο χρονικό διάστημα μεταξύ της υπογραφής της σύμβασης και της παράδοσης των πλοίων, η κανονική αξία δεν περιλαμβάνει το πραγματικό κόστος, σχετικά με το οποίο η ναυπηγική εταιρεία αποδεικνύει ότι οφείλεται σε ανωτέρα βία και ότι υπερβαίνει σημαντικά την αύξηση του κόστους, την οποία λογικά θα μπορούσε να είχε προβλέψει η ναυπηγική εταιρεία και να τη λάβει υπόψη κατά τον χρόνο καθορισμού των όρων πώλησης.

8. Στην περίπτωση πωλήσεων από χώρες που δεν διαθέτουν οικονομία της αγοράς και, ιδιαίτερα, στις οποίες εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 519/94 του Συμβουλίου της 7ης Μαρτίου 1994 για το κοινό καθεστώς εισαγωγών από ορισμένες τρίτες χώρες και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1765/82, (ΕΟΚ) αριθ. 1766/82 και (ΕΟΚ) αριθ. 3420/83⁽¹⁾, η κανονική αξία καθορίζεται με

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 67 της 10. 3. 1994, σ. 89. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 839/95 (ΕΕ αριθ. L 85 της 19. 4. 1995, σ. 9).

βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε μια τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, ή με βάση την τιμή που μια τέτοια τρίτη χώρα εφαρμόζει έναντι άλλων χωρών, συμπεριλαμβανομένης της Κοινότητας, ή, όταν τίποτα από τα παραπάνω δεν είναι εφικτό, με βάση οποιοδήποτε άλλο εύλογο δεδομένο, όπως είναι η πράγματι πληρωθείσα ή η τιμή του ομοειδούς πλοίου στην Κοινότητα αναπροσαρμοσμένη καταλλήλως, εφόσον ζητείται, για να συμπεριλαμβάνει εύλογο περιθώριο κέρδους.

Μια ενδεδειγμένη τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς επιλέγεται, κατά τρόπο μη στερούμενο λογικής, αφού ληφθούν δεόντως υπόψη όλα τα αξιόπιστα ενημερωτικά στοιχεία που είναι διαθέσιμα κατά τον χρόνο της επιλογής. Επίσης, επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη τυχόν προθεσμίες.

Τα μέρη τα οποία αφορά η έρευνα ενημερώνονται λίγο χρόνο μετά την έναρξή της σχετικά με την τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς που σχεδιάζεται να επιλεγεί και τους χορηγείται προθεσμία δέκα ημερών για να διατυπώσουν τυχόν παρατηρήσεις τους.

B. Τιμή εξαγωγής

9. Ως τιμή εξαγωγής θεωρείται η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή για το υπό εξέταση πλοίο.

10. Όταν δεν υπάρχει τιμή εξαγωγής, ή όταν προκύπτει ότι η τιμή εξαγωγής δεν είναι δυνατόν να ληφθεί ως αξιόπιστη βάση εξαιτίας κάποιου συνδέσμου ή συμψηφιστικού διακανονισμού μεταξύ της ναυπηγικής εταιρείας και του αγοραστή ή ενός τρίτου, η τιμή εξαγωγής είναι δυνατόν να κατασκευάζεται με βάση την τιμή στην οποία το πλοίο μεταπωλείται για πρώτη φορά σε ανεξάρτητο αγοραστή ή, αν το πλοίο δεν μεταπωλείται σε ανεξάρτητο αγοραστή ή δεν μεταπωλείται στην κατάσταση στην οποία αρχικά πωλήθηκε, με οποιαδήποτε εύλογη βάση.

Στις παραπάνω περιπτώσεις, για τον καθορισμό αξιόπιστης τιμής εξαγωγής πραγματοποιούνται προσαρμογές, για όλα τα έξοδα που έχουν ανακύψει μεταξύ της αρχικής πώλησης και της μεταπώλησης, συμπεριλαμβανομένων των δαμών και των φόρων, καθώς και για τα πραγματοποιούμενα κέρδη.

Οι δαπάνες για τις οποίες πραγματοποιείται προσαρμογή συμπεριλαμβάνουν εκείνες που επιβαρύνουν κανονικά τον αγοραστή αλλά έχουν καταβληθεί από οποιονδήποτε τρίτο, είτε στο εσωτερικό της Κοινότητας είτε εκτός αυτής, ο οποίος εμφανίζεται να συνδέεται ή να έχει συνάψει συμψηφιστικό διακανονισμό με τη ναυπηγική εταιρεία ή τον αγοραστή, περιλαμβάνουν δε τη συνήθη μεταφορά, την ασφάλιση, τις εργασίες διεκπεραίωσης και φόρτωσης, καθώς και τα παρεπόμενα έξοδα, τους δασμούς, τους τυχόν δασμούς αντιτάμπινγκ και τους λοιπούς φόρους που είναι πληρωτέοι στη χώρα εισαγωγής εξαιτίας της αγοράς του πλοίου, και ένα εύλογο περιθώριο για τα έξοδα πώλησης, τα γενικά και διοικητικά έξοδα και το κέρδος.

Γ. Σύγκριση

11. Μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας διεξάγεται δίκαιη σύγκριση. Η σύγκριση αυτή αφορά το ίδιο στάδιο εμπορίας και πωλήσεις πραγματοποιηθείσες σε ημερομηνίες όσο το δυνατόν εγγύτερες, που κανονικά

σημαίνει πωλήσεις που έχουν πραγματοποιηθεί εντός τριών μηνών πριν ή μετά την υπό εξέταση πώληση, ή, εάν δεν έχουν πραγματοποιηθεί παρόμοιες πωλήσεις, οποιαδήποτε κατάλληλη περίοδος. Για κάθε περίπτωση, σύμφωνα με επί μέρους αξιολόγηση, πραγματοποιούνται προσαρμογές, προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη διαφορές οι οποίες επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών, μεταξύ άλλων διαφορές όσον αφορά τους όρους πώλησης, τις συμβατικές κυρώσεις, τη φορολόγηση, το στάδιο εμπορίου, τις ποσότητες, τα φυσικά χαρακτηριστικά και κάθε άλλη διαφορά η οποία αποδεικνύεται ότι θίγει τη συγκρισιμότητα των τιμών. Εφόσον, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 10, θίγει η συγκρισιμότητα των τιμών, η κανονική αξία καθορίζεται σε στάδιο εμπορίου ισοδύναμο προς το στάδιο εμπορίου της κατασκευασθείσας τιμής εξαγωγής, ή με τη δέουσα προσαρμογή που δικαιολογείται βάσει της παρούσας παραγράφου. Κατά τις προσαρμογές πρέπει να αποφεύγεται κάθε επανάληψη, κυρίως όσον αφορά τις εκπτώσεις και τις συμβατικές κυρώσεις.

Όταν για τη σύγκριση της τιμής απαιτείται μετατροπή νομισμάτων, η μετατροπή αυτή διενεργείται με χρήση της τιμής συναλλάγματος κατά την ημερομηνία πώλησης, εκτός εάν η πώληση συναλλάγματος σε προθεσμιακές αγορές συνδέεται άμεσα με την υπό εξέταση εξαγωγική πώληση, οπότε λαμβάνεται υπόψη η τιμή συναλλάγματος της προθεσμιακής πώλησης. Για το σκοπό της παρούσας διάταξης, η ημερομηνία πώλησης είναι η ημερομηνία κατά την οποία διαπιστώνονται οι υλικοί όροι της πώλησης, συνήθως η ημερομηνία της σύμβασης. Ωστόσο, εφόσον οι υλικοί όροι της πώλησης μεταβάλλονται σημαντικά σε άλλη ημερομηνία, εφαρμόζεται η τιμή συναλλάγματος κατά την ημερομηνία που πραγματοποιήθηκε η συγκεκριμένη μεταβολή. Στην περίπτωση αυτή, πραγματοποιούνται οι κατάλληλες προσαρμογές για να ληφθούν υπόψη τυχόν παράλογες συνέπειες επί του περιθωρίου ζημιολόγησης που οφείλονται αποκλειστικά και μόνο στις διακυμάνσεις της τιμής συναλλάγματος μεταξύ της αρχικής ημερομηνίας πώλησης και της ημερομηνίας που πραγματοποιήθηκε η συγκεκριμένη μεταβολή.

Δ. Περιθώριο ζημιολόγησης

12. Με την επιφύλαξη των συναφών διατάξεων που διέπουν το θέμα της δίκαιης σύγκρισης, η ύπαρξη περιθωρίων ζημιολόγησης προσδιορίζεται, κατά κανόνα, με βάση τη σύγκριση μιας μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας με τον σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών όλων των πωλήσεων, ή με βάση τη σύγκριση επιμέρους κανονικών αξιών και επιμέρους τιμών εξαγωγής για κάθε συναλλαγή ξεχωριστά. Παρ' όλα αυτά, όταν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας έχει ληφθεί ως βάση ο σταθμισμένος μέσος όρος, η κανονική αυτή αξία είναι δυνατόν να συγκρίνεται με τις τιμές όλων των επιμέρους πωλήσεων, υπό την προϋπόθεση ότι εφαρμόζονται συστηματικά τιμές εξαγωγής οι οποίες διαφέρουν σημαντικά ανάλογα με τον αγοραστή, την περιοχή ή τη χρονική περίοδο, ενώ η εφαρμογή των μεθόδων που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου δεν θα οδηγούσε στη διαπίστωση της εφαρμοζόμενης πρακτικής ζημιολόγησης σε όλη της την έκταση.

13. Ως περιθώριο ζημιολόγησης λογίζεται το ποσό κατά το οποίο η κανονική αξία υπερβαίνει την τιμή εξαγωγής. Εφόσον τα περιθώρια ζημιολόγησης ποικίλλουν, είναι δυνατόν να καθορίζεται ένα μέσο σταθμισμένο περιθώριο ζημιολόγησης.

Άρθρο 3

Προσδιορισμός της ζημίας

1. Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, και εφόσον δεν ορίζεται κάτι διαφορετικό, ο όρος «ζημία» σημαίνει τη σημαντική ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία, τον κίνδυνο πρόκλησης σημαντικής ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία ή την αισθητή καθυστέρηση της δημιουργίας μιας τέτοιας βιομηχανίας· η ερμηνεία του όρου διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.
2. Ο προσδιορισμός της ζημίας γίνεται με βάση θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση, τόσο α) της επίπτωσης της πώλησης σε τιμή χαμηλότερη από την κανονική αξία στις τιμές στην αγορά της Κοινότητας για τα ομοειδή πλοία, όσο και β) των συνεπειών της πώλησης αυτής επί της κοινοτικής βιομηχανίας.
3. Προκειμένου περί των επιπτώσεων της πώλησης σε τιμές χαμηλότερες από την κανονική αξία, εξετάζεται κατά πόσον είναι σημαντικά χαμηλότερες οι τιμές κατά την πώληση που έγινε σε τιμές κατώτερες της κανονικής αξίας, σε σύγκριση με την τιμή των ομοειδών πλοίων της κοινοτικής βιομηχανίας, ή κατά πόσον η εν λόγω πώληση προκαλεί με οποιονδήποτε τρόπο τη συμπίεση των τιμών σε σημαντικό βαθμό ή τη σε σημαντικό βαθμό παρακώλυση της αύξησης των τιμών, που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση. Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε πολλοί εξ αυτών, δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.
4. Όταν διεξάγονται ταυτοχρόνως έρευνες για ζημιόγону τιμολόγηση σε σχέση με πωλήσεις πλοίων από περισσότερες από μία χώρες, οι επιπτώσεις των πωλήσεων αυτών αξιολογούνται σωρευτικώς μόνον εφόσον διαπιστώνεται ότι α) το περιθώριο ζημιόγону τιμολόγησης που προκύπτει σχετικά με τις αγορές από κάθε χώρα ξεχωριστά δεν είναι αμελητέο, όπως ορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3, και ότι β) η σωρευτική αξιολόγηση των επιπτώσεων των πωλήσεων είναι η ενδεδειγμένη ενόψει των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των πλοίων που πωλούνται από μη κοινοτικές ναυπηγικές εταιρείες στον αγοραστή, όπως επίσης και των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των εν λόγω πλοίων και των ομοειδών κοινοτικών πλοίων.
5. Η εξέταση των επιπτώσεων της πώλησης σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας για την οικεία κοινοτική βιομηχανία περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας: σε αυτούς περιλαμβάνονται: το γεγονός ότι μια βιομηχανία εξακολουθεί να διέρχεται φάση ανάκτησης των δυνάμεών της μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ, ζημιόγону τιμολόγησης ή επιδοτήσεων· το μέγεθος του πραγματικού περιθωρίου ζημιόγону τιμολόγησης, η πραγματική ή δυνητική μείωση των πωλήσεων, των κερδών, της παραγωγής, του μεριδίου αγοράς, της παραγωγικότητας, της αποδοτικότητας των επενδύσεων και της χρησιμοποίησης της ικανότητας· παράγοντες επηρεάζοντες τις κοινοτικές τιμές· οι πραγματικές ή δυνητικές αρνητικές συνέπειες για τις ταμειακές ροές, τα αποθέματα, την απασχόληση, τους μισθούς, την ανάπτυξη, την ικανότητα άντλησης κεφαλαίων ή τις επενδύσεις. Η παραπάνω απαρίθμηση δεν είναι περιοριστική και κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

6. Πρέπει να αποδεικνύεται, με βάση το σύνολο των συναφών αποδεικτικών στοιχείων που έχουν υποβληθεί σε σχέση με την παράγραφο 2, ότι η πώληση σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας προκαλεί ή έχει προκαλέσει ζημία κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού. Ειδικότερα είναι απαραίτητο να αποδεικνύεται ότι τα επίπεδα των τιμών, όπως αυτά έχουν καθορισθεί βάσει της παραγράφου 3, ευθύνονται για τις συνέπειες επί της κοινοτικής βιομηχανίας, κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 5, όπως επίσης ότι οι συνέπειες αυτές είναι τέτοιας έκτασης, ώστε να είναι δυνατόν να θεωρηθούν σημαντικές.

7. Άλλοι γνωστοί παράγοντες πλην της πώλησης σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας, οι οποίοι προξενούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, εξετάζονται ομοίως, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η προκαλούμενη από τους εν λόγω άλλους παράγοντες ζημία δεν αποδίδεται στην πώληση σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 6. Στους παράγοντες που είναι δυνατόν να ληφθούν υπόψη εν προκειμένω περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο όγκος και οι τιμές των πωλήσεων που πραγματοποιούν ναυπηγικές εταιρείες άλλων χωρών εκτός από τη χώρα εξαγωγής που δεν πραγματοποιούνται σε τιμές κατώτερες της κανονικής αξίας, η τυχόν συρρίκνωση της ζήτησης ή οι μεταβολές των δεδομένων κατανάληψης, τυχόν περιοριστικές εμπορικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί τρίτης χώρας και της Κοινότητας και ο μεταξύ τους ανταγωνισμός, οι τεχνολογικές εξελίξεις, καθώς και οι εξαγωγικές επιδόσεις και η παραγωγικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας.

8. Οι επιπτώσεις της πώλησης σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας αξιολογούνται σε συνάρτηση με την παραγωγή ομοειδών πλοίων από την κοινοτική βιομηχανία, εφόσον υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία τα οποία επιτρέπουν τον χωριστό προσδιορισμό της εν λόγω παραγωγής βάσει ορισμένων κριτηρίων, όπως είναι η μέθοδος παραγωγής, οι πωλήσεις των παραγωγών και τα κέρδη. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατόν ο χωριστός προσδιορισμός της εν λόγω παραγωγής, οι επιπτώσεις της πώλησης σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας αξιολογούνται μέσω της εξέτασης της παραγωγής της πλέον περιορισμένης ομάδας ή σειράς πλοίων, που περιλαμβάνει το ομοειδές πλοίο, σε σχέση με το οποίο είναι δυνατόν να συγκεντρωθούν οι απαραίτητες πληροφορίες.

9. Για να διαπιστωθεί κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος σημαντικής ζημίας, λαμβάνονται υπόψη τα πραγματικά περιστατικά, και όχι απλώς τυχόν ισχυρισμοί, εικασίες ή μακροχρόνιες πιθανότητες. Οποιαδήποτε μεταβολή των περιστάσεων, που θα δημιουργούσε κατάσταση υπό την οποία είναι πιθανή η πρόκληση ζημίας από την πώληση σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας, πρέπει να είναι δυνατόν να προβλεφθεί με βεβαιότητα και να είναι επικείμενη.

Όταν εξετάζεται κατά πόσον υπάρχει κίνδυνος σημαντικής ζημίας, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθοι παράγοντες:

- α) η ύπαρξη επαρκούς διαθέσιμης δυναμικότητας της ναυπηγικής εταιρείας ή η επικείμενη σημαντική αύξησή της, από την οποία προκύπτει πιθανή σημαντική αύξηση των πωλήσεων σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας, λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης άλλων εξαγωγικών αγορών, οι οποίες θα μπορούσαν ενδεχομένως να απορροφήσουν τυχόν πρόσθετες εξαγωγές·
- β) κατά πόσον τα πλοία εξαγονται σε τιμές που θα είχαν σαν αποτέλεσμα την σε σημαντικό βαθμό συμπίεση ή

παρεμπόδιση της αύξησης των τιμών, που θα είχε σημειωθεί σε διαφορετική περίπτωση, και οι οποίες είναι πιθανόν να οδηγήσουν σε αύξηση της ζήτησης για επιπλέον αγορές από άλλες χώρες.

Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες δεν έχει κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία, αλλά όλοι οι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη πρέπει να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι επίκειται η πραγματοποίηση περαιτέρω πωλήσεων σε τιμές κατώτερες της κανονικής αξίας, και ότι είναι πιθανή η πρόκληση σημαντικής ζημίας αν δεν ληφθούν προστατευτικά μέτρα.

Άρθρο 4

Ορισμός της κοινοτικής βιομηχανίας

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ο όρος «κοινοτική βιομηχανία» θεωρείται ότι περιλαμβάνει το σύνολο των κοινοτικών παραγωγών που έχουν την ικανότητα παραγωγής ομοειδούς πλοίου στις σημερινές τους εγκαταστάσεις ή όταν αυτές μπορούν να τύχουν της έγκαιρης αναπροσαρμογής για την παραγωγή ομοειδούς πλοίου, ή εκείνους εξ αυτών, των οποίων αθροιστικά η ικανότητα παραγωγής ομοειδούς πλοίου αντιπροσωπεύει το μεγαλύτερο μέρος, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6, του συνόλου της κοινοτικής ικανότητας παραγωγής ομοειδούς πλοίου. Ωστόσο, όταν κάποιος παραγωγός συνδέονται με τη ναυπηγική εταιρεία, τους εξαγωγείς ή τους αγοραστές, ή είναι οι ίδιοι αγοραστές του προϊόντος που εικάζεται ότι είναι πλοίο που αποτελεί αντικείμενο ζημιολόγησης, ο όρος «κοινοτική βιομηχανία» είναι δυνατόν να θεωρείται ότι περιλαμβάνει μόνο τους υπόλοιπους παραγωγούς.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, γίνεται δεκτό ότι ένας παραγωγός συνδέεται με τη ναυπηγική εταιρεία, τους εξαγωγείς ή τους αγοραστές, μόνον εφόσον α) ο ένας από αυτούς ελέγχει άμεσα ή έμμεσα τον άλλον, ή β) και οι δύο ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από κάποιον τρίτο, ή γ) από κοινού ελέγχουν άμεσα ή έμμεσα κάποιον τρίτο, υπό την προϋπόθεση ότι συντρέχουν λόγοι για να πιστευθεί ή να υποψιάζεται κανείς ότι η επίδραση της σχέσης είναι τέτοια, ώστε ο εκάστοτε παραγωγός να συμπεριφέρεται διαφορετικά εν συγκρίσει προς τους μη συνδεδεμένους παραγωγούς. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, γίνεται δεκτό ότι μια οντότητα ελέγχει κάποια άλλη, όταν η πρώτη έχει τη δυνατότητα, είτε νομικώς είτε λειτουργικώς, να θέτει περιορισμούς στη δεύτερη ή να κατευθύνει τις ενέργειές της.

3. Στο παρόν άρθρο εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 8.

Άρθρο 5

Έναρξη της διαδικασίας

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 8, η έναρξη έρευνας για να διαπιστωθούν η ύπαρξη, η έκταση και οι επιπτώσεις της εικαζόμενης ζημιολόγησης, προϋποθέτει γραπτή καταγγελία εκ μέρους κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου, καθώς και κάθε ένωσης χωρίς νομική προσωπικότητα, που ενεργεί επ' ονόματι της κοινοτικής βιομηχανίας.

Η καταγγελία είναι δυνατόν να υποβάλλεται προς την Επιτροπή ή προς ένα κράτος μέλος, το οποίο τη διαβιβάζει στην Επιτροπή. Η Επιτροπή αποστέλλει στα κράτη μέλη αντίγραφο κάθε καταγγελίας την οποία λαμβάνει. Η καταγγελία τεκμαίρεται ότι έχει υποβληθεί την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά την παράδοσή της στην Επιτροπή υπό μορφή συστημένης επιστολής, ή μετά την πράξη με την οποία η Επιτροπή πιστοποιεί ότι έλαβε την καταγγελία.

Όταν, χωρίς να έχει υποβληθεί κάποια καταγγελία, ένα κράτος μέλος έχει στην κατοχή του επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη ζημιολόγηση και τη ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία, τα κοινοποιεί αμέσως στην Επιτροπή.

2. Η καταγγελία που υποβάλλεται δυνάμει της παραγράφου 1 κατατάσσεται το αργότερο:

- α) εντός έξι μηνών από τη στιγμή κατά την οποία ο καταγγέλλων γνώριζε ή έπρεπε να γνωρίζει ότι πωλήθηκε το πλοίο,
 - όταν ο καταγγέλλων κλήθηκε να υποβάλει προσφορά για την υπό αμφισβήτηση σύμβαση, μέσω ευρείας πολλαπλής προσφοράς ή κάθε άλλης διαδικασίας υποβολής προσφορών,
 - όταν ο καταγγέλλων πράγματι υπέβαλε προσφορά και
 - όταν η προσφορά του καταγγέλλοντος ουσιαστικά ανταποκρινόταν στη συγγραφή υποχρεώσεων της προσφοράς·
- β) εντός εννέα μηνών από τη στιγμή κατά την οποία ο καταγγέλλων ε γνώριζε ή έπρεπε να γνωρίζει ότι πωλήθηκε το πλοίο χωρίς πρόσκληση για την υποβολή προσφορών, δεδομένου ότι υποβλήθηκε ανακοίνωση σχετικά με την πρόθεση συμμετοχής, περιλαμβάνοντας στοιχεία τα οποία λογικά ήταν διαθέσιμα στον καταγγέλλοντα για να εντοπίσει την εν λόγω συναλλαγή, το αργότερο εντός έξι μηνών από τη στιγμή αυτή στην Επιτροπή ή σε κράτος μέλος.

Σε κάθε περίπτωση όμως η καταγγελία υποβάλλεται το αργότερο εντός έξι μηνών από την ημερομηνία παράδοσης του πλοίου.

Λογίζεται ότι ο καταγγέλλων μπορεί να γνώριζε ότι πωλήθηκε το πλοίο, κατά τον χρόνο που δημοσιεύθηκε, στον διεθνή εμπορικό τύπο, το γεγονός της σύναψης της σύμβασης καθώς και όλα τα πολύ γενικά στοιχεία που αφορούν το πλοίο.

Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος άρθρου, ως «ευρεία πολλαπλή προσφορά» λογίζεται η προσφορά κατά την οποία ο προτεινόμενος αγοραστής επεκτείνει την πρόσκληση για την υποβολή προσφοράς τουλάχιστον σε όλες τις ναυπηγικές εταιρείες, οι οποίες, όπως γνωρίζει ο αγοραστής, είναι ικανές να κατασκευάσουν το εν λόγω πλοίο.

3. Η καταγγελία που υποβάλλεται βάσει της παραγράφου 1 πρέπει να περιλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία:

- α) σχετικά με ζημιολόγηση·
- β) σχετικά με τη ζημία·
- γ) σχετικά με την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της πώλησης με ζημιολόγηση και της ισχυριζόμενης ζημίας και

- δ) i) ότι, εάν το πλοίο πωλήθηκε μέσω ευρείας πολλαπλής προσφοράς, ο καταγγέλλων κλήθηκε να υποβάλει προσφορά για την υπό αμφισβήτηση σύμβαση, ότι πράγματι έπραξε αυτό, και ότι η προσφορά του καταγγέλλοντος ουσιαστικά ανταποκρίθηκε στη συγγραφή υποχρεώσεων της προσφοράς (δηλαδή, ημερομηνία παράδοσης και τεχνικές προδιαγραφές), ή
- ii) ότι, εάν το πλοίο πωλήθηκε μέσω κάθε άλλης διαδικασίας υποβολής προσφορών και ο καταγγέλλων κλήθηκε να υποβάλει προσφορά για την υπό αμφισβήτηση σύμβαση, πράγματι έπραξε τούτο και η προσφορά του καταγγέλλοντος ουσιαστικά ανταποκρίθηκε στη συγγραφή υποχρεώσεων της προσφοράς, ή
- iii) ότι, εν απουσία πρόσκλησης για την υποβολή προσφοράς εκτός από την ευρεία πολλαπλή προσφορά, ο καταγγέλλων διέθετε την ικανότητα ναυπήγησης του εν λόγω πλοίου και, αν ο καταγγέλλων ε γνώριζε ή έπρεπε να γνωρίζει την προτεινόμενη αγορά, ότι κατέβαλε προσπάθειες που μπορούν να αποδειχθούν για να πραγματοποιήσει πώληση με τον αγοραστή, σύμφωνα με τη συγγραφή υποχρεώσεων της εν λόγω προσφοράς. Μπορεί να θεωρηθεί ότι ο καταγγέλλων ε γνώριζε την προτεινόμενη αγορά, εφόσον αποδειχθεί ότι το μεγαλύτερο μέρος της σχετικής βιομηχανίας είχε καταβάλει προσπάθειες για να πραγματοποιηθεί η πώληση του εν λόγω πλοίου με τον αγοραστή αυτό, ή εφόσον αποδειχθεί ότι ήταν διαθέσιμα γενικά ενημερωτικά στοιχεία σχετικά με την προτεινόμενη αγορά από μεσίτες, οικονομολόγους, νηογνώμονες, ναυλωτές, εμπορικούς συνδέσμους ή άλλες οντότητες, οι οποίες κανονικά συμμετέχουν σε συναλλαγές του ναυπηγικού κλάδου και με τις οποίες είχε τακτικές επαφές ή δοσοληψίες ο καταγγέλλων.
4. Η καταγγελία περιέχει τα στοιχεία που μπορεί ευλόγως να συγκεντρώσει ο καταγγέλλων σχετικά με τα ακόλουθα θέματα:
- α) την ταυτότητα του καταγγέλλοντος και στοιχεία για τον όγκο και την αξία της κοινοτικής παραγωγής του ομοειδούς πλοίου από τον καταγγέλλοντα. Όταν υποβάλλεται γραπτή η καταγγελία επ' ονόματι της κοινοτικής βιομηχανίας, η καταγγελία πρέπει να προσδιορίζει τη βιομηχανία επ' ονόματι της οποίας υποβάλλεται η καταγγελία, με την απαρίθμηση όλων των γνωστών κοινοτικών παραγωγών που διαθέτουν ικανότητα ναυπήγησης ομοειδούς πλοίου και, στο μέτρο του δυνατού, πρέπει να περιέχει στοιχεία για τον όγκο και την αξία του τμήματος της κοινοτικής παραγωγής του ομοειδούς πλοίου, το οποίο αντιπροσωπεύουν οι συγκεκριμένοι παραγωγοί·
- β) πλήρης περιγραφή του πλοίου που υποτίθεται ότι αποτελεί αντικείμενο ζημιογόνου τιμολόγησης, το όνομα της εμπλεκόμενης χώρας ή των χωρών καταγωγής ή εξαγωγής, την ταυτότητα όλων των γνωστών εξαγωγέων ή αλλοδαπών παραγωγών, καθώς και τα στοιχεία του αγοραστή του εν λόγω πλοίου·
- γ) στοιχεία για τις τιμές στις οποίες πωλούνται τα εν λόγω πλοία στις εγχώριες αγορές της χώρας ή των χωρών καταγωγής ή εξαγωγής (ή, κατά περίπτωση, στοιχεία

για τις τιμές στις οποίες το εν λόγω πλοίο πωλείται από τη χώρα ή τις χώρες καταγωγής ή εξαγωγής προς κάποια τρίτη χώρα ή τρίτες χώρες, ή για την κατασκευασμένη αξία του εν λόγω πλοίου)· επίσης, στοιχεία για τις τιμές εξαγωγής ή, κατά περίπτωση, για τις τιμές στις οποίες ένα τέτοιο πλοίο μεταπωλείται για πρώτη φορά προς έναν ανεξάρτητο αγοραστή·

- δ) τις επιπτώσεις της πώλησης με ζημιογόνο τιμολόγηση επί των τιμών ομοειδούς πλοίου στην κοινοτική αγορά και τις επακόλουθες συνέπειες της πώλησης στην κοινοτική βιομηχανία, όπως προκύπτουν με βάση τους συναφείς παράγοντες και δείκτες που έχουν σημασία για την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας, όπως εκείνοι που απαριθμούνται στο άρθρο 3 παράγραφοι 3 και 5.

5. Η Επιτροπή εξετάζει, στο μέτρο του δυνατού, την ακρίβεια και την πληρότητα των αποδεικτικών στοιχείων που περιέχονται στην καταγγελία, προκειμένου να διαπιστώσει κατά πόσον υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν την έναρξη έρευνας.

6. Η έναρξη έρευνας βάσει της παραγράφου 1 επιτρέπεται μόνον αφού έχει διαπιστωθεί, μετά από εξέταση του βαθμού στήριξης της καταγγελίας ή αντίθεσης προς αυτήν που έχουν εκφράσει οι κοινοτικοί παραγωγοί που διαθέτουν την ικανότητα ναυπήγησης ομοειδούς πλοίου, ότι η καταγγελία έχει υποβληθεί εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας. Γίνεται δεκτό ότι η καταγγελία έχει υποβληθεί εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας, αν υποστηρίζεται από τους κοινοτικούς παραγωγούς οι οποίοι αθροιστικά διαθέτουν ικανότητα παραγωγής ομοειδούς πλοίου αντιπροσωπεύουσα ποσοστό άνω του 50% της συνολικής ικανότητας παραγωγής ομοειδούς πλοίου, που πραγματοποιεί εκείνο το τμήμα της κοινοτικής βιομηχανίας το οποίο είτε εκφράζει την υποστήριξη του προς την καταγγελία είτε αντιτίθεται σε αυτήν. Εντούτοις, η έναρξη έρευνας δεν είναι δυνατή όταν οι κοινοτικοί παραγωγοί που υποστηρίζουν ρητώς την καταγγελία αντιπροσωπεύουν ποσοστό κατώτερο του 25% της συνολικής ικανότητας των κοινοτικών παραγωγών που διαθέτουν ικανότητα παραγωγής ομοειδούς πλοίου.

7. Οι αρχές αποφεύγουν, εκτός αν έχει ληφθεί απόφαση για την έναρξη έρευνας, να δίδουν οποιαδήποτε δημοσιότητα στην καταγγελία για την έναρξη έρευνας. Εντούτοις, πριν γίνουν οι αναγκαίες ενέργειες για την έναρξη της έρευνας, πρέπει να ενημερώνεται σχετικά η κυβέρνηση της οικείας χώρας εξαγωγής.

8. Αν, υπό ειδικές περιστάσεις, αποφασίζεται από την Επιτροπή η έναρξη έρευνας χωρίς να έχει ληφθεί γραπτή καταγγελία εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας με αίτημα την έναρξη τέτοιας έρευνας, η απόφαση αυτή πρέπει να στηρίζεται στην ύπαρξη επαρκών αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τη ζημιογόνο τιμολόγηση, τη ζημία, την αιτιώδη συνάφεια και ότι ένα μέλος της κατά τον ισχυρισμό ζημιοθείσας κοινοτικής βιομηχανίας ανταποκρίνεται στα κριτήρια της παραγράφου 3 στοιχείο δ) του παρόντος άρθρου, τα οποία δικαιολογούν την έναρξη έρευνας.

Εφόσον χρειάζεται, είναι επίσης δυνατή η έναρξη έρευνας κατόπιν γραπτής καταγγελίας που υποβάλλεται από τις

αρχές συμβαλλόμενου μέρους. Η καταγγελία αυτή πρέπει να στηρίζεται στην ύπαρξη επαρκών αποδεικτικών στοιχείων για την ύπαρξη ζημιολογίου τιμολόγησης όσον αφορά πλοίο και ότι η εν λόγω πώληση σε κοινοτικό αγοραστή σε τιμή κατώτερη της κανονικής αξίας προκαλεί ή προκάλεσε ζημία στην εγχώρια βιομηχανία του σχετικού συμβαλλόμενου μέρους.

9. Τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη ζημιολογία τιμολόγησης καθώς και τη ζημία αξιολογούνται ταυτοχρόνως στο πλαίσιο της απόφασης περί έναρξης ή μη έρευνας. Η καταγγελία απορρίπτεται όταν δεν υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία με τη ζημιολογία τιμολόγησης ή τη ζημία, τα οποία να δικαιολογούν την περαιτέρω εξέταση της υπόθεσης.

10. Μια καταγγελία είναι δυνατόν να ανακαλείται πριν από την έναρξη σχετικής έρευνας, οπότε λογίζεται ως μη υποβληθείσα.

11. Με την επιφύλαξη του άρθρου 15 παράγραφος 2, σε περίπτωση κατά την οποία, μετά από διαβουλεύσεις, καθίσταται προφανές ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δικαιολογούν την έναρξη της σχετικής διαδικασίας, η Επιτροπή κινεί τη σχετική διαδικασία εντός 45 ημερών από την υποβολή της καταγγελίας, ή, σε περίπτωση έναρξης δυνάμει της παραγράφου 8, το αργότερο εντός έξι μηνών από τη στιγμή που ήταν γνωστό ή έπρεπε να είναι γνωστό ότι πωλήθηκε το πλοίο, και δημοσιεύει σχετική ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Όταν υποβληθούν ανεπαρκή αποδεικτικά στοιχεία, το γεγονός αυτό γνωστοποιείται μετά από διαβουλεύσεις στον καταγγέλλοντα, εντός 45 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η καταγγελία υπεβλήθη στην Επιτροπή.

12. Στην ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αναγγέλλεται η έναρξη έρευνας, κατονομάζονται η επωνυμία και η χώρα της ναυπηγικής εταιρείας και του ή των αγοραστών και περιγραφική του σχετικού πλοίου, παρουσιάζονται περιληπτικά οι ληφθείσες πληροφορίες και ορίζεται ότι όλα τα συναφή στοιχεία πρέπει να κοινοποιηθούν στην Επιτροπή· επίσης καθορίζονται οι προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει να αναγγελθούν τα ενδιαφερόμενα μέρη, να γνωστοποιηθούν γραπτώς τις απόψεις τους και να υποβάλουν τυχόν στοιχεία, προκειμένου οι εν λόγω απόψεις και τα στοιχεία να ληφθούν υπόψη κατά την έρευνα· ακόμη καθορίζεται η προθεσμία εντός της οποίας τα ενδιαφερόμενα μέρη δύνανται να ζητήσουν να γίνουν δεκτά σε ακρόαση από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 5.

13. Η Επιτροπή ενημερώνει τον εξαγωγέα, τον ή τους αγοραστές του πλοίου και τις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις παραγωγών, των εξαγωγών ή αγοραστών των εν λόγω πλοίων που γνωρίζει ότι ενδιαφέρονται, καθώς και τους εκπροσώπους της χώρας της οποίας το πλοίο αποτελεί αντικείμενο της εν λόγω έρευνας και τους καταγγέλλοντες, σχετικά με την έναρξη της διαδικασίας, επίσης, χωρίς να παραβλέπεται η ανάγκη προστασίας εμπιστευτικών πληροφοριών, παρέχει το πλήρες κείμενο της γραπτής καταγγελίας που έχει λάβει βάσει της παραγράφου 1 στον εξαγωγέα και στις αρχές της χώρας εξαγωγής, και ακόμη το θέτει, εφόσον της ζητηθεί, στη διάθεση άλλων εμπλεκόμενων ενδιαφερόμενων μερών για την υπόθεση.

Άρθρο 6

Η έρευνα

1. Μετά την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή, ενεργώντας σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και, εφόσον χρειάζεται, με τις αρχές τρίτων χωρών, αρχίζει έρευνα σε επίπεδο Κοινοτήτων. Η έρευνα αυτή αφορά τόσο τη ζημιολογία τιμολόγησης όσο και τη ζημία, και διεξάγεται και για τα δύο ταυτοχρόνως.

2. Για τα μέρη που λαμβάνουν τα ερωτηματολόγια που χρησιμοποιούνται σε έρευνα ζημιολογίας τιμολόγησης τάσσεται προθεσμία 30 ημερών τουλάχιστον για να απαντήσουν. Για τους εξαγωγείς η προθεσμία άρχεται από την ημερομηνία παραλαβής του ερωτηματολογίου, το οποίο εν προκειμένω τεκμαίρεται ότι λαμβάνεται μία εβδομάδα μετά την ημερομηνία αποστολής του στον εξαγωγέα ή διαβίβασης του στον ενδεδειγμένο διπλωματικό εκπρόσωπο της χώρας εξαγωγής. Είναι δυνατόν να επιτραπεί παράταση της ανωτέρω προθεσμίας 30 ημερών, αφού ληφθούν δεόντως υπόψη οι προθεσμίες που ισχύουν για την έρευνα, εφόσον το μέρος αποδεικνύει ότι υπάρχουν βάσιμοι λόγοι για την παράταση από άποψη ειδικών περιστάσεων.

3. Η Επιτροπή δύναται να ζητεί από τις αρχές των τρίτων χωρών, εφόσον χρειάζεται, καθώς και από τα κράτη μέλη, να παρέχουν ορισμένα πληροφοριακά στοιχεία, και τα κράτη μέλη προβαίνουν σε κάθε πρόσφορη ενέργεια για την ικανοποίηση των αιτήσεων αυτών. Τα κράτη μέλη αποστέλλουν στην Επιτροπή τα ζητούμενα πληροφοριακά στοιχεία, μαζί με τα πορίσματα όλων των επιθεωρήσεων, ελέγχων και ερευνών που διενεργήθηκαν. Όταν τα εν λόγω στοιχεία παρουσιάζουν γενικό ενδιαφέρον ή όταν η διαβίβασή τους έχει ζητηθεί από ένα κράτος μέλος, η Επιτροπή τα διαβιβάζει στα κράτη μέλη, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω στοιχεία δεν είναι εμπιστευτικά· στην αντίθετη περίπτωση, διαβιβάζεται μη εμπιστευτική περίληψή τους.

4. Η Επιτροπή δύναται να ζητεί από τις αρχές των τρίτων χωρών, εφόσον χρειάζεται, καθώς και από τα κράτη μέλη, να διενεργούν όλους τους αναγκαίους ελέγχους και επιθεωρήσεις, ιδιαίτερα προκειμένου περί των κοινοτικών παραγωγών, καθώς και να διεξάγουν έρευνες σε τρίτες χώρες, υπό την προϋπόθεση ότι οι οικείες επιχειρήσεις παρέχουν τη συγκατάθεσή τους και ότι η κυβέρνηση της οικείας χώρας έχει ενημερωθεί επισήμως σχετικά και δεν προβάλλει αντίρρηση. Τα κράτη μέλη προβαίνουν σε κάθε πρόσφορη ενέργεια για την ικανοποίηση των σχετικών αιτήσεων της Επιτροπής. Μετά από αίτηση της Επιτροπής ή ενός κράτους μέλους, είναι δυνατόν να επιτρέπεται σε υπαλλήλους της Επιτροπής να επικουρούν τους υπαλλήλους των κρατών μελών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Παρομοίως, οι υπάλληλοι της Επιτροπής μπορούν να επικουρούν τους υπαλλήλους των αρχών των τρίτων χωρών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της Επιτροπής και των εν λόγω αρχών.

5. Τα ενδιαφερόμενα μέρη, τα οποία έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 12, είναι δυνατόν να

γίνονται δεκτά σε ακρόαση, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν υποβάλει γραπτή αίτηση ακρόασης εντός προθεσμίας που τάσσεται στην ανακοίνωση και έχει δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, και αποδεικνύουν ότι είναι πράγματι ενδιαφερόμενα μέρη που ενδέχεται να θιγούν από την έκβαση της διαδικασίας και ότι η ακρόασή τους επιβάλλεται ένεκα ειδικών λόγων.

6. Στη ναυπηγική εταιρεία, τον ή τους αγοραστές, τους εκπροσώπους της κυβέρνησης της χώρας εξαγωγής, τους καταγγέλλοντες και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, οι οποίοι έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 12, παρέχονται, εφόσον το ζητήσουν, δυνατότητες να συναντήσουν εκείνα τα μέρη τα οποία έχουν συμφέροντα αντιτιθέμενα στα δικά τους, ούτως ώστε να είναι δυνατή η ανάπτυξη των αντικρουόμενων απόψεων και η προβολή επιχειρημάτων προς αντίκρουση των ισχυρισμών της άλλης πλευράς. Κατά την παραχώρηση των ανωτέρω δυνατοτήτων, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη προστασίας του απορρήτου και διευκόλυνσης των ενδιαφερομένων. Κανένα μέρος δεν υποχρεούται να παρίσταται στη συγκεκριμένη συνάντηση, ενώ η μη συμμετοχή σε μια συνάντηση δεν έχει αρνητικές συνέπειες για την υπόθεση του απόντος μέλους. Τυχόν πληροφορίες που υποβάλλονται προφορικά, βάσει της παρούσας παραγράφου, λαμβάνονται υπόψη στο μέτρο που εκ των υστέρων επιβεβαιώνονται εγγράφως.

7. Οι καταγγέλλοντες, η ναυπηγική εταιρεία, ο αγοραστής ή οι αγοραστές και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη που έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 12, καθώς και οι εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής, δύνανται, κατόπιν γραπτής αιτήσεως, να εξετάζουν όλα τα πληροφοριακά στοιχεία που έχουν διατεθεί από οποιοδήποτε από τα μέρη που μετέχουν στην έρευνα, τα οποία είναι δυνατόν να χρησιμοποιούν για την παρουσίαση των απόψεών τους, δεν είναι εμπιστευτικά κατά την έννοια του άρθρου 13 και χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της έρευνας. Τα μέρη έχουν τη δυνατότητα να διατυπώνουν παρατηρήσεις σχετικά με τα εν λόγω στοιχεία, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη εφόσον είναι επαρκώς τεκμηριωμένες.

8. Εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 12, ελέγχεται κατά το δυνατόν διεξοδικότερα η ακρίβεια των πληροφοριών που παρέχουν τα ενδιαφερόμενα μέρη και επί των οποίων στηρίζονται τα συμπεράσματά.

9. Όσον αφορά τη διαδικασία σχετικά με τη σύγκριση μεταξύ τιμών, εφόσον έχει παραδοθεί ομοειδές πλοίο, η έρευνα περατώνεται το αργότερο εντός έτους από την ημερομηνία έναρξης. Όσον αφορά τη διαδικασία κατά την οποία το ομοειδές πλοίο είναι υπό κατασκευή, η έρευνα περατώνεται το αργότερο εντός έτους από την ημερομηνία παράδοσης του εν λόγω ομοειδούς πλοίου.

Οι έρευνες που αφορούν την κατασκευασμένη αξία περατώνονται εντός έτους μετά την έναρξή τους, ή εντός έτους από την παράδοση του πλοίου, ανάλογα με το ποια είναι η τελευταία.

Οι εν λόγω προθεσμίες αναστέλλονται στην περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 15 παράγραφος 2.

Άρθρο 7

Περάτωση χωρίς τη λήψη μέτρων, επιβολή και είσπραξη τελών ζημιογόνου τιμολόγησης

1. Σε περίπτωση ανάκλησης της καταγγελίας, η διαδικασία είναι δυνατόν να περατωθεί.

2. Όταν, μετά από διαβουλεύσεις, διαπιστώνεται ότι δεν είναι αναγκαία η λήψη μέτρων και δεν προβάλλεται σχετική αντίρρηση στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, η έρευνα ή η διαδικασία περατώνεται. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η Επιτροπή υποβάλλει πάραυτα στο Συμβούλιο έκθεση σχετική με τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων και μαζί πρόταση για την περάτωση της διαδικασίας. Η διαδικασία λογίζεται περατωθείσα, εάν εντός μηνός το Συμβούλιο δεν λάβει αντίθετη απόφαση με ειδική πλειοψηφία.

3. Η διαδικασία περατώνεται άμεσα, όταν καθορισθεί ότι το περιθώριο ζημιογόνου τιμολόγησης είναι κατώτερο του 2%, εκφραζόμενο σε ποσοστό της τιμής εξαγωγής.

4. Όταν από τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν διαπιστωθεί τελικώς, προκύπτει ότι υπάρχει ζημιογόνου τιμολόγηση και ότι εξ αυτής προκαλείται ζημία, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με απλή πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και μετά από διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, επιβάλλει τέλος ζημιογόνου τιμολόγησης. Το τέλος ζημιογόνου τιμολόγησης ισούται με το καθορισμένο περιθώριο ζημιογόνου τιμολόγησης. Το Συμβούλιο αποφασίζει το αργότερο εντός 30 εργάσιμων ημερών μετά την παραλαβή της πρότασης. Η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης του Συμβουλίου, ιδίως την είσπραξη του τέλους ζημιογόνου τιμολόγησης.

5. Η ναυπηγική εταιρεία καταβάλλει το τέλος ζημιογόνου τιμολόγησης εντός 180 ημερών αφού λάβει γνώση της σχετικής κοινοποίησης περί επιβολής του τέλους, η οποία, προς το σκοπό αυτό, θεωρείται ότι παραλαμβάνεται μία εβδομάδα από την ημερομηνία κατά την οποία αποστέλλεται στη ναυπηγική εταιρεία. Η Επιτροπή δύναται να παραχωρήσει στη ναυπηγική εταιρεία μια ευλόγως μεγαλύτερη προθεσμία πληρωμής, εφόσον η ναυπηγική εταιρεία αποδείξει ότι εάν πληρώσει εντός 180 ημερών θα καταστεί αφερέγγυος ή ότι τούτο δεν συμβιβάζεται με αναδιοργάνωση υπό δικαστική επίβλεψη, περίπτωση κατά την οποία υπολογίζεται τόκος για κάθε ανεξόφλητο τμήμα του τέλους, σε ποσοστό ίσο προς την απόδοση δευτερευούσας αγοράς επί μεσοπρόθεσμων ομολόγων σε Ecu, στο χρηματιστήριο του Λουξεμβούργου, συν 50 βασικές μονάδες.

Άρθρο 8

Εναλλακτικά μέτρα επανόρθωσης

Κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή, η έρευνα μπορεί να περατώνεται χωρίς την επιβολή τέλους ζημιογόνου τιμολόγησης, εφόσον η ναυπηγική εταιρεία ακυρώνει οριστικά και άνευ όρων την πώληση που πλοίου

που αποτέλεσε αντικείμενο ζημιόγνου τιμολόγησης, ή εφόσον συμμορφώνεται με ισοδύναμο εναλλακτικό μέτρο επανόρθωσης που αποδέχεται η Επιτροπή.

Η πώληση θεωρείται ακυρωθείσα μόνον εφόσον όλες οι συμβατικές σχέσεις μεταξύ των εμπλεκόμενων στην εν λόγω πώληση μερών έχουν περατωθεί, όλες οι αμοιβές που έχουν καταβληθεί σε σχέση με την πώληση έχουν επιστραφεί και όλα τα δικαιώματα επί του εν λόγω πλοίου ή μερών αυτού επιστρέφονται στη ναυπηγική εταιρεία.

Άρθρο 9

Αντίμετρα — άρνηση δικαιωμάτων φόρτωσης και εκφόρτωσης

1. Αν η οικεία ναυπηγική εταιρεία δεν καταβάλλει το τέλος ζημιόγνου τιμολόγησης που επιβάλλεται δυνάμει του άρθρου 7, η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεων στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, επιβάλλει αντίμετρα με τη μορφή άρνησης των δικαιωμάτων φόρτωσης και εκφόρτωσης, επί των πλοίων που κατασκευάζονται από την εν λόγω ναυπηγική εταιρεία.

2. Η απόφαση περί επιβολής των αντίμετρων αρχίζει να ισχύει 30 ημέρες μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και ανατρέπεται μόλις η ναυπηγική εταιρεία καταβάλει εις το ακέραιον το τέλος ζημιόγνου τιμολόγησης. Τα αντίμετρα αφορούν όλα τα πλοία τα οποία έχουν αγορασθεί στο διάστημα τετραετίας από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της απόφασης. Σε κάθε πλοίο επιβάλλεται αντίμετρο επί τέσσερα έτη μετά την παράδοσή του. Οι εν λόγω περίοδοι μπορεί να μειωθούν μόνο κατόπιν και σύμφωνα με την έκβαση διεθνούς διαδικασίας για την επίλυση διαφορών σχετικά με τα επιβληθέντα αντίμετρα.

Τα πλοία, για τα οποία απορρίπτονται τα δικαιώματα φόρτωσης και εκφόρτωσης, καθορίζονται βάσει απόφασης την οποία εκδίδει η Επιτροπή και δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

3. Οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών δεν επιτρέπουν τη φόρτωση και εκφόρτωση των πλοίων που έχουν στερηθεί των δικαιωμάτων φόρτωσης και εκφόρτωσης.

Άρθρο 10

Διαβουλεύσεις

1. Οι διαβουλεύσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συμβουλευτικής επιτροπής, αποτελούμενης από εκπροσώπους κάθε κράτους μέλους, υπό την προεδρία εκπροσώπου της Επιτροπής. Διαβουλεύσεις διεξάγονται αμέσως, είτε μετά από αίτηση κράτους μέλους, είτε με πρωτοβουλία της Επιτροπής, και σε κάθε περίπτωση εντός χρονικού πλαισίου το οποίο να επιτρέπει την τήρηση των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός.

2. Τη συμβουλευτική επιτροπή συγκαλεί ο πρόεδρος, ο οποίος παρέχει το συντομότερο δυνατό στα κράτη μέλη όλα τα χρήσιμα πληροφοριακά στοιχεία.

3. Όταν είναι αναγκαίο, οι διαβουλεύσεις είναι δυνατόν να διεξάγονται μόνο γραπτώς· στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη και τάσσει προθεσμία εντός της οποίας τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να διατυπώνουν τις απόψεις τους ή να ζητούν τη διεξαγωγή διαβουλεύσεων και προφορικά· ο πρόεδρος φροντίζει για τη διεξαγωγή προφορικών διαβουλεύσεων, υπό την προϋπόθεση ότι αυτές είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν εντός χρονικού πλαισίου που να επιτρέπει την τήρηση των προβλεπόμενων από τον παρόντα κανονισμό προθεσμιών.

4. Οι διαβουλεύσεις καλύπτουν ιδίως:

- α) την ύπαρξη ζημιόγνου τιμολόγησης και τις μεθόδους καθορισμού του περιθωρίου ζημιόγνου τιμολόγησης·
- β) την ύπαρξη και έκταση της ζημίας·
- γ) την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της πώλησης που αποτελεί αντικείμενο ζημιόγνου τιμολόγησης και της ζημίας·
- δ) τα μέτρα τα οποία, υπό τις δεδομένες συνθήκες, προσφέρονται για την επανόρθωση λόγω της ζημιόγνου τιμολόγησης καθώς και τις λεπτομέρειες θέσης σε εφαρμογή των μέτρων αυτών.

Άρθρο 11

Επιτόπιες επαληθεύσεις

1. Η Επιτροπή, όποτε το κρίνει σκόπιμο, πραγματοποιεί επιτόπιες επαληθεύσεις, προκειμένου να εξετάσει τα στοιχεία που τηρούν οι εξαγωγείς, οι ναυπηγικές εταιρείες, οι έμποροι, οι αντιπρόσωποι, οι παραγωγοί, οι εμπορικές ενώσεις και οργανισμοί, και να επαληθεύσει τα στοιχεία που έχουν προσκομισθεί για τη ζημιόγνο τιμολόγηση και τη ζημία. Η επιτόπια επαλήθευση είναι δυνατόν να μην πραγματοποιηθεί εφόσον δεν έχει παρασχεθεί προσήκουσα και εμπρόθεσμη απάντηση.

2. Η Επιτροπή δύναται, όταν είναι αναγκαίο, να διενεργεί έρευνες σε τρίτες χώρες, υπό την προϋπόθεση ότι εξασφαλίζει τη συγκατάθεση των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων και επιπλέον ότι έχει ενημερώσει τους εκπροσώπους της κυβέρνησης της οικείας χώρας, χωρίς αυτή η τελευταία να διατυπώσει αντίρρηση για τη διενέργεια της έρευνας. Το συντομότερο δυνατό μετά την εξασφάλιση της συγκατάθεσης των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, η Επιτροπή οφείλει να γνωστοποιεί στις αρχές της χώρας εξαγωγής τις ονομασίες και διευθύνσεις των επιχειρήσεων, στις εγκαταστάσεις των οποίων πρόκειται να πραγματοποιηθεί επιτόπια επαλήθευση, καθώς και τις συμφωνηθείσες ημερομηνίες.

3. Οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις ενημερώνονται σχετικά με το χαρακτήρα των στοιχείων που πρόκειται να επαληθευθούν κατά τη διάρκεια της επιτόπιας επαλήθευσης, καθώς και τα σχετικά με οποιοδήποτε επιπλέον στοιχείο που πρέπει να παρασχεθεί κατά τη διάρκεια της επαλήθευσης αυτής, αν και αυτό δεν σημαίνει ότι δεν είναι δυνατόν να ζητούνται κατά τη διάρκεια της έρευνας περαιτέρω στοιχεία που κρίνονται χρήσιμα με βάση τις πληροφορίες που έχουν ήδη συγκεντρωθεί.

4. Κατά τις επιτόπιες επαληθεύσεις που διενεργούνται βάσει των παραγράφων 1, 2 και 3, η Επιτροπή επικουρείται από αξιωματούχους των κρατών μελών που υποβάλλουν το σχετικό αίτημα.

Άρθρο 12

Άρνηση συνεργασίας

1. Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε απαραίτητες πληροφορίες ή γενικότερα δεν τις παρέχει εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, επιτρέπεται να συνάγονται προσωρινά ή τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Όταν διαπιστώνεται ότι ένα ενδιαφερόμενο μέρος έχει προσκομίσει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία, τα εν λόγω στοιχεία δεν λαμβάνονται υπόψη και είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν τα διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία. Τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να ενημερώνονται σχετικά με τις συνέπειες που επισύρει τυχόν άρνηση συνεργασίας.

2. Η μη παροχή απάντησης υπό μηχανογραφημένη μορφή δεν θεωρείται ως άρνηση συνεργασίας, υπό την προϋπόθεση ότι το οικείο ενδιαφερόμενο μέρος αποδεικνύει ότι η παροχή απάντησης υπό τη ζητούμενη μορφή θα καθίστατο επαχθέστερη ή θα συνελάγονταν υπέρμετρο επιπρόσθετο κόστος.

3. Αν οι πληροφορίες που προσκομίζει ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν είναι άριστες από κάθε άποψη, λαμβάνονται οπωσδήποτε υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδεχόμενες ελλείψεις δεν είναι τέτοιες, ώστε να δυσχεραίνουν υπέρμετρα τη συναγωγή συμπεράσματος με ικανοποιητική ακρίβεια, και υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται με τον δέοντα τρόπο και εγκαίρως, ότι είναι επαληθεύσιμες και ότι το οικείο μέρος έχει επιδείξει κάθε δυνατή επιμέλεια.

4. Όταν δεν γίνονται δεκτά ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία ή ορισμένες πληροφορίες, το μέρος που τα έχει προσκομίσει πρέπει να ενημερώνεται πάραυτα σχετικά με τους λόγους της μη αποδοχής· επίσης, πρέπει να του δίδεται η δυνατότητα να παράσχει πρόσθετες εξηγήσεις εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας. Σε περίπτωση που οι εξηγήσεις αυτές δεν κριθούν ικανοποιητικές, πρέπει να καθίστανται γνωστοί οι λόγοι της απόρριψης των συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων ή πληροφοριών και να αναπτύσσονται στα δημοσιεύσιμα πορίσματα.

5. Σε περίπτωση που τα συμπεράσματα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων για το θέμα της κανονικής αξίας, στηρίζονται στην εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που περιέχονται στην καταγγελία, πρέπει, όποτε είναι εφικτό και τηρουμένων των προθεσμιών που ισχύουν για την έρευνα, να ελέγχονται με βάση στοιχεία προερχόμενα από άλλες, ανεξάρτητες πηγές, τα οποία ενδεχομένως είναι διαθέσιμα, όπως τιμοκαταλόγους, επίσημα στατιστικά στοιχεία για τις πωλήσεις και τελωνειακές στατιστικές, ή στοιχεία που έχουν προσκομίσει άλλα ενδιαφερόμενα μέρη κατά την έρευνα.

6. Αν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται να συνεργαστεί ή συνεργάζεται μεν αλλά μόνον εν μέρει και με τον τρόπο αυτό εμποδίζεται η πρόσβαση σε χρήσιμες πληροφορίες, το τελικό αποτέλεσμα ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκό για το εν λόγω μέρος από ό,τι θα ήταν αν είχε δεχθεί να συνεργαστεί.

Άρθρο 13

Εμπιστευτικότητα

1. Οι αρχές, όταν αποδεικνύεται η ύπαρξη σοβαρού λόγου, αντιμετωπίζουν ως απόρρητη κάθε πληροφορία η οποία από τη φύση της έχει τέτοιο χαρακτήρα (παραδειγματος χάρη, επειδή η γνωστοποίησή της θα προσπόριζε σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε κάποιον ανταγωνιστή ή επειδή η γνωστοποίησή της θα είχε σοβαρές αρνητικές συνέπειες για το πρόσωπο που έχει προσκομίσει το συγκεκριμένο στοιχείο ή για το πρόσωπο από το οποίο πληροφορήθηκε το συγκεκριμένο στοιχείο αυτός που το υποβάλλει), ή η οποία έχει υποβληθεί από κάποιο μέρος που μετέχει στην έρευνα, με την επεξήγηση ότι πρόκειται για πληροφορία εμπιστευτικού χαρακτήρα.

2. Τα ενδιαφερόμενα μέρη που προσκομίζουν εμπιστευτικές πληροφορίες είναι υποχρεωμένα να υποβάλουν μη εμπιστευτικού χαρακτήρα περιλήψεις των ιδίων πληροφοριών. Οι εν λόγω περιλήψεις πρέπει να είναι αρχούτως περιεκτικές, ώστε να επιτρέπουν σε ικανοποιητικό βαθμό κατανόηση της ουσίας της εμπιστευτικού χαρακτήρα πληροφορίας που έχει προσκομισθεί. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, τα εν λόγω ενδιαφερόμενα μέρη επιτρέπεται συγχρόνως να δηλώνουν ότι η πληροφορία που προσκομίζουν δεν είναι δυνατό να παρουσιασθεί σε περιληπτική μορφή. Στις εξαιρετικές αυτές περιπτώσεις, πρέπει να επισημαίνονται οι λόγοι για τους οποίους δεν είναι δυνατή η περιληπτική παρουσίαση της πληροφορίας.

3. Σε περίπτωση που κρίνεται ότι μία αίτηση τήρησης του απορρήτου είναι απορριπτέα και ο παρέχων την πληροφορία είτε δεν είναι διατεθειμένος να καταστήσει ευρύτερα γνωστή την πληροφορία, είτε να επιτρέψει την κοινοποίησή της σε γενικόλογη ή περιληπτική μορφή, η πληροφορία αυτή είναι δυνατό να μην λαμβάνεται υπόψη, εκτός αν αποδεικνύεται από έγκυρες πηγές ότι είναι ορθή. Οι αιτήσεις για την τήρηση του απορρήτου δεν πρέπει να απορρίπτονται αυθαίρετα.

4. Το παρόν άρθρο δεν σημαίνει ότι απαγορεύεται στις αρχές της Κοινότητας να αποκαλύπτουν πληροφορίες γενικού χαρακτήρα και ιδίως τους λόγους στους οποίους στηρίζονται οι αποφάσεις που λαμβάνονται βάσει του παρόντος κανονισμού, ή να αποκαλύπτουν τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στηρίχθηκαν οι αρχές της Κοινότητας, στο βαθμό που κάτι τέτοιο είναι αναγκαίο για την επεξήγηση των λόγων αυτών κατά τις διαδικασίες ενώπιον δικαστηρίου. Κάθε αποκάλυψη αυτής της μορφής πρέπει να λαμβάνει υπόψη το έννομο συμφέρον των ενδιαφερομένων μερών, ώστε να μην διαρρέουν τα επιχειρηματικά τους απόρρητα.

5. Το Συμβούλιο, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη, καθώς και οι ανώτεροι υπάλληλοι αυτών, οφείλουν να μην αποκαλύπτουν κανένα στοιχείο το οποίο έχει υποβληθεί βάσει του παρόντος κανονισμού και του οποίου έχει ζητηθεί η εμπιστευτική μεταχείριση από το πρόσωπο που το υπέβαλε, χωρίς τη ρητή συγκατάθεση αυτού του τελευταίου. Τα στοιχεία που ανταλλάσσονται μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, τα στοιχεία που άπτονται των διαβουλεύσεων που διεξάγονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 10, καθώς και κάθε εσωτερικό έγγραφο που καταρτίζουν οι αρχές της Κοινότητας ή των κρατών μελών αυτής, δεν είναι δυνατόν να αποκαλύπτονται παρά μόνο βάσει διάταξης του παρόντος κανονισμού.

6. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται βάσει του παρόντος κανονισμού χρησιμοποιούνται μόνο για το σκοπό για τον οποίο ζητήθηκαν.

Άρθρο 14

Αποκάλυψη πληροφοριών

1. Οι καταγγέλλοντες, η ναυπηγική εταιρεία, ο εξαγωγέας, ο ή οι αγοραστές του πλοίου και οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις και εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής δύναται να ζητούν την αποκάλυψη αναλυτικών πληροφοριών για τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και για το σκεπτικό, βάσει των οποίων πρόκειται να συσταθεί η επιβολή τέλους ζημιογόνου τιμολόγησης, ή η περάτωση έρευνας ή διαδικασίας χωρίς την επιβολή τέλους.

2. Οι αιτήσεις για την τελική αποκάλυψη στοιχείων, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1, αποστέλλονται γραπτώς στην Επιτροπή και παραλαμβάνονται εντός προθεσμίας που τάσσει η Επιτροπή.

3. Η αποκάλυψη στοιχείων γίνεται γραπτώς. Λαμβανομένης δεόντως υπόψη της ανάγκης προστασίας των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, η τελική αποκάλυψη στοιχείων πρέπει να πραγματοποιείται το συντομότερο δυνατόν, και, καταρχήν, το αργότερο ένα μήνα πριν την οριστική απόφαση ή την υποβολή εκ μέρους της Επιτροπής οποιασδήποτε πρότασης για τη λήψη οριστικής απόφασης βάσει του άρθρου 7. Σε περίπτωση που η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να αποκαλύψει ορισμένα πραγματικά περιστατικά ή το σκεπτικό σε δεδομένη στιγμή, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν σε μεταγενέστερο στάδιο. Η αποκάλυψη αυτή δεν θίγει οιαδήποτε μεταγενέστερη απόφαση την οποία ενδεχομένως λαμβάνει η Επιτροπή και το Συμβούλιο, αλλά αν η απόφαση αυτή στηρίζεται σε διαφορετικά πραγματικά περιστατικά και σε διαφορετικό σκεπτικό, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν.

4. Τυχόν παραστάσεις των ενδιαφερομένων μετά την τελική αποκάλυψη στοιχείων λαμβάνονται υπόψη εφόσον παραληφθούν εντός προθεσμίας που ορίζει η Επιτροπή κατά περίπτωση, η οποία δεν μπορεί να είναι βραχύτερη των δέκα ημερών, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του επείγοντος του θέματος.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 29 Ιανουαρίου 1996.

Άρθρο 15

Τελικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός δεν αποκλείει την εφαρμογή:
 - α) οιασδήποτε ειδικού κανόνα που προβλέπεται στις συμφωνίες οι οποίες συνάπτονται μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών·
 - β) ειδικών μέτρων, υπό την προϋπόθεση ότι αυτά δεν έρχονται σε αντίθεση με τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο.
2. Δεν πραγματοποιείται έρευνα δυνάμει του παρόντος κανονισμού ούτε επιβάλλονται μέτρα, εφόσον τα μέτρα αυτά έρχονται σε αντίθεση με τις υποχρεώσεις της Κοινότητας, που αναλαμβάνει στο πλαίσιο της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο ή κάθε άλλης σχετικής διεθνούς συμφωνίας.

Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει με κανένα τρόπο την Κοινότητα να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνει δυνάμει των διατάξεων της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο όσον αφορά την επίλυση των διαφορών.

Άρθρο 16

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο⁽¹⁾.

Δεν εφαρμόζεται σε πλοία των οποίων η αγορά έχει συμφωνηθεί πριν από την έναρξη ισχύος της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο, εκτός από τα πλοία των οποίων η αγορά συμφωνείται μετά τις 21 Δεκεμβρίου 1994 και η παράδοσή τους εντός πενταετίας τουλάχιστον από την ημερομηνία της σύμβασης. Τα πλοία αυτά υπόκεινται στον παρόντα κανονισμό, εκτός εάν η ναυπηγική εταιρεία αποδείξει ότι η μεγάλη προθεσμία παράδοσης οφείλεται σε συνήθεις εμπορικούς λόγους και όχι για να αποφευχθεί η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

S. AGNELLI

⁽¹⁾ Η ημερομηνία έναρξης ισχύος της συμφωνίας στο ναυπηγικό κλάδο θα δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά L.